

การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง
เรื่อง

เด็กหลังห้อง
WRITING THE SCREENPLAY
“ LITTLE ALIENS ”

นายพงษ์พันธ์ รุ่งหิรัญรักษ์
Mr. PONGPAN RUNGHIRANRAK

เลขหนังสือ
เลขทะเบียน 40817
วัน, เดือน, ปี 27 พ.ย. 2544

b.....
i.....

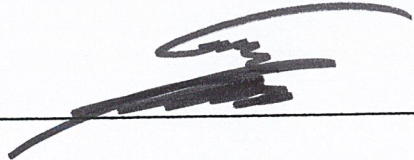
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำเอกสารไปใช้
๒๗๓๖๓๒๗

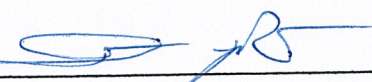
การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง
เรื่อง

เด็กหลังห้อง
WRITING THE SCREENPLAY
“ LITTLE ALIENS ”

นายพงษ์พันธ์ รุ่งหิรัญรักษ์
Mr. PONGPAN RUNGHIRANRAK

 วันที่ 18 Nov 99.

อาจารย์ที่ปรึกษา - อาจารย์กิตติ ศรีมณี

 วันที่ 27 Dec 99

หัวหน้าภาควิชาศิลปะ - ผ.ศ. จิระพงษ์ ภูมิจิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ   การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง : เด็กหลังห้อง
Writing the screenplay : Little Aliens

ชื่อ   นายพงษ์พันธ์ รุ่งหิรัญรักษ์

สาขา   ภาพยนตร์และวีดีโอ ภาควิชาศิลปะ
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา   อาจารย์ กิตติ ศรมณี

พ.ศ.   2543

บทคัดย่อ

การเขียนบทภาพยนตร์ ที่มีความยาวถึง 120 หน้า ต้องใช้ความเข้าใจในเรื่องโครง
สร้างที่
ชัดเจนและความคิดสร้างสรรค์ที่จะดึงดูดผู้ชมให้อยู่ในความสนใจตลอดระยะเวลาความยาว 2 ชั่วโมง
บทภาพยนตร์เรื่องเด็กหลังห้อง เป็นเรื่องราวของเด็กเกเร ที่ทำอาจารย์ตายโดย
อุบัติเหตุ ทั้งๆที่ไม่ใช่ความผิดของพวกเขา แต่ด้วยภาพลักษณ์ที่เป็นคนเลว ใครจะเชื่อในความบริ
สุทธิ์ ทำให้พวกเขาต้องหนี บทภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการสื่อให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกัน ที่มี
สาเหตุมาจากอคติ บังคับให้เด็กที่ถูกมองว่าเลวกลายเป็นคนเลวไปในที่สุด
ผลจากการศึกษาศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่ตั้งใจไว้ ทำให้เข้าใจ
กระบวนการเขียนบทได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และสามารถรู้ถึงแนวทางแก้ไข

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ทุกๆ คน และทุกๆ สิ่งแวดล้อมที่ทำให้สามารถเขียนบทได้สำเร็จลุล่วง
ไปด้วยดี ขอขอบคุณพ่อ และแม่ที่ทำให้เกิดมาทำงานชิ้นนี้

ขอบคุณ กระดาษ A4 กองโตความหนา 120หน้า ที่คอยเตือนสติว่าต้องทำให้เสร็จ
ทันตามกำหนด และคอยให้กำลังใจทุกครั้งที่ย้ำจนวนของมันลดลง (เนื่องจากเอา
ไปส่งพิมพ์)

ขอขอบคุณ อาจารย์กิตติ ศรมณี และคณะกรรมการทุกคนที่เป็นแรงบันดาลใจ
ขอบคุณน้องๆ ที่ให้ความร่วมมือในการบอกเล่าประสบการณ์และวีรกรรมที่ทำกับ
อาจารย์ฝ่ายปกครองไว้

และนางสาว แกมกาญจน์ ที่คอยให้ความช่วยเหลืออดหลับอดนอนพิมพ์ บทที่ยาว
ถึง120หน้า

และสุดท้ายร้านอาหารสวยๆ สวรรค์สวรรค์ดี ๆ ในกรุงเทพฯ ที่ช่วยผ่อนคลายและ
สร้างอารมณ์ก่อเกิดไอเดียในการเขียน

พงษ์พันธ์ รุ่งหิรัญรักษ์

2 มีนาคม 2544

คำนำ

โครงการเขียนบทภาพยนตร์ความยาว 120 หน้า ในขั้นตอนการศึกษา กับการลงมือเขียนจริงนั้น แตกต่างกัน การเขียนบทดูเหมือนว่าจะง่าย แต่เมื่อลงมือเขียนจริงแล้วจะพบว่า ต้องใช้แรงใจในการบังคับตัวเอง และแรงบันดาลใจอย่างสูงที่จะฝ่าฟันกระดาษเปล่าๆ ที่อยู่ตรงหน้าจำนวนถึง 120 หน้า

แต่บทภาพยนตร์ที่ดีนั้นคุ่มค่าที่จะท่วมเท

สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากการเขียนบทในครั้งนี้ ก็คือ ต้องมีความกล้าตัดสินใจในการเขียน เพื่อให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้โดยมีเหตุและผลเป็นเครื่องมือชี้นำ และเทคนิคต่างๆ ที่ช่วยสร้างภาพให้ชัดเจนมากที่สุด ช่วยให้เราไม่พลัดหลงก่อนจะถึงฝั่ง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญของการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาว

หวังว่าศิลปินพินธ์ฉบับนี้ คงจะมีประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการจะศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์ ใช้ศิลปพินธ์เล่มนี้เป็นประโยชน์เสมือนเข็มทิศที่ช่วยให้ถึงเป้าหมายตามสิ่งที่ต้องการจะสื่อลงในบทภาพยนตร์ของตนเอง

หากมีข้อผิดพลาดประการใดก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

พงษ์พันธ์ รุ่งหิรัญรักษ์

2 มีนาคม 2544

สารบัญ

บทคัดย่อ	A
กิตติกรรมประกาศ	B
คำนำ	C
สารบัญ	D
บทที่ 1 การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาว	1
1.1 สิ่งที่ต้องทราบก่อนที่จะวางโครงสร้าง	1
1.2 โครงสร้าง 3 องค์ของการเขียนบท	4
บทที่ 2 การสร้างตัวละคร	9
2.1 จิตวิทยากับการสร้างตัวละคร	9
2.2 โครงสร้างทางด้านจิตใจของตัวละคร	13
บทที่ 3 ขั้นตอนการทำงาน	
3.1 ขั้นตอนการหาข้อมูล	14
3.2 กระบวนการสร้างภาพ	16
3.3 คำโครงเรื่องของบทภาพยนตร์	20
3.4 การสร้างตัวละคร	20
- หนอก	21
- รู้ลึก	22
- ปืด	23
- จืด	24
- หญิง	25
- ครูสำราญ	27
บทที่ 4 สรุปปัญหาและแนวทางการแก้ไข	29
4.1 สรุปเหตุการณ์บทภาพยนตร์ร่างที่ 1	29
4.2 สรุปผลจากการเขียนบทภาพยนตร์ร่างที่ 1	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3	สรุปเหตุการณ์บทภาพยนตร์ร่างที่ 2	33
4.4	สรุปผลจากการเขียนบทภาพยนตร์ร่างที่ 2	37
4.5	สรุปเหตุการณ์บทภาพยนตร์ร่างที่ 3	38
4.6	สรุปผลจากการเขียนบทภาพยนตร์ร่างที่ 3	40
4.7	สรุปเหตุการณ์บทภาพยนตร์ร่างที่ 4	41
4.8	สรุปผลจากการเขียนบทภาพยนตร์ร่างที่ 4	43
4.9	สรุป	44

บรรณานุกรม

45

ภาคผนวก

A บทภาพยนตร์ร่างสุดท้าย

46

หัวข้อโครงการ

การเขียนบทภาพยนตร์บันเทิง : เด็กหลังห้อง

วัตถุประสงค์และความเป็นมา :

บทภาพยนตร์ ถือเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ เป็นจุดกำเนิดของตัวละคร ที่มาของอาร์ตไดเรกชั่น โปรดักชั่น ดีไซน์ ฯลฯ รวมทั้งความสนุกสนานที่เราได้รับเมื่อเข้าไปนั่งในโรงภาพยนตร์และบทภาพยนตร์ก็เป็นจุดอ่อน แผลที่เรื้อรังของวงการภาพยนตร์ไทยมานาน หลายเรื่องลงทุนมหาศาล แต่ต้องตมม้าตายที่เนื้อเรื่องไม่สนุกหรือไม่น่าสนใจ

แล้วเขียนยังไงให้สนุก ไม่น่าเบื่อ? : เขียนให้สนุกได้ กระบวนการเขียนบทก็เหมือนงานศิลปะอื่นๆ ทั่วไป ต้องมี craftmanship ก่อน เช่นเดียวกับการเขียนภาพ เราก็ควรรู้พื้นฐานองค์ประกอบก่อน แล้วจึงใส่ความคิดสร้างสรรค์ลงไป คำตอบของคำถามนี้ก็คือต้องศึกษา craftmanship ของกระบวนการเขียนบทให้ซึมเข้าไปในสายเลือดแล้วเอาไอเดียสร้างสรรค์เข้าไปจับผสานให้มันกลมกลืนกันเป็นบทที่ดี สนุก และน่าสนใจ

แล้วทำไมต้องเขียนหนังยาว หนังสั้นไม่ได้รีง? แล้วต่างกันยังไง? : เป็นคำถามที่น่าสนใจ คำตอบก็คือ ระยะเวลาหนังแต่ละมันก็บอกตามชื่อ ยาว-สั้น ยาว ชื่อก็บอกว่าคนดูต้องนั่งมองจอสีขาวยุติภาพเคลื่อนไหว ยาวนานถึง 2 ชั่วโมง เพราะฉะนั้นในการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวก็จะมีกระบวนการในรายละเอียดที่พยายามดึงให้ผู้ชมสนใจอยู่กับจอสีเหลี่ยมตลอดเวลามากกว่าการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

ส่วนในเรื่องโครงสร้าง (structure) ก็คล้ายคลึงกัน แต่ไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุผลทางด้านระยะเวลา

ยกตัวอย่างง่ายๆ climax ของหนังสั้นกับหนังยาว ถ้าถามว่าต่างกันยังไง จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าที่ก็ดูหนังสั้นมาพอสมควร และดูหนังยาวมาเกือบทั้งชีวิต ถ้าตอบกันแบบชาวบ้านๆ ก็มันมันกว่ากันเยอะ ทำไม? ก็หนังยาวมันมีเวลาที่ทำให้เรารู้จักตัวละครมาก เราเข้าใจ รู้ลึกถ่องแท้ เมื่อจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวละครในฉาก climax เราก็จะลุ้นตาม ตามธรรมชาติของมนุษย์ธรรมดาทั่วไป

แล้วจะได้อะไรจากโครงการนี้? : วงการหนังไทยก็จะได้บทภาพยนตร์ที่ดีหนึ่งเรื่องหรือบุคลากรหนึ่งที่พอจะรู้กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์ที่ดี แต่เขียนออกมาห่วยแตก หรือคนเขียนบทที่เขียนบทออกมาธรรมดาๆหนึ่งเรื่อง หรือ ฯลฯ ซึ่งมันเป็นเรื่องของอนาคต โครงการนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของความพยายามที่จะสร้างบทภาพยนตร์ที่ดีและใช้ได้จริงในวงการภาพยนตร์ไทยอนาคตหรือบทสรุปที่แน่ชัดของโครงการไม่มีใครรู้ว่ามันจะออกมาเป็นยังไง จะหัวหรือก้อย นี่แหละ

เสน่ห์ของคำว่าอนาคต มันท้าทาย และน่าลอง ข้าพเจ้าคิดว่า เราควรจะสนุกไปกับมัน และกล้าในสิ่งที่คิดจะทำ

ลักษณะโครงการ

โครงการต่อเนื่อง

ขอบเขตของโครงการ

บทภาพยนตร์ความยาว 2 ชั่วโมง , 120 หน้า

เป้าหมายหลักของโครงการ

1. ศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวที่ดี เจาะลึกในรายละเอียด ที่เป็นองค์ประกอบที่จะนำมาซึ่งบทภาพยนตร์ที่ดี พร้อมทั้งจะนำไปดำเนินการสร้าง
2. จัดทำข้อเขียนกึ่งวิชาการ แบบ STEP BY STEP ที่นักศึกษาภาพยนตร์สามารถนำไปใช้ได้จริงในการเขียนบท
3. ศึกษาปัญหา วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวที่ดี

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือเขียนบท
2. ศึกษาพูดคุยกับผู้กำกับ(ที่เขียนบทเอง) หรือคนเขียนบทในวงการภาพยนตร์ไทย
3. นำมาวิเคราะห์ และลงมือเขียน

แหล่งข้อมูล

1. film Bangkok
2. - Four Screenplays : Studies in the American Screenplay by Syd Field
- How to write a movie in 21 days : The inner movie method by Viki King
- How not to write a screenplay : 101 common Mistake Most Screenwriters Make
By Denny Martin Flinn
- Adventure in the Screentrade by William Goldman
- ใ้เนื้อย่อจากที่เรียนมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำงาน

ภาคเรียนที่ 1

1. เสนอหัวข้อเพื่อพิจารณา อธิบายแนวคิด ความเป็นไปได้
2. เสนอข้อมูล สรุปประเด็นที่ต้องการนำเสนอ Treatment
3. เสนอรายละเอียด เจาะลึกของตัวละครแต่ละตัว
4. เสนอบทภาพยนตร์ร่างแรก พร้อมทั้งปัญหาและแนวทางแก้ไข

ภาคเรียนที่ 2

5. การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1
6. การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2
7. การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 3
8. เสนอบทภาพยนตร์ที่เป็นชิ้นงานสำเร็จรูปและข้อเขียนในส่วนของภาคเอกสาร

วิธีการค้นคว้า

1. ศึกษาข้อมูลการเขียนบทในภาคเอกสาร
2. หาหนังสือที่มีความเด่นในเรื่องบทภาพยนตร์ มาศึกษาเพื่อทำความเข้าใจมากขึ้น
3. วางโครงสร้างของบทครั้งที่ 1
4. เขียน Treatment ครั้งที่ 1
5. วาง character ของตัวละคร
6. ลงไปศึกษาหาข้อมูลจากกลุ่มคนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวละครที่วางเอาไว้
7. วิเคราะห์และนำมาปรับปรุง Treatment 2
8. ลงมือเขียนบทภาพยนตร์ร่างแรก ความยาว 120 หน้า
9. สรุป และวิเคราะห์เพื่อเตรียมพัฒนาในร่างต่อไป

สรุปผล

1. เข้าใจโครงสร้างการเขียนบทได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2 ยังไม่สามารถเขียนได้อย่างที่คิดเอาไว้
- 3 ข้อมูลจากประสบการณ์จริงยังน้อยเกินไปทำให้ไม่เกิดความหลากหลาย
- 4 สามารถควบคุมงานให้เป็นไปได้ตามที่กำหนด

ข้อเสนอแนะ

- 1 ควรเลือกเรื่องราวและประเด็นที่เรารู้สึกร่วมกับมัน จะทำให้ชัดเจนในสิ่งที่ต้องการจะนำเสนอ
- 2 ให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างภาพก่อนที่จะลงมือเขียนซึ่งช่วยให้เราไม่หลงทาง
- 3 มีความพร้อม มุ่งมั่น และตั้งใจจริง และกล้าตัดสินใจโดยใช้เหตุผล

บทที่ 1

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาว

ภาพยนตร์คือการเล่าเรื่องด้วยภาพผ่านการกระทำของตัวละคร บทภาพยนตร์ที่ดีจะแสดงสิ่งที่ตัวละครคิด ตลอดจนการพัฒนาทางด้านจิตใจของตัวละครผ่านทางการกระทำที่แสดงออกมา

ในความเป็นจริง เราเห็นสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมาแต่เราไม่สามารถเห็นสิ่งที่เขาคิดซึ่งมนุษย์เรา (ก็คือตัวละครนั่นเอง) ส่วนใหญ่ไม่ได้แสดงออกอย่างที่คิด หรือพูดอย่างที่รู้สึกเสมอไป และนี่ถือเป็นลักษณะเฉพาะตัวของการเขียนบทภาพยนตร์ที่จะต้องทำให้คนดูเข้าใจจิตใจตัวละครว่าจริงๆ แล้วตัวละครคิดอะไรอยู่ ผ่านการกระทำที่แสดงออกภายนอก

การเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวนั้น ต้องพยายามรักษาในสิ่งที่ต้องการสื่อสารให้คนดูรับรู้ให้ยังคงอยู่ระหว่างระยะเวลา 2 ชั่วโมง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะลงลึกไปในเรื่องการวางโครงสร้างของบทภาพยนตร์ เราจะต้องชัดเจนในภาพรวมว่าสิ่งที่เราต้องการจะเขียนนั้นเกี่ยวข้องกับอะไร

1.1 สิ่งที่เราควรทราบก่อนที่จะวางโครงสร้าง

1 การค้นหาประเด็นทางความคิด (Idea)

ประเด็นทางความคิดนั้น เป็นสิ่งที่เราคิดขึ้นมาโดยบางครั้งยังไม่มีเหตุผลรองรับ อาจจะคิดขึ้นมาจากตัวละคร หรือ อ่านเจอ จากหนังสือพิมพ์หรือ เป็นเหตุการณ์ที่เราประสบมากับตัวเอง อาจจะเป็นคำถามค้างคาในใจที่เราต้องการหาคำตอบ เป็นสิ่งที่เรารู้สึกร่วม เมื่อเราได้ประเด็นทางความคิด แล้ว จึงนำมาพัฒนาต่อไป

ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่อง เรื่องตลก69³ ซึ่งตัวผู้กำกับให้สัมภาษณ์ว่าเขาอ่านหนังสือพิมพ์เหตุการณ์ ฆ่ากันตายมากมายแทบจะทุกวัน ถ้าเป็นตัวเขาเองถ้าอยู่ในสถานการณ์แบบนั้นจะทำอย่างไร นี่คือจุดเกิดของประเด็นทางความคิด เมื่อเราสร้างปัญหาของตัวละครที่มีก่อนหน้านี้ คือเรื่องตงกานและ ขโมยเงินของกลุ่มมาเฟีย ฆ่าลูกน้องมาเฟียเพื่อป้องกันตัว เพื่อลากเรื่องมาสู่ปัญหาที่ตั้งเอาไว้ตั้งแต่แรกคือจะจัดการกับศพอย่างไร ถึงตอนนี้สิ่งที่เราจะได้คือ แนวคิดหลักของเรื่อง ผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่งจะจัดการกับศพอย่างไร ซึ่งจะถูกนำไปพัฒนาเป็นโครงเรื่องต่อไป

2 การค้นหาเหตุการณ์ซับซ้อนให้เกิดเรื่องราว (Macguffin)

เหตุการณ์ที่ซับซ้อนให้เกิดเรื่องราวนี้ เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครของเรานั้นไม่สามารถที่จะดำเนินชีวิตตามปกติได้ เป็นเหตุการณ์ที่ผลักดันให้ตัวละครต้องก้าวไปสู่สิ่งแวดล้อมใหม่ ก้าวไปเจอปัญหา เพื่อรับมือ เรียนรู้ และต่อสู้กับสิ่งที่เกิดขึ้น

ยกตัวอย่าง จากเรื่อง เรื่องตลก 69 Macguffin ของเรื่องนี้คือ เมื่อตุ้มลงมือฆ่าคนตาย สิ่งที่คุณสนใจคือ เธอจะทำอย่างไรต่อไป แก้ปัญหาอย่างไร

หรืออย่างภาพยนตร์เรื่อง Almost Famous³ Macguffin ของหนังก็คือ เมื่อวิลเลียมได้รับโอกาสจากนิตยสารโรลลิงสโตน ให้เขียนบทสัมภาษณ์และได้ออกทัวร์ร่วมกับวงดนตรีร็อกชื่อดัง เหตุการณ์นี้จุดชนวนให้หนังทั้งเรื่องที่เหลือ สิ่งทีวิลเลียมเด็กชายอายุ 16 ได้พบกับโลกแห่งความจริงของร็อกแอนด์โรล คนดูไม่สนใจว่าวิลเลียมจะเขียนอะไรส่งโรลลิงสโตน แต่สิ่งที่เด็กหนุ่มเจอ สิ่งที่ทำให้เขาเติบโตเป็นผู้ชายเต็มตัวต่างหากคือสิ่งที่เป็นเนื้อหาของหนังเรื่องนี้

3 การกำหนดบทสรุปของหนัง (Event)

บทสรุปของหนังในที่นี้หมายถึง หลังจากที่ทุกอย่างเกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว ผ่าน climax และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เราต้องสร้างบทสรุปของหนังขึ้นมาก่อน เพื่อเป็นตัวชี้้นำให้เรามีทิศทางในการเขียนที่แน่นอน

ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่อง The Insider⁴ บทสรุปของหนังคือ เทปรายการเรื่องนุหรือได้เผยแพร่ทางโทรทัศน์ เมื่อเราทราบบทสรุปเราก็จะทราบแล้วว่า เป้าในหนังเรื่องนี้ก็คือ การที่จะทำอย่างไรให้เทปได้เผยแพร่ออกมาถึงแม้ว่าจะต้องผ่านอุปสรรคต่าง ๆ มากมายก็ตาม

4 การสร้างอุปสรรค

หลังจากที่เราทราบบทสรุปแล้ว เราก็จะมาหาปัญหาที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถไปสู่เป้าหมายได้ ละครของเราต้องทำอะไร จึงจะไปถึงเป้าหมาย โดยใส่คำว่าอย่างไรลงในบทสรุป สิ่งที่จะปรากฏออกมาก็คือ ตัวปัญหา หรืออุปสรรคนั้นเองที่จะเป็นตัวคอยสร้างเรื่องราวให้ดำเนินต่อไป อุปสรรคที่ดีนั้นไม่ใช่แค่สร้างขึ้นมารั่วกันให้ตัวละครกระโดดข้ามเท่านั้นแต่ต้องมีผลต่อตัวละครไม่ทางใดก็ทางหนึ่งด้วย มันทำให้ตัวละครเกิดการเปลี่ยนแปลงบ้าง หรือเปล่านั้น

³ กำกับโดย Cameron Crowe, พ.ศ. 2543

⁴ กำกับโดย Micheal Mann , พ.ศ. 2542

สอนตัวละครให้ได้ค้นพบบางสิ่งเกี่ยวกับตัวเอง(ปัญหาของตัวเอง) และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ทำให้ชีวิตของตัวละครเข้าที่เข้าทาง จะนำไปสู่การแก้ปัญหาในบทสรุป

เช่นภาพยนตร์เรื่อง Girl, Interrupted⁵ นางเอกถูกส่งเข้าไปในโรงพยาบาลบ้า ทั้งๆ ที่เธอไม่ได้บ้า ประสบการณ์นี้ทำให้เธอเข้าสู่ภาวะแห่งการตระหนักรู้ ถึงปัญหาของตัวเอง(ชีวิตที่ล้มเหลวของเธอ) เมื่อเธอยอมรับว่ามีปัญหาและค้นพบที่มาของปัญหาแล้วจึงสามารถกลับมาแก้ปัญหาให้เข้าที่เข้าทาง

5 การหาข้อขัดแย้ง(conflict) ที่จะทำให้เรื่องราวดำเนินต่อไป

conflict คือข้อขัดแย้งหรือปัญหาที่ทำให้เกิดเรื่องราว เรื่องราวจะจบลงก็ต่อเมื่อข้อขัดแย้งหรือปัญหานั้นได้รับการแก้ไข

เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Billy Elliot⁶ บิลลี่ต้องการที่จะเป็นนักเต้นบัลเล่ย์แต่พ่อของเขาไม่สนับสนุนและสั่งห้าม ภาพยนตร์เรื่องนี้จบลงเมื่อบิลลี่ทำให้พ่อยอมรับในความตั้งใจจริงที่จะเป็นนักเต้นบัลเล่ย์ของเด็กหนุ่ม คนดูเฝ้ารอที่จะดูการแก้ปัญหาของตัวละคร ซึ่งข้อขัดแย้งหลักตัวนี้เป็นที่มาของปัญหาต่างๆที่ตัวละครจะต้องฟันฝ่า

ข้อขัดแย้งมีหลายประเภทแบ่งได้ดังนี้

- 5.1 ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองคน
- 5.2 ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับธรรมชาติ เช่น Twister และ หนึ่งภัยพิบัติต่าง ๆ
- 5.3 ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับสังคม ส่วนใหญ่จะออกมาเป็นมุมมองในด้านลบต่อสังคม เราจะเห็นความขัดแย้งในข้อนี้ชัด ในหนังของ Oliver Stone
- 5.4 ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับความรู้สึกภายในของตนเอง เช่นหนังวัยรุ่นที่จะเห็นความขัดแย้งในการโตเป็นผู้ใหญ่ กับ ความมั่นคง หรือ วยกลางคนที่กำลังเข้าไปสู่วัยชรา ที่อาจสูญเสียอำนาจและ ไม่มั่นใจในตัวเอง หรือหนังที่เกี่ยวกับการสับสนทางเพศของตัวละคร

ข้อสังเกตที่เราจะเห็นได้ชัดในภาพยนตร์ขนาดยาว ที่เกี่ยวกับเรื่องของข้อขัดแย้งนั้น คือ ในหนังหนึ่งเรื่องนั้นจะมีข้อขัดแย้งหลาย ๆ อย่างอยู่รวมกัน ยกตัวอย่างเช่น ในเรื่อง Twister⁷ นอกจากข้อขัดแย้งที่ต้องการเอาชนะธรรมชาติระหว่างคนกับพายุแล้ว ยังมีข้อขัดแย้งระหว่างตัวนาง

⁵ กำกับโดย Jame Mangold , พ.ศ. 2542

⁶ กำกับโดย Stephen Dally ,พ.ศ. 2543

⁷ กำกับโดย ,Jan De Bont, พ.ศ. 2540

เอกและพระเอกมาเป็น โครงเรื่องรองของเรื่องด้วย ส่วนอันไหนจะเด่นขึ้นมานั้นก็ขึ้นอยู่กับ
เปอร์เซ็นต์ของข้อขัดแย้งแต่ละอัน และประเด็นที่ต้องการจะนำเสนอ

6 การสร้างกรอบของงาน

หน้าที่ของมัน คือ กำหนดแนวทางของหนังว่าจะออกแนวใด ช่วยให้เราเห็นภาพรวมของ
หนังก่อนที่จะลงมือเขียน ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นหากเราออกนอกกรอบของงานคือ คนดูจะไม่
เชื่อ ถามว่าอย่างนี้เราจะหักมุมได้ไหม คำตอบคือได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบที่เรากำหนดขึ้นมา

ยกตัวอย่างเช่นหนังที่เห็นได้ชัดในการออกนอกกรอบที่ตัวหนังวางเอาไว้แต่ต้น เช่น
ภาพยนตร์ไทยเรื่อง 303 กลัว กล้า อาฆาต^๑ ในช่วงแรกหนังถูกวางโทนเป็นหนังเขย่าขวัญ ฆาตกร
โรคจิตที่ตามฆ่าเด็กนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่ง แต่พอครึ่งเรื่องหลังกลับหักมุมให้กลายเป็นเรื่อง ฆี
วิญญาณเข้าสิง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นก็คือ โทนหนังที่ถูกสร้างขึ้นมา ถูกโยนทิ้งไป อารมณ์ในความต้องการ
ที่ยากรู้ว่าใครคือฆาตกรหายไป ทำให้ครึ่งหลังดูเป็นเรื่องน่าเบื่อ เพราะคนดูรับไม่ได้ เมื่อโทนเรื่อง
กระโดดออกไปนอกกรอบ

ในทางตรงข้ามภาพยนตร์เรื่อง Being John Malkovich^๑ ซึ่งสร้างกรอบของเรื่องให้คนดู
ตั้งแต่แรก โดยการสร้างชั้น 7 1/2 ขึ้นมา ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริง เกิดขึ้นไม่ได้ คนดูก็เริ่มที่จะเข้า
ใจแนวหนังว่าออกจะกึ่งแฟนตาซี เมื่อต่อมามีการเข้าไปอยู่ในสมองคน โดยเจอบางลัดในบริษัทคน
ดูก็สามารถยอมรับได้ เพราะกรอบที่กำหนดขึ้นมามีความเป็นแฟนตาซี อยู่มากนั่นเอง

7 ส่วนข้อสุดท้ายคือ เมื่อคนดู ดูหนังจบแล้วเราอยากให้เขารู้สึกถึงอะไร นั่นก็คือ Theme
ของเรื่องนั่นเอง อาจจะเป็นเรื่องของความเท่าเทียมที่เราต้องการจะพูดถึง, ความยุติธรรม หรือ
ปัญหาสิ่งแวดล้อม

1.2 โครงสร้าง 3 องก์ (3 Acts structure) ของการเขียนบท

เมื่อเราทราบแล้วว่าเรื่องที่ เราจะเขียนนั้น เกี่ยวกับเรื่องอะไรคราวนี้เราจะมาดูโครงสร้าง
ก่อนที่เราจะลงมือสร้างเหตุการณ์ ในบทภาพยนตร์ขนาดยาวนั้นแบ่งเป็น 3 องก์หลัก เช่นเดียวกับ
กับที่ Aristotle กล่าวไว้เกี่ยวกับงานเขียนโดยทั่วไปคือ ช่วงเริ่มต้น, ช่วงกลาง และ ช่วงจบ

^๑ กำกับโดย สมจริง ศรีสุภาพ, พ.ศ. 2541

^๑ กำกับโดย Spike Jonze, พ.ศ. 2542

“เรื่องราวประกอบด้วยตอนเริ่มต้น ช่วงกลาง และ ตอนจบ ช่วงตอนเริ่มต้นเป็นช่วงที่เกิดขึ้นโดยไม่ตามสิ่งใด มันเกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นช่วงที่มีอิสระในตัวเองที่สุดในการคิดเรื่องราว ช่วงตอนจบซึ่งตรงกันข้ามมันเกิดขึ้นตาม ช่วงกลางซึ่งเป็นตัวบังคับ อยู่ด้านหน้า ก่อนที่มันจะเกิด แต่ไม่มีเหตุการณ์ตามหลัง ส่วนช่วงกลางคือช่วงที่เกิดขึ้นตามช่วงแรก และมีตอนจบเป็นตัวต่อท้าย การสร้างเรื่องราวที่ดีจึงมีการปล่อยให้มันเกิดขึ้นหรือ จบตามยถากรรมแต่ควรมีการคิดวางแผนไว้แล้ว ทั้งสามหัวข้อที่ผ่านมา ถือเป็นหลักในการสร้างเรื่องราว”

นอกจาก Aristotle ซึ่งได้เขียนในหนังสือ poetic แล้วมีการนำมาพัฒนา เพิ่มรายละเอียด แต่ยังคงพื้นฐาน โครงสร้าง 3 องก์ (3 Acts structure) เช่นเดิม

การแบ่งโครงสร้างเป็น 3 ส่วนของ Syd Field¹⁰

1. ช่วงเริ่มต้น เป็นการวางพื้นฐานเรื่องราวและตัวละคร
2. ช่วงกลาง เป็นช่วงที่ต้องเผชิญหน้ากับปัญหา
3. ช่วงจบ คือการแก้ปัญหาเป็นบทสรุปของเรื่องราว

ในระหว่างช่วงรอยต่อ ระหว่างช่วงต้นถึงกลาง และ ช่วงกลางไปช่วงจบจะมีเหตุการณ์ ที่เป็นตัวเชื่อมนำไปสู่ช่วงต่อไป(plot point)

การแบ่งโครงสร้างของการเล่าเรื่องของ Robert Mckee

1. เหตุการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้น
2. ความยุ่งยากที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์นั้น
3. เหตุการณ์คับขันที่แทบจะไม่สามารถแก้ไขได้
4. จุดประทะ (Climax)
5. บทสรุป

โครงสร้าง 7 ข้อ ของ John Truby

1. ตัวปัญหาและความต้องการของตัวละคร
2. เหตุการณ์ที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดเรื่องราว
3. คู่แข่ง ศัตรู อุปสรรค

¹⁰เอกสารนี้ Denny Martin Flinn, How not to write a screenplay, หน้า 153-154

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การวางแผนที่จะผ่าอุปสรรคนั้น ๆ
5. การต่อสู้
6. การค้นพบตัวเอง
7. สมดุลใหม่ของตัวละคร

การแบ่งโครงสร้าง 8 ส่วนของ Linda Seger

1. การวางพื้นฐานของเรื่องราว
2. การพัฒนาในช่วงการวางพื้นฐาน
3. เหตุการณ์ที่ทำให้เรื่องราว กระโดดไปยัง องก์ที่ 2
4. การดำเนินเรื่อง ปฏิบัติการที่กระทำเพื่อตอบสนองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
5. จุดกึ่งกลาง ของช่วงปฏิบัติการตอบกลับ
6. เหตุการณ์ที่ทำให้เรื่องราว ก้าวกระโดดไปยัง องก์ที่ 3
7. จุดประทะ
8. บทสรุป

นี่เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งที่น่าสนใจในการวางโครงสร้าง ที่เจาะลึกลงไปใน 3 Acts structure ซึ่งโครงสร้างที่โดดเด่นและน่าสนใจมากกว่าโครงสร้างอื่นๆ คือโครงสร้างของ John Truby ซึ่งโดดเด่นในการลงลึกของตัวละคร หากเรานำมาผสมผสานกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเราจะมีโครงสร้าง ให้ยึดในการเขียนถึง 2 ส่วนด้วยกัน นั่นคือ ส่วนที่เป็นภายนอก(เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น) กับ โครงสร้างภายใน(ปฏิบัติการที่เกิดขึ้นกับตัวละคร)

ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างคล้ายคลึงกับ การวางโครงสร้างของ Viki King¹¹ ซึ่งมีการรวมทั้ง 2 ส่วนที่กล่าวมาแล้วเข้าด้วยกัน โดยละเอียด โครงสร้างของ viki แบ่งบทภาพยนตร์ความยาว 120 นาทีออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

องก์ ที่ 1 เริ่มตั้งแต่นาทีที่ 1 ถึง นาทีที่ 30

องก์ ที่ 2 เริ่มตั้งแต่นาทีที่ 31 ถึง นาทีที่ 90

องก์ ที่ 3 เริ่มตั้งแต่นาทีที่ 91 ถึง นาทีที่ 120

โดยประมาณ 1 นาทีจะมีความยาวประมาณ 1 หน้ากระดาษ

¹¹Viki King ,How to write a movie in 21 days, หน้า 65-80
เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาสื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใน องค์กรที่ 1 หน้า 1 ถึง 30 เป็นการปูพื้นเรื่องราวของหนัง โทน การแนะนำตัวละครหลัก และ ปัญหาของตัวละคร

ในหน้าที่1 ควรทำให้เราทราบถึงโทนของหนังและสถานที่
ในหน้าที่3 เราควรให้ทราบถึงปัญหาคร่าว ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องราวต่อไป
ในหน้าที่ 10 เป็นเรื่องราวกล่าวกับอะไร สาเหตุที่นำไปสู่เรื่องราว

ในช่วงนี้จะบอกให้เราทราบถึงตัวละคร ข้อมูลทั้งของตัวละคร และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น มีการสร้างสถานการณ์ที่จะทำให้เรื่องดำเนินไป และ แสดงมุมมองที่ต้องการจะนำเสนอ ในช่วงนี้ เราจะให้คนดูรู้จักตัวละครที่ละเล็กทีละน้อย ให้รู้ว่าตัวละครของเราเป็นใคร โลกของเขาเป็นอย่างไร มุมมองของเขาที่มีต่อโลกเป็นอย่างไร เขาต้องการอะไร และ อะไรเป็นปัญหา ข้อมูลเหล่านี้จะถูก ปล่อยออกมาผ่านเหตุการณ์ที่เราสร้างขึ้นมา ทำให้เรารู้สึกเข้าใจในตัวละคร

ในหน้าที่ 30 ที่จะมีเหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครเราก้าวไปสู่ องค์กรที่2 (plot point I) เหตุการณ์นี้เป็นจุดพลิกผันที่ทำให้ตัวละครไม่สามารถกลับไปเป็น อย่างเดิมได้ให้ เขาต้อง แก้ไขสถานการณ์ ทำให้คนดูตื่นตื่นที่จะติดตามเรื่อง ราวที่จะเกิดขึ้นต่อไป

องค์กรที่ 2 เป็นช่วงของการเผชิญหน้ากับปัญหา นั้น ๆ ซึ่งถูกแบ่งเป็นช่วง ๆ เช่นกัน

หน้าที่ 30 – 45 เป็นช่วงเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง ตัวละครพยายามที่จะ รักษาสถานภาพเดิมเอาไว้ พยายามและต่อต้านและปฏิเสธการเปลี่ยนแปลง ในซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ กับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมใหม่กับพฤติกรรม เดิม ๆ ก่อให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งเพิ่มมากขึ้น จนในที่สุดเราต้องรับสภาพเพื่อที่จะ ก้าวเดินต่อไป

ก่อนจะถึงหน้า 45 เราจะต้องหาเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับ ของการเปลี่ยนแปลงออกมาเป็นการกระทำให้ได้ เพื่อพร้อมที่จะเดินหน้า

หน้าที่ 45 – 60 ในช่วงนี้ตัวละครของเราเริ่มที่จะโตแล้ว เปรียบเสมือนขา ข้างหนึ่งของเขาอยู่บนเรือ และ ขาข้างหนึ่งอยู่บนท่าเรือ ในช่วงนี้ตัวละครจะพบ อุปสรรคที่ใหญ่ขึ้น และผ่านพ้นไปได้ เขาได้เรียนรู้มากขึ้น และมันช่วยเพิ่มความ มั่นใจที่จะฝ่าฟันอุปสรรคที่รออยู่ข้างหน้า

ในหน้าที่ 60 (mid point) เราจะเป้าหมายที่ชัดเจนของตัวละคร เขากล้า
ประกาศถึงสิ่งที่เขาต้องการ ซึ่งเคยเกริ่นไว้แล้วในหน้าที่ 3

หน้าที่ 60 – 75 เป็นช่วงที่เขาพยายามให้ความฝันนั้นเป็นจริง แต่เหตุ
การณ์ที่ต้องแลงมา เมื่อสิ่งที่ฝันเอาไว้เป็นความจริง มันทำให้เกิดคำถามว่ามันใช่
สิ่งที่ต้องการหรือเปล่านั้นคุ้มค่าหรือเปล่า มันทำให้ทัศนคติของตัวละครเปลี่ยนไป
อีกครั้งหนึ่ง เปรียบเสมือนเขามาถึงทางแยกอีกครั้ง แต่คราวนี้ปัญหาที่แท้จริงกลับ
อยู่ที่จิตใจของตัวละครเอง

ก่อนหน้าที่ 75 ด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ทำให้ตัวละครของเราเกือบจะ
ยอมแพ้กับสิ่งที่เขาประกาศเอาไว้ในหน้าที่ 60

หน้าที่ 75 – 90 คราวนี้ตัวละครของเราเปลี่ยนไปเขาจะกลับมามอง
ปัญหาในมุมมองใหม่ ซึ่งอาจจะไม่ใช่วิธีที่เขาคาดไว้ก็ตาม แต่มันเป็นทางที่
สามารถแก้ปัญหาได้ ซึ่งการแก้ปัญหา็นำพาไปสู่จุดประทะของเรื่อง

หน้าที่ 90 (plot point II) ในช่วงจบขององก์ที่ 2 เป็นจุดพลิกผันอีกครั้ง
หนึ่งก่อนที่จะเข้าไปสู่อองก์ที่ 3 หลังจากผ่านพ้นมา 60 นาที ตัวละครของเราเริ่มที่จะ
เข้าใจและเห็นทางออกอยู่รึไร ในจุดนี้ตัวละครของเราจะต้องพยายามต่อสู้เป็น 2
เท่าในช่วงสุดท้ายที่เหลือ

องก์ที่ 3. บทสรุป เริ่มตั้งแต่หน้าที่ 90 – 120

หน้าที่ 90 – 120 เรื่องราวที่เราทิ้งเอาไว้จะได้รับคำตอบ มันเป็นจุดที่ตัว
ละครได้รับประสบการณ์ที่ทำให้ชีวิตของเขาเปลี่ยนไป เขาจะได้รับผลตอบแทนที่
ได้กระทำลงไป ในองก์นี้เราสามารถเพิ่มความตื่นเต้นก่อนที่จะได้รับคำตอบ ด้วย
การเพิ่มตัวเร่งเข้ามา เช่นเวลาที่จำกัดหรือ เส้นตาย แต่ที่สำคัญในองก์นี้ปัญหาทุก
ปัญหาต้องได้รับคำตอบ

ในโครงสร้างที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น ไม่ได้หมายความว่าทุกเรื่องจะต้องเป็นอย่างนี้ เพียง
แต่เป็นหลักคร่าว ๆ ให้ยึดเพียงเท่านั้น ในการลงมือเขียนจริง สิ่งที่เราควรคำนึงถึงมากกว่าคือความ
เป็นเหตุเป็นผลในแต่ละ Scene เพิ่มความน่าสนใจ เปิดเผยข้อมูลอย่างไรทำให้ผู้คนสนใจจนไปถึง
ตอนจบ เช่นเดียวกับจำนวนหน้านั้นก็เป็นแค่การกำหนดขึ้นมาเท่านั้น สิ่งที่สำคัญคือ หลักการที่
กล่าวมาเบื้องต้นต่างหากที่จะ เป็นตัวช่วยในการเขียน ให้เรื่องดำเนินต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2 การสร้างตัวละคร

ภาพยนตร์ เป็นสื่อที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นในการใช้ภาพในการสื่อความหมายในแง่ของตัวละคร นั่นก็คือการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของตัวละครนั่นเอง ตัวละครก็คือมนุษย์ การสร้างตัวละครขึ้นมา ก็เหมือนสร้างมนุษย์ขึ้นมา แต่การแสดงออกทางด้านพฤติกรรมของมนุษย์นั้นมีความซับซ้อน ฉะนั้นก่อนที่เราจะสามารถสร้างตัวละครที่มีความเป็นมนุษย์ได้นั้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจที่มาที่ไปของการแสดงออกของมนุษย์ นั่นก็คือที่มาของบุคลิกภาพนั้นของตัวละครนั่นเอง

การศึกษาและวิเคราะห์ที่มาของบุคลิกภาพ และธรรมชาติการแสดงออกของมนุษย์นั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเขียนบท ที่จะช่วยทำให้เราสามารถสร้างตัวละครที่กลมและมีมิติขึ้นมาได้

บุคลิกภาพ¹² คือ การแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของบุคคลรวมไปถึงลักษณะโดยรวมทั้งทางด้านรูปลักษณ์ภายนอก อารมณ์ และการแสดงออก บุคลิกภาพบางอย่างนั้นติดตัวมาแต่กำเนิด เช่น รูปร่าง หน้าตา แต่นอกเหนือจากนั้นเป็นการสั่งสมจากประสบการณ์ของแต่ละคนที่พบเจอมาซึ่งทำให้บุคลิกภาพของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันออกไป

บุคลิกภาพจึงมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งมีผลมาจากหลายองค์ประกอบ แบ่งได้ดังนี้

1. Physiology คือ รูปร่าง หน้าตา สีผม อายุ เพศ ความพิการที่มีอิทธิพลต่อสภาพร่างกาย
2. Psychology เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกโดยมีรากฐานจากสภาพจิตใจ สติปัญญา และลักษณะทางอารมณ์และความรู้สึก
3. Sociology การแสดงของบุคลิกภาพที่มีผลมาจากสภาพสังคม เช่น เจนคติ ความนิยมชมชอบจากสังคม ตลอดจนระเบียบแบบแผนประเพณี

2.1 จิตวิทยากับการสร้างตัวละคร

จากการศึกษาทางด้านจิตวิทยา ลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล เราสามารถแบ่งออกเป็นข้อ ๆ เพื่อประโยชน์ในการสร้างตัวละครได้ดังนี้

1 ลักษณะนิสัยภายนอก (surface traits) ของตัวละครเป็นอย่างไร

หากเราสังเกตลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคลแล้ว เราจะพบความแตกต่างที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละบุคคล และเป็นการแสดงออกที่มีลักษณะเป็นแบบแผน เช่นบางคนอาจจะนั่งเคาะโต๊ะอยู่ตลอดเวลา บางคนกลัวความมืด บางคนเมื่อเจอปัญหาคล้ายกันก็จะใช้วิธีการเดิมๆ ในการแก้ปัญหา นักจิตวิทยาชื่อ Raymond B. Cattell เชื่อว่าลักษณะนิสัยของคนเราในส่วพื้นผิว หรือ ภายนอกนี้ (Surface traits) หากเราสังเกตลักษณะที่แสดงออกมาเราย่อมจะสามารถสืบย้อนกลับไปยังลักษณะซ่อนเร้นได้ว่ามันคืออะไร

ลักษณะนิสัยเหล่านั้นนอกจากจะทำให้ตัวละครมีความสมจริงแล้ว ยังเป็นตัวช่วยบอก ลักษณะลักษณะการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาทางด้านจิตใจของตัวละครอีกด้วย ยกตัวอย่าง เช่น ตัวละครที่เคยกลัวความมืด กลับสามารถอยู่ท่ามกลางความมืดได้ก็แสดงว่าเขาสามารถแก้ปมในใจนั้นได้แล้ว

2 ลักษณะนิสัยที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน (source traits) ของตัวละครเป็นอย่างไร

ลักษณะนิสัยส่วนที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน (Source traits) นั้นเป็นรากเหง้าหรือตัวกำหนด ลักษณะพื้นผิว ซึ่งเป็นผลมาจากแรงจูงใจ ความต้องการ ความกลัว ความกระวนกระวายที่ฝังลึกอยู่ภายใน ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self Concept) ความหลัง และประสบการณ์ที่ผ่านมาของแต่ละบุคคล ซึ่งประสบการณ์ที่มีผลต่อบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยนั้นแบ่งออกอีกเป็นสองประเภท คือ ประสบการณ์ฝังใจระยะยาว และประสบการณ์ฝังใจระยะสั้น

3 ประสบการณ์ฝังใจระยะยาวของตัวละคร คืออะไร

ซิกมัน ฟรอยด์ นักจิตวิทยาเจ้าของทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เชื่อว่า ระยะเวลา 5 ปีแรกของมนุษย์นั้นเป็นระยะที่สำคัญที่สุด สิ่งที่เกิดขึ้นช่วงระยะเวลานี้จะมีผลโดยตรงต่อบุคลิกภาพ และบุคลิกภาพที่เกิดจากประสบการณ์ฝังใจระยะยาวนั้นจะยากต่อการแก้ไข

4 ประสบการณ์ฝังใจระยะสั้นของตัวละคร คืออะไร

ประสบการณ์ฝังใจระยะสั้น เป็น ประสบการณ์ชีวิตในช่วงอื่นที่มีผลต่อบุคลิกภาพเช่นกัน กล่าวคือ เมื่อเราเผชิญหน้ากับปัญหาชีวิตเรามักจะใช้วิธีการซ้ำๆ เพื่อปฏิบัติต่อสถานการณ์นั้นๆ

จนกลายเป็นแบบฉบับประจำตัวของบุคคลนั้นๆ แต่ประสบการณ์เหล่านี้หลังจากเราทำความเข้าใจ จะสามารถแก้ปัญหาและทำให้พฤติกรรมนั้นเปลี่ยนไป

ยกตัวอย่างเช่น หญิงสาวที่เคยถูกผู้ชายทอดทิ้ง เมื่อมีแฟนใหม่เธอก็จะเป็นฝ่ายทิ้งผู้ชาย ก่อนเพราะกลัวจะโดนทิ้งเหมือนครั้งที่แล้วมา

5 อะไรคือข้อขัดแย้งภายใน (inner conflict) ของตัวละคร

นักจิตวิทยาอีกคนหนึ่งชื่อ ดาร์เรน ฮอร์นาย เชื่อว่าบุคคลทุกคนย่อมมีความรู้สึกขัดแย้ง ภายใน (Inner conflict) เช่นกันทุกคน ความขัดแย้งเกิดจากความคับข้องใจ อันเกิดจากหาทางสนองความต้องการไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่น รู้สึกโกรธเคียดแค้นแต่จนปัญญาไม่สามารถสู้เขาได้ จึงต้องจำใจทนกล้ำกลืนเสแสร้งแกล้งทำเป็นดี ซึ่งจริงๆ แล้วใจจริงแสนจะเคียดแค้นเกิดความกดดัน (Repression) ในขณะที่ทุกคนมี Conflict คนปกติสามารถเปลี่ยนแปลงความรู้สึกภายในได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่สั่งสมมา สามารถทำความเข้าใจและปรับสภาพได้ แต่หากติดแน่นอยู่กับ เจนคติเดิมซ้ำๆ ซากๆ เครื่องครัดอยู่กับกฎเกณฑ์ที่เคยปฏิบัติไม่ยอมเปลี่ยนแปลงก็จะกลายเป็น ประสาทไป

สาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งภายในก็คือ ประสบการณ์ฝังใจทั้งสองประเภทที่ได้กล่าว มาแล้วนั่นเอง

6 ตัวละครของเราต้องการอะไร

ต่อเนื่องจากข้อที่ 5 เมื่อเรารู้ว่าข้อขัดแย้ง เกิดขึ้นเมื่อตัวละครอยากได้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วไม่ได้ เราก็จะได้สิ่งที่ตัวละครต้องการ ในแง่ของจิตวิทยาในที่นี้สิ่งที่ตัวละครอยากได้นั้นจะเป็นในรูปแบบนามธรรมมิใช่สิ่งของ ยกตัวอย่างเช่น ความแน่นอนในชีวิต การยอมรับจากสังคม เป็นต้น ฯลฯ

7 ปัญหาที่เกิดขึ้นที่ทำให้ตัวละครไม่สามารถได้สิ่งที่ต้องการคืออะไร

เช่นเดียวกันกับข้อ 6 เราตั้งคำถามว่าอะไรคือสาเหตุทำให้เกิดข้อขัดแย้งนั้น

8 บุคคลในอุดมคติที่ตัวละครยึดถือคืออะไร

ฮอร์นาย เชื่อว่า คนเรานั้นจะสร้างคนในอุดมคติขึ้นมาเป็นแม่แบบ คนในอุดมคตินั้นจะเป็นเหมือนคนในจินตนาการที่ตีพร้อมมีสิ่งที่ตัวตนจริงไม่มี ซึ่งแตกต่างความเป็นตัวตนจริงที่เป็นอยู่

เมื่อไรก็ตามที่ยึดถือคนในอุดมคติอย่างไม่ลืมหูลืมตามนุษย์ก็จะสร้างกลวิธาน (Mechanism) ขึ้น มาช่วยพยุงตนในอุดมคติเอาไว้

9 กลวิธานที่ตัวละครสร้างขึ้นมาเป็นอย่างไร

กลวิธานคือข้ออ้างสร้างขึ้นมาเพื่อช่วยพยุงคนในอุดมคติไว้ ไม่ว่าจะเป็นการหาข้อแก้ตัว โดยอ้างเหตุผลมาเข้าข้างตัวเองเมื่อกระทำผิด เพื่อคลายความวิตกกังวล ทำให้ผู้อื่นเห็นว่า ตนไม่ใช่ผู้ผิด หรือการอาศัยสิ่งอื่นหรือคนอื่นเป็นที่แสดงออกแทนตน คือ เราจะใช้เหตุการณ์ หรือ การกระทำภายนอกเป็นสื่อแสดงอารมณ์ละอายใจ ดีใจ เศร้า หรือเสียใจ กล่าวคือ มนุษย์จะไม่กล้า แสดงออกโดยตรงมนุษย์เราจะแสดงความรู้สึกของตนออกมาจริงๆ (Moment of truth) เมื่อเขารู้สึก ว่าตัวเองไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น หรือเข้าใจว่าผู้รับสารนั้นไม่รู้จักความลับของเขาโดยตรง หรือ นอกเสียจากเขาได้รับแรงกดดันจริงๆ จึงจะเผยข้อขัดแย้งนั้น ออกมา

10 สิ่งที่ตัวละครต้องเรียนรู้เพื่อไขข้อข้องใจ (Inner Conflict) คืออะไร

ในการที่ไขข้อขัดแย้งนั้น ฟรอยด์ เชื่อว่า จะต้องทำให้เขาหรือเธอผู้นั้นเห็นความจริงอันเป็น เหตุของความขัดแย้งภายในได้ เมื่อเขาทราบที่มาของปัญหาแล้ว เขาจะต้องเข้าใจสถานการณ์ใน ปัจจุบันซึ่งตัวเขาเองต้องเผชิญอยู่ ยอมรับ และรู้จักประเมินคุณค่าของการกระทำของเขาด้วยตัว เอง แล้วให้ตัวเขาเองเลือกยึดเอาการกระทำที่เห็นว่าดีและเลิกยึดการกระทำที่เห็นว่าไร้ประโยชน์ เสีย ในแง่ของการเขียนบทเราต้องสร้างเหตุการณ์ที่จะทำให้ตัวละครตระหนักถึงข้อขัดแย้งของตัวเอง เหล่านี้ขึ้นมา

11 การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของตัวละครคืออะไร

12 ลักษณะทางด้านเจเนคติ(Attitude)ของตัวละครเป็นอย่างไร

ลักษณะทางด้านเจเนคติ หมายถึงความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเรื่องหนึ่งเรื่องใด ในทางที่ดีหรือไม่ดี

13 ลักษณะทางด้านแรงจูงใจ(Motive)ของตัวละครเป็นอย่างไร

ลักษณะทางด้านแรงจูงใจ คือแรงจูงใจที่อยากทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปด้วยดี ยกตัว อย่าง แรงจูงใจใฝ่อำนาจ แรงจูงใจในการอยากอยู่ร่วมกันผู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 โครงสร้างทางด้านจิตใจของตัวละคร

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นในหัวข้อ 2.1 นั้นล้วนเป็นต้นตอที่เป็นมูลเหตุของพฤติกรรมที่สำคัญต่อการแสดงออกของตัวละคร เมื่อนำมาเทียบเคียงกับหลักในการเขียนบทภาพยนตร์แล้ว คำว่า Conflict น่าจะมีความหมายตรงกับข้อขัดแย้งภายในใจของตัวละคร อันเกิดจากการหาทางสนองความต้องการไม่ได้ หรืออีกนัยหนึ่งมันเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหานั้นเองและทำให้เกิดเรื่องราว เมื่อนำการวิเคราะห์ของนักจิตวิทยาารักษาเปรียบเทียบกับโครงสร้างของการเขียนบทภาพยนตร์ เราจะได้โครงสร้างในด้านจิตใจของตัวละครดังนี้

- ใน องก์ที่1 การปูพื้นฐานของตัวละคร นั่นก็คือการปูพื้นฐานถึงที่มาของข้อขัดแย้ง (inner conflict) ของตัวละครนั่นเอง อะไรคือสิ่งที่เขาต้องการ แล้วอะไรคืออุปสรรคทำให้เขาไม่ได้สิ่งที่ต้องการ
- ใน องก์ที่2 การเผชิญหน้า คือช่วงที่ตัวละครหลักของเราพบกับการเปลี่ยนแปลงและเขาต้องเรียนรู้ ปรับตัว นั่นก็คือในช่วงนี้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือที่เขาเจอจะต้องทำให้เขายอมรับในปัญหาและเข้าใจในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งตัวตนของตนเองเผชิญอยู่ และรู้จักประเมินคุณค่าของการกระทำของเขาด้วยตนเอง แล้วให้เขาเลือกยึดเอาการกระทำที่เห็นว่าดีและเลิกยึดการกระทำที่เห็นว่าไร้ประโยชน์เสีย
- ใน องก์ที่3 บทสรุป คือช่วงที่ตัวละครกลับมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่เขาคิดว่ามันถูกแต่จริงๆแล้วไม่ใช่ คราวนี้เขากลับมาแก้ปัญหาด้วยความเข้าใจ (without inner conflict)

- หมายเหตุ
- คำตอบที่เราจะใส่ลงไปในการถามเหล่านั้นนั้น จะมีความสัมพันธ์เชื่อมต่อกันเป็นลูกโซ่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันตลอด
  - ตัวละครทุกตัวอาจจะไม่จำเป็นจะต้องมีทั้งหมดที่กล่าวมานี้ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสำคัญและหน้าที่ของแต่ละคร ยกเว้นตัวละครหลักของเรื่องนั้นเราต้องทราบ ซึ่งก็ไม่ได้หมายความว่า ทุกอย่างทีกล่าวนี้จะต้องอยู่ในบทหนัง แต่เป็นส่วนช่วยเสริมอิมพัลส์เชิงบวกของตัวละคร ทำให้เราสามารถรู้ว่าเมื่อเจอสถานการณ์อะไรขึ้นมา ตัวละครของเราที่สร้างขึ้นมานี้ จะคิดและแสดงพฤติกรรมอย่างไรออกมา

บทที่3 ขั้นตอนการทำงาน

3.1 ขั้นตอนการหาข้อมูล

หลังจากศึกษาโครงสร้างของการเขียนบทภาพยนตร์และว่าเรื่องที่เราจะลงมือเขียนนั้น เกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ในจุดนี้เราอาจจะตอบคำถามได้ไม่หมดกระจ่าง ทุกคำถาม ซึ่งนั่นก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลก ในส่วนของการลงไปหาข้อมูลจริงจะเป็นส่วนช่วยทำให้คำตอบเหล่านั้นชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่ก่อนที่เราจะลงมือไปหาข้อมูลจริงนั้น อย่างน้อยเราต้องตอบคำถามเหล่านี้ให้ได้

- เรื่องที่เรากำลังจะเขียนนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร (ครู กับนักเรียน)
- เป็นเรื่องเกี่ยวกับใคร ผ่านมุมมองของใคร (เด็กเกรที่ถูกรังแกจนต้องอยู่ตลอดเวลา)
- แล้วเราอยากจะบอกอะไรผ่านเรื่องราวนี้ (มันไม่ยุติธรรมเมื่อนักเรียนถูกตัดสินจากครู โดยเพียงเพราะอคติ)
- เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดเรื่องราว(Macguffin) (กลุ่มนักเรียนทำอาจารย์ตาย)
- เหตุการณ์สุดท้ายสุดที่จะเกิดขึ้นในหนังของเรา (event) (เด็ก ๆ กลับมาใช้ชีวิตตามปกติ)
- ปัญหาที่ทำให้ตัวละครของเราไม่สามารถไปถึงเหตุการณ์สุดท้ายได้ โดยใส่คำว่า "อย่างไร" ลงไป (ทำอย่างไรเด็ก ๆ จึงจะกลับมาใช้ชีวิตตามปกติได้หลังจากคิดว่าฆ่าอาจารย์ตาย) เราก็จะได้ โครงเรื่องคร่าว ๆ
- หลังจากที่เรใส่คำว่าอย่างไรลงไปแล้ว เราก็จะทราบว่าตัวปัญหาคืออะไร
- ส่วนสุดท้าย คือสิ่งที่เราอยากให้คนดูรู้สึกเมื่อดูหนังจบ ประเด็นที่เราอยากพูดถึงในเรื่องนี้ (อคติ ทำให้คนที่ถูกรังแกว่าเลวกลายเป็นคนเลวได้)

ในบทภาพยนตร์เรื่องเด็กหลังห้องนี้เป็นเรื่องราวที่ผ่านมุมมองของกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ไม่เอาไหน ดูล้าเมเลเทเมาและไม่มือนาคคนในสายตาผู้ใหญ่ เป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นชาย กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย อายุระหว่าง16-17 ปี ยิ่งเรามีความชัดเจนในกลุ่มเป้าหมายที่จะลงเขียน ในขั้นตอนการหาข้อมูลก็จะทำให้ง่ายขึ้น

ในการลงไปหาข้อมูลของกลุ่มเด็กเหล่านี้ ข้าพเจ้าใช้ 2 วิธี

1 ศึกษาจากหนังสือ ซึ่งหนังสือที่นำมาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงก็คือ หนังสือเรื่อง

อาชญากรเด็ก¹³ สาเหตุที่เลือกใช้หนังสือเล่มนี้ ประการแรก บทความในหนังสือเล่มนี้นั้น เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของเด็กที่ก่อคดีถึงขั้นฆ่าคนตาย และประการที่สอง บทความเป็นการ สัมภาษณ์ที่ผ่านมุมมองของนักจิตวิทยา ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถมองปัญหาได้ลึกยิ่งขึ้นและเข้าใจถึงสามเหตุที่เป็นแรงจูงใจให้เด็กลงมือกระทำ อีกเหตุผลหนึ่งที่เลือกใช้หนังสือเล่มนี้ เพราะเรารู้ว่า ในหนังสือที่เราจะเขียนนั้นเป็นกลุ่มเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ลงมือทำอาชญากรรม เราต้องรู้ว่าเราจะเขียนอะไร ทำให้เราสามารถมุ่งประเด็นในการหาหนังสือที่เอามาเป็นข้อมูลได้ตรงประเด็น

2 ลงไปสัมภาษณ์กลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีลักษณะตรงกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้รับโดยตรง จากการลงไปคลุกคลีและสัมภาษณ์กลุ่มเด็กเหล่านี้ ทำให้ได้เห็นชีวิตประจำวัน สภาพความเป็นไป รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่แท้จริงของสิ่งที่เราจะนำไปเขียน ประโยชน์ที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ผ่านการ บอกเล่าจากปากของเด็กเหล่านี้ นอกจากจะสามารถนำไปเป็นข้อมูลในส่วนของการวิเคราะห์ตัวบทแล้ว ลักษณะการพูดจาตลอดจนบุคลิกท่าทางก็สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการสร้างตัวละคร ให้สมจริงมากยิ่งขึ้น

หลังจากรวบรวมข้อมูลจากทั้งสองแหล่งแล้ว ผลที่ออกมา นั้นประเด็นที่ทำให้วัยรุ่นเหล่านี้ ไม่พอใจอาจารย์ฝ่ายปกครองนั้นสืบเนื่องมาจาก ความรู้สึกที่ถูกจับผิดอยู่ตลอดเวลา กลุ่มเด็กเหล่านี้ มองว่าเป็นความแค้นส่วนตัวของอาจารย์กับกลุ่มพวกเขาเพียงเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีเรื่องของ ความอับอาย ที่ได้รับการถูกพูดจาตู่ตักทั้งในที่สาธารณะและต่อหน้ากลุ่มเพื่อนฝูง จนพัฒนา กลายเป็นอารมณ์ชั่ววูบ ตัดสินใจก่ออาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากอาชญากรเด็กที่เกือบ จะทุกคดีเกิดจากอารมณ์โกรธเพียงชั่ววูบเท่านั้น

อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญในระหว่างการลงไปสัมภาษณ์ในภาคสนามนั้น คือประเด็นในสิ่งที่ ต้องการจะนำเสนอผ่านเรื่องราวนี้นี้ เพราะจะมีผลต่อการตั้งคำถามสัมภาษณ์ ยิ่งเราชัดเจนใน ประเด็นมากเท่าไร ก็จะช่วยทำให้เราไม่หลงทางเมื่อลงมือไปสัมภาษณ์จริง ในการทำประเด็นใน การนำเสนอให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

เอกสาร¹³ อธิษฐาน สุทธิสาคร. อาชญากรเด็ก? ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างภาพ (Visual Aid)

จากหัวข้อที่แล้วเรากล่าวถึงคำถามที่เรายังไม่สามารถตอบได้ทั้งหมด ทุกอย่างยังไม่ชัดเจน ทั้งในเรื่องรายละเอียดของตัวบทและเรื่องของตัวละคร นั้นเป็นเหตุผลว่าทำไมเราจึงตัดสินใจเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ ทุกอย่างยังดูคลุมเครือ เราเห็นเพียงภาพรวมๆของบทภาพยนตร์ที่เราตั้งใจที่จะลงมือเขียนเพียงเท่านั้น เมฆครึ้มๆก้อนใหญ่บนท้องฟ้า

และนี่เป็นสาเหตุสำคัญที่กระบวนการสร้างภาพเข้ามามีบทบาทก่อนที่เราจะลงมือสนุกกับการเขียนบท

ข้อดีของการสร้างภาพก่อนลงมือเขียนนั้นมีด้วยกัน 2 ประการ

1 ช่วยกำหนดแนวทางของหนังที่ยังเป็นนามธรรม(ใช่ สิ่งที่อยู่บนท้องฟ้านั้นแหละ) ทำให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

2 เมื่อถึงกระบวนการพัฒนาบท เราสามารถที่จะกลับมาตรวจสอบว่าใส่บทภาพยนตร์ที่เราตั้งใจจะเขียนตั้งแต่แรกเริ่มหรือไม่ ก่อนที่จะลงมือพัฒนาต่อไป

3 เซอร์ไพรซ์! ทั้งที่ควรจะเป็นเพียงสองข้อ แต่นอกเหนือจากทั้งสองข้อที่กล่าวมาแล้ว กระบวนการสร้างภาพนั้นยังช่วยทำให้ประเด็นชัดขึ้น และคำว่า "เซอร์ไพรซ์" ก็เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่ทำให้เรื่องน่าสนใจ เราไม่ได้โกหกคนดู (ซึ่งก็รวมทั้งคนที่กำลังอ่านอยู่ด้วย) แต่ช่วยให้ไม่น่าเบื่อ ซึ่งนี่เป็นแค่หนึ่งในอีกหลายเทคนิคที่จะคนดูให้อยู่กับเรื่องราวที่เรากำลังเล่า

และ 3 สิ่งต่อไปนี้ คือสิ่งที่ใช้สร้างภาพให้กับบทภาพยนตร์เรื่อง เด็กหลังห้อง ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (คราวนี้ 3 สิ่ง ก็คือ 3 สิ่งจริง เราจะไม่ใช่ลูกไม้เต็มๆ ในหนังเรื่องเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทความที่เพิ่งอ่านผ่านไปได้แค่เพียงอดีต คนดูจะรู้ทัน และนี่เป็นอีกหนึ่งเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยในการใช้เทคนิคเพื่อดึงความสนใจคนดู)

2.1 บทความที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับบทภาพยนตร์เรื่อง เด็กหลังห้อง

ในโลกเรานี้.. ผู้ใหญ่มีมือก็เพื่อโอบ¹⁴

กอดพะเน้าพะนอ “เด็กเรียนดี”

แต่..มือคู่เดียวกันนี้ กลับผลัก “เด็กเรียนอ่อน”

ให้ไปซุกกอยู่หลังห้อง

สำหรับ “เด็กเกเร” ยิ่งไม่ต้องพูดถึง

เพราะจะต้องถูกถีบกระเด็นไปอยู่นอกห้อง

ในโลกเรานี้.. ผู้ใหญ่ไม่มีมือที่จะช่วยปาด

น้ำตาให้ “เด็กเหลือขอ”

ไม่มีคำพูดให้กำลังใจ

ไม่มีแม่แต่หูที่จะรับฟังปัญหาของพวกเขา

มีก็แต่...สายตาเหยียดหยาม

....ถ้อยคำเหยียบย่ำ

....จุดกระชากให้ไกลหูไกลตา

รู้ตัวหรือไม่?...คุณกำลัง “ยี่นป็น” ให้

พวกเราถึงตัวตาย...หลังจากเราใช้ป็น

กระบอกเดียวกันนี้...

...ฆ่าพวกคุณ...

¹⁴ เปรมปพัตร, cinemag magazine. ฉบับที่151,หน้า115

2.2 บทเพลงที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับมุมมองของกลุ่มเด็กๆ ในเรื่อง เด็กหลังห้อง

ถ้าพวกเราเลือกได้¹⁵

ถ้ามันมีทางที่ดีกว่า

ฉันจะเลือกเป็นสีขาวปราศจากมลทิน

ฉันจะเลือกเดินทางที่เรียบมากกว่าขรุขระ

ฉันจะเลือกอยู่ในโลกที่ขาวสะอาด

โลกที่มีแสงสว่าง

แต่บางสิ่งเลือกไม่ได้อย่างที่ต้องการ

ในเมื่อเห็อมันไหลในคราบโคลที่ซ่อนเร้น

ฉันรู้สึกร้อนและต้องเดินออกจากไฟ

ในความรักที่ให้ในมุมมองที่ไม่เคยเข้าใจ

ถ้ามันเป็นฝันร้ายฉันอยากตื่น

ถ้ามันเป็นหนังฉันอยากจะตัดsceneนี้ออกไป

มันควรจะเป็นที่จบแบบ happy ending แต่ฉันเลือกไม่ได้

ถ้าเลือกได้ฉันอยากจะทำอยู่ในโลกที่มีแสงสว่าง

บางคนอาจจะว่าฉันเลว

หรือฉันไม่อดทน

แล้วฉันมีสิทธิ์เลือกรีเพล่า

คุณอยู่ในโลกที่ perfect เหมือนในนิยายรีเพล่า

แล้วคุณแคร์รีเพล่าว่าคนทั้งโลกจะคิดยังไงกับคุณ

ถ้าวันนี้มันทำให้คุณมั่นใจ

แล้วคุณจะทำแคร์อนาคตไปทำไม

แต่สิ่งหนึ่งที่ฉันรู้จักคือ

คนที่ไม่รู้จักรักฉันจริงจะตราหน้าฉันไปชั่วชีวิต

ฉันพยายามแล้วที่จะเป็นผ้าที่ขาวสะอาด

ถ้าฉันเลือกได้ ฉันจะอยู่ในโลกที่มีแสงสว่าง

¹⁵ Tracy Chapman, อัลบั้ม Telling Story, เพลง Unsung Palm, 2000

2.3 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่องเด็กหลังห้อง

นอกจากบทความ เพลง และโปสเตอร์ แล้ว Visual aid สามารถเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นภาพถ่าย หรือภาพข่าวที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ และในการสร้างตัวละครเราก็สามารถนำวิธีนี้ไปใช้ได้เช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือ จงซื้อสตั๊ตต่อสิ่งที่เราต้องการที่จะนำเสนอ ซึ่งสตั๊ตกับความรู้สึกในสิ่งที่ต้องการจะบอก และดึงมันออกมาเป็นรูปธรรมโดยขอความช่วยเหลือจากสิ่งรอบๆตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 คำโครงเรื่องของบทภาพยนตร์ (Plot)

เด็กหลังห้อง

ในสังคมโรงเรียนมัธยมในเมืองไทยที่นักเรียนนอกจากจะไร้อำนาจต่อรองแล้ว ยังมีการแข่งขันวาระทางวัยวุฒิของคำว่า ศิษย์กับอาจารย์ ที่ทำหน้าที่เป็นปลาสดเอวปิดปากชั้นดี คอยเตือนบอกว่าสิ่งที่คุณคิดไม่ควรเป็นสิ่งที่คุณพูดถึง ถึงแม้ว่ามันจะเป็นความจริงก็ตาม ยิ่งสำหรับเด็กเกรียงแล้วใหญ่ ยิ่งพูดยิ่งติดลบ

นอกหัวหน้าแก๊งค์เด็กเกรที่เป็นไม้เบื่อไม้เมากับอาจารย์ฝ่ายปกครองสุดเฮี้ยว ลูกขึ้นมาขัดข้อกับคำตัดสินที่มีรากฐานมาจากอคติว่าเขาผิดในสิ่งที่ไม่ได้กระทำ เหตุการณ์บานปลายถึงขั้นพลังมือทำอาจารย์ตายโดยไม่เจตนา นอกกับแก๊งค์เพื่อน ๆ จึงต้องหนี โชคดีที่มีคนมาช่วยชีวิตอาจารย์ไว้ทัน พวกนอกจึงพันข้อหาฆาตกรรม แต่โชคร้ายที่อคติของอาจารย์พัฒนาเป็นความแค้น ใช้ความเป็นอาจารย์คอยชักใยตำรวจและพ่อแม่ของพวกเขาให้ตามจับเด็กเกรพวกนี้มารับโทษที่ทำได้กับตัวเอง

3.4 การสร้างของตัวละคร

กลุ่มของนอกประกอบด้วย

ไฉ่หนอก ชอบดูวีดีโอไปเป็นชีวิตจิตใจ หยาบตลอด แต่พูดจาตรงจริงใจ ทางบ้านขายหนัง

เป็ยยังชีพ

ไฉ่รู้สึก ดูเฝือที่สุดในกลุ่มพยายามแล้วแต่โชคร้ายโง่โดยกำเนิด แม่เป็นคนกวาดถนน

ป๊อ อารมณ์แรง เท็ดทุนไฉ่หนอกเยี่ยงศาสตรา สนิทกันเป็นพิเศษ ป๊อเช่าหออยู่คนเดียว

เดี๋ยว

นอกจากนั้นยังมีครูสำราญ ครูสำราญสุดเฮี้ยว จิตเด็กเรียน และหญิงเด็กนักเรียนหญิงที่แอบหลงรักหนอก

นี่คือภาพแรกที่เราวางไว้สำหรับกลุ่มตัวละครหลัก แน่อนเราต้องพยายามตอบคำถามสำหรับการวางโครงสร้างของแต่ละตัวละครในบทที่ 2 ให้ได้มากที่สุด คนเขียนบทที่ดีนั้นจะต้องสวมบทบาทเป็นตัวละครทุกตัวในขณะที่ลงมือเขียน และรู้สึกร่วมกับตัวละคร จะต้องเข้าใจพื้นฐานชีวิตของแต่ละตัวละครว่าผ่านอะไรมาบ้าง ทุกอย่างที่เราู้เกี่ยวกับปุมหลังของตัวละครอาจจะไม่จำเป็นต้องอยู่ในบทภาพยนตร์ทั้งหมด หากแต่สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อทำให้การกระทำของตัวละครที่

แตกต่างกันออกไป วิธีการที่ใช้ในการเข้าถึงตัวละครในการเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้นั้น หลังจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตอบคำถามในบทโครงสร้างของตัวละคร เวนำข้อมูลเหล่านั้นมาเขียนใหม่ในรูปแบบความที่
เสมือนกับตัวละครแต่ละตัวเล่าประสบการณ์ ระบาย ซึ่งแต่ละตัวก็ลักษณะการพูดที่แตกต่างกัน
ออกไป ข้อดีของการทำในลักษณะนี้นั้น ทำให้ผู้เขียนสามารถจับอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครแต่
ละตัวได้ชัดเจน เมื่อลงมือเขียนในฉากที่มีตัวละครหลายๆตัวจะช่วยทำให้ไม่เกิดการสับสน

หนอก : หัวหน้ากลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความคิดเพื่อนๆ เป็นเสมือนหัวสมองของกลุ่ม เขาเป็นหัวใจ
เป็นตัวเอกของเรื่องที่ยพยายามเรียกร้องความยุติธรรมต่อพฤติกรรมที่พวกผู้ใหญ่มองดูพวกเขา เป็น
คนพูดตรงไปตรงมา ออกค่อนข้างไปทางหัวรุนแรง

ทำไมทุกคนต้องมองผมว่าเป็นคนไม่ได้เรื่อง พูดแล้วไม่ทำ เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ ผมอายุแค่นี้
ถ้าลองแล้วไม่ชอบจะเรียกว่าการลองดูรีใจ ถ้าไม่ลองแล้วจะรู้รีว่าชอบอะไรผมว่าชีวิตวัยรุ่นมันต้อง
ลองเพื่อค้นหาสิ่งที่เราชอบบางครั้งสิ่งที่ว่าร้ายอาจจะนำสารบางอย่างมาถึงเราหรือบอกอะไรบาง
อย่างให้เรา ผมลองมาหลายอย่าง.....

บางครั้งบางสิ่งอาจไม่ใช่ ไม่รู้สิ อย่างที่บอกผมใช้ความรู้สึกในการตัดสินใจ จนหลายๆคนดูถูกว่าผม
คงจะเอาดีไม่ได้ซักอย่างซักวันผมจะพิสูจน์ เมื่อผมเจอสิ่งที่ต้องการจะทำแล้ว

บ้านที่ผมอาศัยอยู่ตอนนี้เป็นของน้ำ จริง ๆ ผมก็ไม่ได้อยู่กับเค้าหรอก เค้าก็จะนอนที่บ้าน
เค้าอีกหลัง ส่วนผมนอนที่ร้าน อ้อ ผมลืมบอกไปน้ำผมเป็นเจ้าของร้านหนังวีทีใหญ่ น้ำของผมก็
ย.ห. ไม่มีปัญหา แต่ผมมักรู้สึกว่ายู่คนเดียวเสมือ เวลาอยู่กับกลุ่มเพื่อน ปืด กับ รู้สึก ผมรู้สึกว่า
เค้ายอมรับเรา ไม่เคยมาพูดดูถูกในความฝันของผม ผมฝันว่าอยากจะทำหนังวีทีไทยที่มี
คุณภาพทัดเทียมกับต่างชาติ ไหนๆประเทศเราก็ดึงในเรื่อง Sex อยู่แล้ว ก็ทำให้มันมี Taste ชะ
เลย

รู้สึก : ทำทางดูเป็นเด็กที่รักเรียนและใฝ่ดีที่สุดในกลุ่ม เป็นคนตัวเล็กลักษณะอ่อนแอ ชี้กิ้ว ชีโรค เป็นลูกไล่ให้เพื่อนๆในกลุ่มอยู่เสมอ รู้สึกมีปัญหาทางด้านสมองเล็กน้อยทำให้บางครั้งการสื่อสารของเขาดูจะเชื่องช้ากว่าปกติ

ผมชื่อ ปาน ขาวทอง เป็นลูกชายคนเดียวของ แม่ทองปาน ขาวทอง พ่อผมตายตั้งแต่เด็กๆ แม่เลยเลิกทำงานแล้วย้ายเข้ามากรุงเทพฯเปลี่ยนอาชีพเป็นคนกวาดถนน ส่งผมเรียนหนังสือ อนาคตผมอยาก Entrance ให้ติดคณะอะไรก็ได้ ผมไม่สนใจ อย่างที่แม่บอกเรียนสูง ๆ จะได้ไม่ต้องลำบากเหมือนแม่ ผมต้องพยายามตั้งใจเรียน แต่อาจจะเป็นเพราะเซลล์สมองผมมีไม่เท่าคนอื่น เกردผมจึงออกมา..... ไม่บอกดีกว่าผมอายุ ผมพยายามท่องแล้วแต่สมองผมไม่เคยจำ ไม่รู้สิครับ สิ่งที่คุณครูสอนมันไม่เคยปรากฏเป็นภาพในหัวผมเลย

อยู่โรงเรียนเก่าผมโดนแกล้งตลอด โชคดีที่ย้ายมา ผมเจอพวกหนอก ถึงแม้พวกเค้าจะดูเกรงในสายตาคนอื่น แต่พวกเค้าก็ไม่เคยแกล้งผม บางครั้งผมก็ยอมเป็นตัวตลกให้พวกมันขำแหม ! ก็เพื่อนกันนี่ครับ แต่พอผมเข้ามาอยู่ในกลุ่มนี่นะครับไม่มีใครกล้าแกล้งผมอีกเลย มันทำให้ผมมั่นใจขึ้น อย่างน้อยก็กล้าสบตาคนอื่นเวลาพูด บางครั้งนะครับพวกมันชอบล้อผมว่าผมไม่กล้าทำนั่น ทำนี่ก็สิ่งที่มันทำแต่ละอย่างมันผิดกับที่แม่ผมสอน แล้วก็น่ากลัวทั้งนั้นอย่างกระโดดมาจากสะพานพระราม 6 อย่างนี้ ใครจะกล้า แต่ไม่แน่นอนครับ ถ้าพวกมันยังล้อผมมาก ๆ พวกมันจะต้องแปลกใจในสิ่งที่คนอย่างผมทำ

แต่สุดท้ายนะครับ ถึงแม้บางครั้งผมจะรู้ว่าสิ่งที่เพื่อนผมทำมันไม่ถูก แต่ก็แหม! พวกเรา มันเพื่อนกันนี่ครับ...

ป๊อด : รูปร่างภายนอกตัวใหญ่กว่าเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นเดียวกัน ท่าทางน่ากลัวและเอาเรื่องที่สุด ชอบแก๊งค์รู้สึกเป็นงานอดิเรกหากมีข้อพิพาทระหว่างกลุ่มเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ป๊อดจะเป็นทัพหน้าที่ลุยก่อนเสมอ ป๊อดเป็นคนที่ใช้กำลังในการแก้ปัญหา แต่มันกลับเป็นตัวสร้างปัญหาให้เพื่อนในกลุ่มอยู่เสมอ

ป๊อด ชื่อจริง คือ นายนิมิต นวลักษณ์ อายุ 17 ปี ลักษณะหน้าตาของป๊อดเป็น พวกที่ไม่ต้องพูดอะไรซักคำก็ดูมีปัญหา และความจริงป๊อดก็เป็นเด็กมีปัญหา พ่อแม่ของป๊อด ทั้งป๊อดตั้งแต่เด็ก ปัจจุบันป๊อดอาศัยอยู่กับญาติที่เป็นเจ้าของเตียงในตลาด ป๊อดก็ไม่ได้อยู่ฟรีต้องช่วยงานเพื่อแลกกับเงินที่ได้ไปเรียน ความสัมพันธ์กับญาติทำให้เค้ามีปัญหาไร้เปล่า แนนอน ญาติไม่ใช่พ่อใช่แม่ แล้วป๊อดก็ไม่ใช่ลูกแท้ ๆ ส่วนใหญ่ป๊อดจะชอบค้างบ้านเพื่อน ๆ สลับกันไปป๊อดชอบบอกคนอื่น ๆ ว่าพ่อแม่ไปเมืองนอก หรือไม่กี่ทวียุโรป ถึงป๊อด จะรู้ว่ามันโกหกแต่มันก็ช่วยเติมสิ่งที่ขาดได้ เพราะฉะนั้น ทุกคนจะคิดว่าป๊อดมีฐานะดี ป๊อดไม่ได้อยากจะทำโกหก แต่นั่นคือสิ่งที่เค้าอยากจะมี ไม่มีเพื่อนคนไหนเคยไปบ้านจริงของป๊อด

ป๊อดเป็นคนรักเพื่อน สาเหตุคงเป็นเพราะมันเป็นสิ่งเดียวที่เค้าพอจะยึดได้ เพื่อนเฮ้ไหนเฮ้นั้นหลายครั้งที่มีการตีกับคนอื่น ป๊อดจะเป็นคนนำทัพเสมอ ด้วยรูปร่างที่ใหญ่ของป๊อดเป็นเครื่องมืออย่างดีที่ใช้ข่มขวัญคู่ตรงข้าม ป๊อดเป็นคนอารมณ์ร้อน และมักจะเลือกแก้ปัญหาด้วยกำลัง ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ติดตัวเค้ามาตั้งแต่เกิด ป๊อดไม่เคยกลัวการมีเรื่องมีราวกับใครเพราะเค้าคิดเสมอว่าชีวิตของตัวเองมันไม่มีอะไรจะเสียอยู่แล้ว อยู่กับตายก็ไม่ต่างกัน นอกจากนี้เรื่องทะเลาะวิวาทยังทำให้ชีวิตที่มีอยู่มีสีสันมากขึ้น ป๊อดไม่แคร์ใครไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ หรือ ญาติ แต่สิ่งที่แคร์ที่สุดคือเพื่อน โดยเฉพาะไอ้หนอก ป๊อดจะสนิทกับหนอกมากเพราะหลาย ๆ ครั้ง ที่ป๊อดปัญหาหรืออะไรมาจะคุยกับหนอกแล้วมันเข้าใจ เหมือนหนอกมันมองผ่านเข้ามาด้วยสายตาที่เข้าใจ สิ่งหนึ่งที่หนอกทำให้ป๊อดประทับใจก็คือ หนอกมันเหมือนเป็นตัวเชื่อมเพื่อน ๆ ให้อยู่ด้วยกัน และก็หนอกมันหากิจกรรมใหม่มาให้เพื่อน ๆ ได้แจ่มเสมอ

จิต : เด็กนักเรียนเรียนดีที่จับพลัดจับผลู เข้ามาร่วมหัวจมท้ายกับพวกนอก

ผมชื่อ นาย ณพรด อัครวิทธิ เรียนอยู่ชั้น ม. 6 อายุ 16 ผมเรียน pass ขึ้นขึ้นมาตอน ม. 4 ผมเป็นเด็กเรียนดีมาตั้งแต่เด็ก เพื่อนมักถามผมว่าทำได้ยังไง ผมไม่ได้ทำอะไรเลย การเรียนไม่ใช่เรื่องยากสำหรับผม สิ่งที่อยู่ในข้อสอบมันก็อยู่ในสิ่งที่เรียนในชั่วโมง ผมเข้าใจผมก็ทำได้ ผมเรียนได้ A มาตลอด หลายคนอิจฉาผม เลือกที่จะไม่คบผม เป็นทางออกที่ช่างน่าสงสารจริงๆ ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งผมได้ B+ วิชาหนึ่ง พ่อกับแม่ถึงกับต้องนั่งจับเข่าคุยกันกับผม ผมพยายามบอกพวกท่าน ผมลืมตอบไปข้อหนึ่ง เพราะมันอยู่ด้านหลังของกระดาษข้อสอบก็แค่นั้น แต่พวกท่านไม่เชื่อ คิดว่าผมมีปัญหาที่ปิดบังท่าน นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมเริ่มคิดว่า พ่อแม่เริ่มที่จะไม่เข้าใจผม ปีหน้า ผมก็จะสอบ Entrance แล้ว อย่างที่บอก การสอบไม่ใช่เรื่องที่ยาก สอบ Entrance ก็ไม่มีปัญหา ผมมั่นใจว่าผมสามารถสอบคณะอะไรก็ได้ ถ้าผมอยากที่จะเข้า แต่ปัญหาคือผมยังไม่รู้ว่าอยากจะเป็นอะไร ชอบอะไร

พ่อผมเป็นหมอประจำอยู่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ ส่วนแม่เป็นเจ้าของโรงพยาบาล ว่ากันตามเหตุผลแล้ว ไม่ต้องรอให้ท่านทั้งสองบอก ผมก็รู้ว่าท่านทั้งสองอยากให้ผมสอบเข้าคณะอะไร แต่ถ้าบอกท่านทั้งสองว่าผมไม่อยากเป็นหมอ ท่านก็คงตามใจ แต่ในฐานะที่เป็นลูกคนเดียว ผมก็ควรจะรับผิดชอบใช่ไหมครับ ความอยากกับเหตุผล ไอน์สไตน์เคยกล่าวไว้ว่า ความเป็นคนอยู่ที่การบังคับความอยากได้มากน้อยเท่าไร แต่ก็ไอน์สไตน์อีกนั่นแหละ ที่บอกว่าจินตนาการสำคัญกว่าวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นเหตุเป็นผล แล้วผมจะเรียนในสิ่งที่ผมไม่มีจินตนาการและจิตวิญญาณกับมันได้ยังไง บางครั้งไอน์สไตน์ก็ทำให้ผมไม่เข้าใจเค้า ทั้งๆที่ผมก็อ่านหนังสือของเค้าตั้งหลายเล่ม

ทางบ้านผมก็ถือว่ามีฐานะ ตอนนี้อยากลองซื้อของเล่นที่มันสามารถจะวัดความชอบของผมได้มา ที่บ้านก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร ก็คิดว่ามันเป็นแค่งานอดิเรก แต่ถ้าผมรู้ว่าผมอยากเป็นอะไรแล้วมันใช่สิ่งที่ผมควรจะทำหรือเปล่า แล้วทางบ้านที่ตั้งความหวังในตัวผมไว้เยอะ แล้วธุรกิจทางบ้านที่ต้องทำต่อล่ะ ถ้าตามเหตุผลแล้ว...ผมควรจะใช้เหตุผลหรือสัญชาตญาณตัดสินดี

ขอบคุณมากครับ

ณพรด อัครวิทธิ

ปล. คุณหมอช่วยส่งคำตอบมาตามที่อยู่ข้างล่างนี้ด้วยนะครับ กรุณาอย่าลงในนิตยสารเพราะหนังสือจิตเวชเล่มนี้ที่บ้านผมก็รับ ผมไม่อยากให้ที่บ้านผมรู้ ขอขอบคุณมากครับ

40 ถนนประชาาราช อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

หญิง : เด็กนักเรียนหญิงเรียบร้อยน่ารักที่แอบชื่นชมนอก ดูภายนอกเธอเหมือนกับเกิดมาพร้อม
ทุกอย่าง แต่ที่แท้จริงแล้วเธอมีปัญหาทางบ้านที่ทุกคนยากที่จะเข้าใจ

4 กันยายน 42

สวัสดี diary ฉันควรจะเริ่มยังไงดีละ เธอเป็นของขวัญวันเกิดที่ฉันถูกใจที่สุดตั้งแต่
เคยได้ของขวัญมา ขอบใจมาจริง ๆ ที่รู้ว่าฉันต้องการเพื่อน แต่จริง ๆ ฉันควรได้ของขวัญอีกชิ้น
จากป้าใช่ไหม แต่ม้าก็ยังปกป้องป้าเหมือนเดิม เคยแก้ตัวแทนให้ตลอด คงกลัวฉันเกลียดพ่อเลี้ยง
ตัวเอง ม้านี้ไม่รู้จักเข็ดมันจริง ๆ

อ้อ ! ลืมแนะนำตัวให้เธอรู้จักฉัน ฉันชื่อหญิงนะ แล้วพรุ่งนี้เราค่อยเจอกัน

5 กันยายน 42

ทำไม ! ทำไม ! ม้าต้องยอมมันด้วย ฉันเบื่อ ! เบื่อ ! ที่ต้องมาใส่ยาให้มาแล้วโกหก
คนอื่นว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ม้าทนได้ยังไงตลอดเวลา 15 ปีฉันเกลียดมัน ! ฉันไม่อยากทนมันอีกต่อ
ไปแล้ว

10 กันยายน 42

ขอโทษนะที่ฉันไม่ได้เจอเธอตั้งหลายวัน ไม่รู้สิ ฉันมัวแต่ยุ่งกับเรื่องของม้า ตลกดี
เนอะ ฉันลองย้อนไปอ่าน diary ตัวเอง มีแต่คำด่า ตัดพ้อ พ่อตัวเอง ม้าคงเสียใจถ้ามาอ่านเจอ
ม้าห้ามฉันที่จะไม่ให้เกลียดเค้า ไม่ได้อีกแล้ว

เธออย่าเข้าใจฉันผิดเหมือนที่คนอื่นมองนะ เธอเป็นเพื่อนคนเดียวของฉัน ฉันอยากให้
เธอเข้าใจฉันมากที่สุด เธอรู้มั๊ย คนอื่น ๆ ชอบมองว่าครอบครัวฉัน perfect พ่อเป็นตำรวจชั้นผู้
ใหญ่ มีแม่เป็นผู้ดีเก่า มีเชื้อราชวงศ์ แต่ละวันได้ออกงานเลี้ยงหรูหรา แต่งชุดสวย ๆ ดูเหมือน
ครอบครัวที่อบอุ่น จริง ๆ แล้วมันโกหกทั้งเพ

ฉันรู้สึกเจ็บแทนม้าทุกครั้งที่มันทำกับม้า ฉันยังจำวันนั้นได้ดี ถึงแม้มันจะผ่านมา 10 ปี
แล้ว ม้ารับพาฉันขึ้นไปอยู่บนห้อง แล้วบอกให้ฉันรีบนอนซะ แต่เสียงกรีดร้องดังมาจากข้างล่างทำ
ให้ฉันตื่น หลังจากหลับไปได้ไม่กี่นาทีฉันยังจำเสียงกรีดร้องฉันนั้นได้ดี ตอนแรกฉันนึกว่าฉันฝันไป
ไม่คิดว่ามันจะเป็นเสียงกรีดร้องของม้า มันโหยหวนและเจ็บปวด จนเมื่อฉันลืมตาขึ้นมาแล้วม้า
ไม่นอนอยู่ข้าง ๆ เหมือนเคย นั่นแหละทำให้ฉันเอะใจ และแน่ใจว่ามันไม่ใช่ความฝันมันเป็นความ
จริงที่ฉันต้องเผชิญ

ครูสำราญ : ครูฝ่ายปกครองสุดเสียบที่ยึดถือกฎระเบียบยิ่งกว่าสิ่งใด ไม่เคยผ่อนปรนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กอย่างพวกหนอก

ครูสำราญเป็นครูสอนวิชาสังคม การศึกษาของครูสำราญนั้นเป็นถึงระดับ ดีออกเตอร์ แต่เป็นที่น่าแปลกกว่าทำไมแกทำไมแกถึง ยอมจมปลักเป็นครูสอนวิชาสังคม ที่บวกเพิ่มท้าย อาจารย์ฝ่ายปกครองมาอีกตำแหน่งหนึ่งซึ่งคงไม่ใช่ปริญญาทางด้านรัฐศาสตร์การปกครอง เพียงอย่างเดียวเพียงเท่านั้นที่ทำให้แกได้รับตำแหน่ง ความอยากลองแกก็น่าจะอีกเหตุผลหนึ่ง เพราะเคยอมทิ้งตำแหน่งที่ปรึกษาบริษัทยักษ์ใหญ่แห่งหนึ่ง

ผู้สัมภาษณ์ – ไม่ทราบว่าคุณครูนี้อาจารย์ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ว่ากรุงเทพมหานคร ในปีนี้

ครูสำราญ – คงไม่แล้ว

ผู้สัมภาษณ์ – สาเหตุจากการพลาดหวังครั้งที่แล้ววีปเล่าครบทั้ง ๆ ที่ น่าจะเป็นผู้ชนะการ

ครูสำราญ – ไม่ใช่...ไม่ใช่อย่างนั้น ในมุมมองของผมเนี่ย ระบบการเลือกตั้งเนี่ยมันอาจจะยังไม่เหมาะกับเมืองไทยเพราะบางกลุ่มซึ่งการวางรากฐานเพื่อไม่ให้เกิดกลุ่มคนประเภทนี้เนี่ย.....

ผู้สัมภาษณ์ – ระบบการเลือกตั้งไม่เหมาะเนี่ย...หมายถึงประชาธิปไตยยังไม่เหมาะใช่ไหมครับ

ครูสำราญ – เมื่อกี้ผมยังพูดไม่จบนะคุณ การวางรากฐานที่ผมหมายถึงที่นั่นแหละเป็นเหตุผลที่คุณมาสัมภาษณ์ที่มาเป็นครูในโรงเรียนเล็ก ๆ ไม่ใช่ผมผิดหวังจากการเมืองที่พอนพะพายนอก

ผู้สัมภาษณ์ – แล้วเรื่องระบบการเลือกตั้งไม่เหมาะเนี่ยอาจารย์หมายถึงระบอบคอมมิวนิสต์หรือเปล่า

ครูสำราญ – คุณอย่าเหมาเอาเองอย่างนี้สิ ในฐานะสื่อมวลชนคุณไม่ควรสรุปเอาอย่างนี้ ผมมีสิทธิ์ฟ้องคุณนะ บางครั้ง (ครูสำราญสงบสติอารมณ์) ในภาคของมวลรวมเนี่ย เราพยายามแล้วแต่มันไม่สามารถแก้ได้ในวันเดียว เพราะคนบางกลุ่มอย่างที่ผมบอก ผมจึงหันมาแก้ปัญหาที่รากฐานคือการมาเป็นครู

ผู้สัมภาษณ์ – คือการแพ้คุณอากร ณ.ปราการ กลุ่มผู้มีอิทธิพลคราวที่แล้วเป็นผลทำให้ อาจารย์ซึ่งเคยเป็นตัวเก็ง หันหลังให้วงการการเมืองแล้วกลับมาเป็น อาจารย์อย่างเก่า

ครูสำราญ – คุณชื่ออะไร แล้วมาจากสำนักพิมพ์ไหน

ผู้สัมภาษณ์ – อาจารย์ยังเด็ดในเรื่องนี้อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูสำราญ - คุณเอาเบอร์โทรมา ผมจะโทรไปเดี๋ยวนี้เลย ! รีพวักมันส่งคุณมา ถ้าใช้บอกพวก
มันเลยนะ คนอย่างพวกมันทำลายประเทศแล้วคนอย่างผมก็ไม่แพ้
ผู้สัมภาษณ์ - สรุปคือ.....อาจารย์ไม่ลงสมัครเพราะ.....
ครูสำราญ - ผมจะฟ้องคุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

สรุปผลและแนวทางการแก้ไข

หลังจากลงมือเขียนบทภาพยนตร์ขนาดยาวรวมทั้งสิ้น 4 ร่าง ผลที่ได้รับนั้นมีใช้บทภาพยนตร์ที่ดีที่สุด แต่สิ่งที่ได้รับจากการทำโครงการนี้ ทำให้เข้าใจที่มาของโครงสร้างหลักของการเขียนบทและเข้าใจที่มาขององค์ประกอบของตัวละคร ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างหลักจิตวิทยากับตัวละครและโครงสร้าง นอกจากนี้ประสบการณ์ด้านเทคนิคในการเขียนที่ได้รับระหว่างการพัฒนาในแต่ละร่างยังเป็นอีกหนึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการนี้ ซึ่งจะสรุปแต่ละร่างในหัวข้อต่อไป

4.1 สรุปเหตุการณ์ (Scenario) บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

- 1 หนอกแอบถ่ายกางเกงในผู้หญิงบนรถเมล์ โดนสารวัตรนักเรียนไล่จับ
- 2 หนอกมารับป๊อที่เพิ่งออกจากสถานกักกัน
- 3 ครูสำราญเรียกผู้ปกครองของรู๊สึกมาตักเตือนไม่ให้คบกับพวกหนอก
- 4 ครูสำราญเรียกเด็กทั้งโรงเรียนตีหน้าเสาะหาตัวคนที่กรีดรถครูสำราญ ครูสำราญคาดคั้นเอาความจริงกับรู๊สึก
- 5 พวกหนอกเข้ามาหารู๊สึกในห้องน้ำ หนอกเอาวิดีโอที่เพิ่งถ่ายมาออกมาโชว์
- 6 จี๊ดเจอหนอกกับกล้องวิดีโอในห้องน้ำ เขาเอาไปรายงานครูสำราญ พวกหนอกโดนจับส่งไปฝ่ายปกครอง
- 7 ครูสำราญพยายามเค้นให้หนอกสารภาพว่าขโมยกล้องจี๊ด หนอกไม่ยอมรับว่าเป็นคนทำ
- 8 พวกหนอกทำครูสำราญตายโดยอุบัติเหตุ ทุกคนตกลงที่จะอำพรางคดี และกลับมาเรียนตามปกติ โดยมีจี๊ดเป็นคนออกความคิด
- 9 หนอกย้อนกลับมาเอากล้องวิดีโอที่ลืมไว้ที่ห้องครูสำราญเขาเห็นเงาคนแอบมอง
- 10 คินนั้นแต่ละคนกังวลนอนไม่หลับ
- 11 วันรุ่งขึ้นแต่ละคนทำตามแผนหนอรู๊สึกว่ามีเด็กผู้หญิงแอบสะกดรอยตามเขาตลอดเวลา
- 12 เหตุการณ์ผ่านพ้นไปด้วยดี พวกหนอกฉลองกินเหล้ากัน รู๊สึกหวังว่ามันปกติเกินไป ทุกคนตัดสินใจกลับมาเช็คหลักฐานในวันรุ่งขึ้นอีกครั้ง
- 13 พวกหนอกกลับมาเช็คหลักฐาน หนอกระแวงเด็กผู้หญิงที่พบ
- 14 พวกหนอกหนีพร้อมกับจับตัวหญิง(ชื่อของเด็กคนนั้น) เป็นตัวประกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 15 รู้ความจริงว่าจริงๆ แล้วหญิงไม่รู้เรื่องอะไรเลย แกรมเธอยังเป็นลูกสาวของคนใหญ่คนโตในแวดวงตำรวจ
- 16 พวกหนอกหนีไปหลบที่บ้านพักตากอากาศของจี๊ดที่พัทยา
- 17 หนอก จี๊ด และป๊อดออกไปกดเงินในตัวเมืองพัทยา ปลอຍให้รู้สึกกับหญิงอยู่ตามลำพัง
- 18 ครูสำราญกับพ่อ แม่ ของเด็กตามมาที่บ้านพักตากอากาศ รู้สึกกับหญิงแอบ พี่ชายของหนอกเห็นแต่เขาไม่บอกครูสำราญ
- 19 ระหว่างทางที่พวกหนอกกลับจากพัทยาโดนตำรวจทางหลวงยึดข้อหาเพื่อเอาเงิน เกิดการต่อสู้ พวกหนอกขับรถของพวกตำรวจหนีมา
- 20 พวกหนอกกลับมาที่บ้านพัก รู้สึกบอกพวกหนอกแต่ไม่มีใครเชื่อว่าครูสำราญตามมา พวกหนอกเจอภรรยาที่กระโปรงหลังรถเต็มไปหมด
- 21 ครูสำราญไปขอความร่วมมือจากตำรวจปรากฏว่าเป็นตำรวจที่เป็นคนจัดการ ครูสำราญ ทั้งหมดออกตามหนอก
- 22 พวกหนอกเอาภรรยาที่อยู่ในรถไปขายให้พี่จ้อยโดยคำแนะนำของป๊อด
- 23 พี่ชายของหนอกโทรมาเตือนหนอกให้ระวังครูสำราญตามมา
- 24 หนอกเปลี่ยนใจเมื่อรู้ว่าครูสำราญยังไม่ตาย หนอกฝังภรรยาทั้งหมดที่ได้มา ป๊อดไม่เห็นด้วย
- 25 เรื่องกลายเป็นเรื่องใหญ่ เมื่อรู้ถึงสื่อมวลชน การตามล่าถึงมือตำรวจ
- 26 หนอกเข้ามาหาครูสำราญเขาพยายามอธิบายและขอโทษ แต่ครูสำราญไม่ฟัง ยิ่งหนอก แต่โชคดีที่ไม่มีกระสุน หนอกหนีออกมา
- 27 ที่บ้านพักตากอากาศ หนอกกลับมา รู้สึกปลอຍหญิงหนีไปแล้ว พวกหนอกโมโหที่ไม่มีตัวประกัน เขารีบกลับไปชุดภรรยาที่ฝังเอาไว้
- 28 หนอกปลอຍจี๊ดกลับไป ส่วนเขากับป๊อดกลับไปโรงแรมจับตัวครูสำราญเป็นตัวประกัน
- 29 นายตำรวจคนเดิมเข้ามาลอบจะเก็บพวกหนอก ปิดปากเรื่องภรรยาแทนที่จะช่วยครูสำราญ เขาจะเก็บครูสำราญอีกคนแต่สุดท้าย ครูสำราญกับหนอกก็รอดมาได้เพราะป๊อดยิงตำรวจตาย

4.2 สรุปผลจากการเขียนบทภาพยนตร์ร่างที่ 1

ปัญหาที่พบในบทภาพยนตร์ร่างที่ 1 นั้น ประเด็นแรก คือปัญหาทางด้านจิตใจ เนื่องจากเป็นการลงมือเขียนเรื่องเป็นครั้งแรกทำให้เกิดความไม่มั่นใจ ลังเลและไม่กล้าที่จะตัดสินใจ ถึงแม้ว่าจะมีโครงเรื่อง และสรุปเหตุการณ์อยู่ในมือแล้วก็ตาม แต่พิมพ์เขียวของการเขียนบทภาพยนตร์นั้นแตกต่างจากพิมพ์เขียวของการสร้างบ้านที่สร้างตามแบบที่ร่างไว้แล้วก็จบ แต่พิมพ์เขียวของ

เอกสารที่พื้หนั้งนั้นสามารถงอ้กเพิ่มข้้นมาได้ตลอดเวลาในขณะทีล้งมือเขียน ไม่ว่าจะเป็้นจำนวนตัวละคร ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือบทบาทของตัวละครที่อาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตลอดเวลา นอกจากนั้นความยาวของบทที่มีความยาวถึง 120 หน้า ในเวลาที่จำกัดยิ่งสร้างความกดดันให้มากยิ่งขึ้น ทางแก้ก็คือโยนความรู้สึกเหล่านั้นทิ้งไป คิดเสียว่าการเขียนบทในร่างแรกนี้เป็นการปลดปล่อยสิ่งที่อยู่ในหัวออกมาให้หมด และไม่ต้องกังวลว่ามันจะเป็นบทที่แย เราจะไม่สรุปหรือตัดสินงานทั้งๆที่ยังอยู่แค่จุดเริ่มต้น ปล่อยให้ก้านงอกออกมาจากพิมพ์เขียวอย่างอิสระ พยายามเขียนให้เร็วที่สุด และจำไว้ว่าการเขียนบทร่างแรกนั้นทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนของหนังที่ต้องการจะเขียน จากนั้นนามธรรมกลายเป็นรูปธรรม แล้วหลังจากนั้นค่อยมาดูว่าอะไรคือส่วนที่ควรจะมี อะไรคือส่วนที่ควรจะมีตัดทิ้ง

หลังจากลงมือเขียนเสร็จแล้วปัญหาใหญ่ของบทภาพยนตร์ร่างนี้คือจำนวนตัวละครหลักที่มีมาก ทำให้ต้องแบ่งความสนใจให้ทั่วถึงเท่าๆกัน ผลที่ตามมาคือทำให้ไม่มีตัวละครที่ชัดเจนและลึก ทั้งในแง่ของปัญหา การแก้ปัญหา การเปลี่ยนแปลง การแก้ปัญหา คือลดจำนวนตัวละครหลักให้น้อยลง และเพิ่มความชัดเจนและลึกมากขึ้น ดีกว่าที่จะมีตัวละครมากแต่ไร้ประโยชน์ เพราะหากตัวละครหลักไม่ชัดเจนก็ย่อมมีผลต่อประเด็นที่ต้องการจะนำเสนอที่จะไม่ชัดเจนตามมาด้วย ซึ่งความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจของตัวละครกับประเด็นของหนังนั้นแทบจะแยกกันไม่ออกดังบทที่ 2 ที่ได้กล่าวไปแล้ว

นอกจากหัวข้อหลักใหญ่ๆที่กล่าวไปแล้วยังมีปัญหาย่อยๆที่แยกได้ดังนี้

1 ข้อมูลของตัวละครที่ใส่ไปในช่วง องก์ 1 นั้นมากเกินไป ทำให้ช่วงกลางๆเรื่องไม่มีข้อมูลของกลุ่มตัวละครเอกเพิ่มขึ้น มีแต่ข้อมูลที่ซ้ำๆ

2 ตัวละคร พ่อแม่ของเด็กๆที่ถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มข้อมูลใหม่ๆให้กับพวกเขาๆ ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่เนื่องมาจากสาเหตุในข้อหนึ่ง การแก้ปัญหาคือแทนที่เราจะให้ข้อมูลในองก์ 1 ที่ชัดเจนเกินไป ควรจะถูกลดทอนเป็นเพียงการบอกใบ้ แล้วนำมาเพิ่มข้อมูลทำให้ชัดเจน นอกจากจะช่วยลดความยืดเยื้อขององก์ 1 ให้กระชับขึ้นแล้ว ยังทำให้บทในช่วงแรกมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3 เหตุการณ์ที่คิดไว้ในองก์ 2 ช่วงแรกที่คิดเอาไว้ที่กระจัดกระจายในแง่ความต่อเนื่องทางด้านความสัมพันธ์ของตัวละคร และการพัฒนา พอเริ่มเขียนจึงต้อง ใช้ ประเด็นที่เราต้องการจะนำเสนอมาช่วยคิดความสัมพันธ์ของตัวละครให้เข้ากับเหตุการณ์

4 ข้อดีและข้อเสียในข้อเดียวกัน เนื่องจากความคลุมเครือของ treatment ตามที่กล่าวมาแล้วที่ไม่ชัดเจนในเรื่องรายละเอียด เมื่อลงมือเขียนกลับรู้สึกว่ามีอารมณ์ร่วมมากกว่า และได้ใช้ความคิดที่สร้างสรรค์มากกว่าช่วงแรกที่ค่อนข้างชัดเจนมาก่อนหน้านี้แล้ว ในหลายๆ ชิ้น มีจุดหักมุมที่คิดไม่ถึง ถึงแม้ว่าช่วงแรกเมื่ออ่านแล้วจะรู้สึกว่าอ่านสั้นกว่าในช่วงหลัง แต่มองในอีกแง่ของการที่จะนำไปพัฒนาในบทภาพยนตร์ร่างที่ 2 ช่วงหลังนี้ก็กลับมีความชัดเจนมากกว่า

5 ที่ใช้บทพูดที่มากเกินไปในการสื่อสารแทนที่จะเป็นการกระทำ ในแง่ของการพัฒนา มันช่วยให้เราเข้าใจว่า แต่ละซีนเหล่านี้ต้องการที่จะบอกอะไร

6 ตัวละครที่เป็นตัวรวจที่นำมาเชื่อมความสัมพันธ์กับครูสำราญนั้น กลับขึ้นมาเด่นมากกว่าครูสำราญ บวกกับครึ่งหลังนั้นตัวสื่อเข้ามามีบทบาท ทำให้บทของครูสำราญถูกกลืนแนวทางการแก้ไขนั้นนอกจากที่จะลดบทบาทของตัวตัวรวจลงแล้ว ในกลางเรื่องควรจะให้ข้อมูลของ ตัวครูสำราญ แทนที่จะไปให้แต่ความเด่นของนักเรียน

7 ตัวสื่อถูกใจจริงเกินไป ซึ่งจริงๆ แล้ว ตัวพ่อของหญิงที่ที่วางไว้ให้เป็นตัวรวจใหญ่ เพื่อเสริมการตามล่าตัวของพวกนอกเป็นเหตุผลของการเกินจริงของตัวรวจและสื่อมวลชนตามที่ตั้งใจไว้ก็ยังไม่อยู่ในร่างแรกนี้

8 ตัวละครโจรก็ยังสามารถให้รายละเอียดที่ช่วยเสริม ประเด็น แต่ด้วยเหตุผลเดิมคือตอนที่ เป็นก่อนที่จะเขียนยังไม่เห็นอารมณ์ของตัวละครที่มองโจรอย่างชัดเจน ทำให้ยังไม่เห็นช่องทางที่จะเสริมชัดเท่ากับหลังจากการเขียนร่างแรกไปแล้ว

9 ในเรื่องของการดำเนินเรื่องในช่วงองค์ที่ 2 แต่กลับลืมนึกถึงเรื่องเส้นทางการเดินทางใน พัทยา ซึ่งจริงๆ แล้วเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะมีผลต่อการตามล่า ของตัวรวจ และมีผลในเรื่องเวลา ซึ่งเป็นตัวที่จะมาช่วยเร่งความน่าตื่นเต้นในช่วงหลังได้อีก

10 ในองค์ที่ 3 เป็นช่วงที่น่าสนใจเพราะเมื่อเริ่มเขียนจะไม่มั่นใจกับมันมาก แต่ด้วยแนวคิด ง่าย ๆ ที่ว่าตอบคำถามที่สร้างมาทั้งหมดตั้งแต่องค์ที่ 1 และ องค์ที่ 2 ให้หมด เมื่อถึงการเขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั่นตัวตัวบทมีความชัดเจนมากขึ้นทำให้ห้องที่3นี้ก็ง่ายขึ้น เพราะเมื่อเราทราบคำถามที่ชัดเจนแล้ว ก็ง่ายที่จะลุกขึ้นมาตอบคำถามนั่นเอง

11 ตัวเนื้องานในช่วงนี้จะน้อย ยังขาดรายละเอียดในอีกหลายๆจุดสาเหตุจากการที่เริ่มล่ากับการเขียนที่มีความยาวมาก และพยายามเขียนให้เสร็จเพื่อส่งให้ทันพิมพ์

4.3 สรุปเหตุการณ์(Scenario)บทภาพยนตร์ร่างที่2

- 1 เปิดตัว หนอก เด็กนักเรียนมัธยมเกรดคนหนึ่งแอบถ่ายกางเกงในผู้หญิงด้วยความสนุก คึกคะนอง กำลังโดนสารวัตรนักเรียนไล่จับ แต่เขาไม่กลัวกลับสนุกกับการทำทนายฎะเวียบ
- 2 หนอกไปรับเพื่อนชื่อป๊อที่เพิ่งออกจากสถานกักแทนที่จะรีบไปโรงเรียนให้ทันเหมือนนักเรียนคนอื่น ป๊อมีปัญหาคือเขาไม่สามารถกลับไปอยู่บ้านได้อีกแล้ว หนอกชวนป๊อให้ไปอยู่กับเขา แต่มีข้อแม้ว่าต้องกลับไปโรงเรียนกับเขาก่อน ทั้งๆที่ป๊อเองก็ไม่ค่อยเต็มใจเท่าไร
- 3 เปิดตัวครูสำราญ อาจารย์ฝ่ายปกครองที่ไม่ค่อยเป็นที่รักใคร่ของนักเรียนเท่าไรนัก เช่นเดียวกับตัวเองที่ไม่ค่อยชอบพวกเด็กนักเรียนเกรโดยเฉพาพวกหนอก ในห้องนี้มีแต่เด็กเขียนกำแพง ด่าแก พอกแอกออกมาจากห้อง รถที่แกรักและเผ่าทะนุถนอมและลงทุนซื้อมาด้วยเงินเดือนครูอันน้อยนิดถูกกรีดภายในชั่วระยะเวลาแป๊บเดียวที่แกลงไปเข้าห้องน้ำ ครูสำราญตะตะแตก เหาสเปรย์สีข้าง พันทับคำด่าที่เขียนด่าแกในห้องน้ำอย่างบ้าคลั่ง
- 4 ครูสำราญเรียกรู้สึก(เพื่อนสนิทอีกคนของหนอก) เข้ามาสอบสวน รู้สึกเป็นพวกเด็กที่กลัวครูมาก ครูสำราญพยายามโน้มน้าวให้รู้สึกสารภาพว่าพวกหนอกเป็นคนทำ แต่รู้สึกกลับบอกว่าครูสำราญปรักปรำเขา เพราะอยากไล่พวกเขาออก ครูสำราญฉุนกิก
- 5 หน้าเสาธง ครูสำราญแนะนำนักเรียนที่จะเป็นตัวแทนไปตอบปัญหาทาง T.V. จี๊ด แต่นักเรียนในแถวกลับโห่เพราะนายจี๊ดคนนี้มีคนคบเท่าไรนัก (รู้สึกถูกครูสำราญลงโทษให้ยืนคลุมร่มให้แกกลางแดดร้อนโทษฐานพูดตรงแทงใจดำ ทำเอารู้สึกถึงกับเป็นลมแดด)
- 6 ในห้องน้ำ หนอก นัด รู้สึกกับป๊อมาเจอกัน เพื่อโชว์กางเกงในหญิงที่ตัวเองเพิ่งถ่ายมา สดๆร้อนๆ จี๊ดมาเจอกับหนอกพร้อมกับกล้อง V.D.O. เขาไปฟ้องครูสำราญ
- 7 พวกหนอกโดนจับตัวมาที่ห้องฝ่ายปกครองข้อหาขโมยกล้องของจี๊ด แต่ยังไม่ทันสืบสวนรู้ว่าจริงๆแล้วเป็นของใคร ครูสำราญเห็นภาพที่หนอกแอบถ่ายมา ครูสำราญสั่งแบบสายฟ้าฟาดไล่พวกหนอกออก ตลอดเวลาที่สอบสวนคำพูดของครูสำราญเต็มไปด้วยคำถากถางเสียดสี พอดินสั่งไล่ ออกป๊อทนไม่ไหวเข้าไปลงไม้ลงมือกับครูสำราญระหว่างที่ซุลมุนกันเกิดอุบัติเหตุทำให้ครูสำราญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 8 ปัดเสนอให้กำจัดหลักฐาน (ภาพในความคิดของรู้สึก) พวกหนอก ปัด และจิตช่วยกันเลื่อยหุ่น ศพครูสำราญออกเป็นท่อนๆ เลือดเต็มห้อง
- 9 จิตเสนอให้ทำให้เหมือนว่ามันเป็นอุบัติเหตุ เหมือนกับพวกหนอกไม่เคยเข้ามาในห้องนี้มาก่อน ทุกคนเห็นด้วยจัดการเก็บกวาดเช็ดรอยนิ้วมือ และทุกอย่างที่จะเป็นร่องรอย ระหว่างที่จัดเก็บหลักฐานรู้สึกมองเห็นเหมือนครูสำราญขยับตัวแต่ไม่มีใครเชื่อแล้วทุกคนรีบแอบออกจากห้องไปเมื่อยามเดินผ่านมาตรวจ
- 10 ที่ร้านV.D.O. ของป่าหนอกปัดมาค้างด้วย คืนนั้นทั้ง 2 คนคุยกันถึงเรื่องที่เกิดขึ้น ปัดชื่นชมหนอกที่ใจแข็งไม่ยอมรับว่าขโมยV.D.O.มา หนอกรู้สึกเสียใจที่แม้แต่เพื่อนยังไม่เชื่อ ทั้ง 2 คนคุยถึงอนาคตว่าถ้ามันเกิดอะไรผิดพลาดขึ้นมาจะหนีออกนอกประเทศทางฝั่งกัมพูชา
- 11 หนอกกับปัดมีเรื่องกับพวกที่กรีดรถครูสำราญแล้วแกล้งใส่ความพวกหนอกขณะเล่นบาส โดยมีจิตแอบจับตามองพวกหนอกอยู่ตลอดเวลาอย่างไม่พอใจ
- 12 ในห้องน้ำ จิตตามเข้ามาหาหนอก เขาไม่พอใจที่พวกหนอกไม่ทำตามที่ตกลงกันไว้คือทำตัวปกติ หนอกไม่สนใจที่จิตบอกรู้ ทำเอาจิตไม่พอใจแล้วแยกออกไป ในห้องน้ำหนอกเจอรู้สึกที่หลบอยู่ในนั้น รู้สึกบอกหนอกมันแปลกที่ไม่มีข่าวเกี่ยวกับครูสำราญออกมาเลย หนอกเริ่มไม่สบายใจเพิ่มมากขึ้นที่ระแวงจิตอยู่แล้ว
- 13 ที่เหลือของวันนั้นทั้งวันหนอกเฝ้าดูพฤติกรรมของจิต หนอกยิ่งเพิ่มความสงสัยมากขึ้นเมื่อเห็นจิตเข้าไปคุยกับอาจารย์ใหญ่อยู่นานจนน่าสงสัย หนอกกลับมาหาพวกเพื่อนยังไม่ทันที่หนอกจะเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง เสียงประกาศทางไมโครโฟนดังเรียกพวกหนอก ทั้ง 3 คนตัดสินใจหนีระหว่างทางที่พวกหนอกหนีออกจากโรงเรียนเจจิต พวกหนอกจึงจับตัวจิตแล้วบังคับให้จิตขับรถพาพวกตัวเองหนี เพราะในกลุ่มหนอกไม่มีใครขับรถเป็นยกเว้นรู้สึกที่ก็ไม่มีใครไวใจในฝีมือการขับรถ
- 14 คืนนั้นพวกหนอกต้องจอดรอนอนกันอยู่ข้างถนน คืนนั้นรู้สึกแอบร้องไห้กระซิกอยู่ทั้งคืนทำเอาทุกคนในรถนอนไม่หลับกับอนาคตที่ไม่แน่นอน หนอกพยายามพูดให้กำลังใจเพื่อนว่าถ้าข้ามไปกัมพูชาได้ก็ไม่มีปัญหามีหนทางรอด แต่พอพวกหนอกเอาเงินมารวมกันมียังแทบจะไม่พอน้ำมันรถ ในระหว่างที่คนอื่นๆ คุยกันอยู่จิตที่ถูกมัดนั่งอยู่ข้างหน้ารถแอบปลดเชือกที่มัดแล้วเปิดคอนโซลหน้ารถออกหยิบปืนมาชูแต่หนอกไม่กลัวเพราะคิดว่าเป็นปืนปลอม จิตวิ่งหนีพยายามจะโยกรถแต่ไม่มีคนไหนจอด หนอกตามมาเข้าไปล็อกตัวจิตไว้ คืนนั้นจิตถูกมัดแน่นหนาขึ้นแล้วถูกทิ้งให้นอนหนาวอยู่บนรถ หนอกยึดปืนเอาไว้ จิตพยายามบอกว่าเขาไม่ได้เป็นคนไปบอกครูใหญ่เรื่องหนอก

15 ที่ปั้มน้ำมันพวกหนอกเอาเงินก้อนสุดท้ายที่มีอยู่ไปเติมน้ำมันแต่เงินขาดไปไม่กี่บาท เจ้าของปั้มน้ำมันจะเอาเรื่อง หนอกจึงหยิบปืนขึ้นมายิงปรากฏว่าได้ผลปิดรับแอบกตน้ำมันจนเต็มถังแล้วหนี ก่อนออกมาหนอกเฉลยถึงจึงรู้ว่าเป็นปืนจริง เจ้าของปั้มน้ำมันเบอร์ทะเบียนรถเอาไว้

16 คราวนี้พวกหนอกขับรถเข้าไปในเมืองขับรถวนหาร้านจะปล้นร้านแล้วร้านเล่า แต่เมื่อลงมือปล้นจริงๆมันกลับไม่ง่ายเหมือนในหนัง ยิ่งพวกหนอกรู้ว่าเป็นปืนจริงทำให้ยิ่งเกร็ง เข้าไปร้านแรก เข้าไปเจอยามก็เกร็งแล้วออกมา บางร้านพอชักปืนออกมาก็ไม่มีใครเชื่อ รวมทั้งหนอกเองก็ระแวงว่าจี้ดจะขับรถหนีด้วย

17 คราวนี้หนอกจัดการให้จี้ดเข้ามาเป็นคนปล้นด้วยโดยเลี้ยงเอารถจอดไว้หน้าร้าน หนอกพยายามทำให้จี้ด เป็นส่วนหนึ่งของการปล้น คราวนี้สำเร็จ แต่โชคร้ายในเคาเตอร์ไม่มีเงิน เมื่อไม่ได้เงินพวกหนอกก็เอาพวกขนม อาหารแห้งไปแทน เผอิญตำรวจมา พวกนี้ก็แกล้งทำเป็นซื้อของโดยมาตำรวจเข้ามาในร้านด้วย หนอกอยู่ในร้านเพราะเอาปืนจี้พนักงานอยู่ข้างหลังหนอกคิดว่าพวกเพื่อนจะไม่มารีบแล้วแต่จี้ดก็กลับมารีบทำให้หนอกเริ่มไว้ใจจี้ด

18 ตกกลางคืนพวกนี้ก็กินขนมประทังชีวิต พวกหนอกเริ่มกลัวแล้วว่ามันจะไม่ราบรื่นอย่างนี้ตลอด และเป้าหมายก็ยิ่งอีกไกลมาก จี้ดเสนอให้จับตัวเขาเป็นตัวประกัน โทรมไปให้ทุกคน O.K. เพราะคำพูดนุ่มน้าวให้เห็นใจของจี้ด

19 พวกหนอกทำตามแผนที่จี้ดวางไว้ จี้ดโทรไปแกล้งทำเป็นเสียคนเรียกค่าไถ่แล้วแกล้งยังไม่ปิดโทรศัพท์มือถือให้ฝั่งโน้นได้ยินถึงแผนที่พวกหนอกคุยกันว่าจะทำอย่างไร จะไปที่ไหน

20 พวกหนอกเริ่มไว้ใจจี้ดและคำพูดของจี้ดเริ่มเป็นที่เชื่อถือของทุกคนมีแต่หนอกที่ยังข้องใจอยู่เล็กน้อย วันหนึ่งระหว่างเดินทางก่อนที่จะถึงตามที่ส่งรับมอบเงินคุยกันจี้ดระบายให้หนอกฟัง(โกหก) ถึงเหตุผลที่หนอกข้องใจเรื่องกล่อง V.D.O. และก็เล่าเรื่องความลำบากของการเป็นคนดีที่ทุกคนคอยคาดหวังหนอกเห็นใจจี้ดและระบายเรื่องตัวเอง

21 ระหว่างทางจี้ดพยายามทุกวิถีทางที่จะไปถึงตามที่นัดหมายให้ทัน(เพราะพวกตำรวจที่นัดไว้) เขาขับรถเร็วจนพวกหนอกตกใจและโดนตำรวจเรียกกระหว่างทาง ทุกคนหันไปหมดมีพิรุณมาก พวกหนอกโดนตำรวจแกล้งตรวจ(เพราะสงสัยในชุดนักเรียนของพวกหนอก) จี้ดใช้บัตรประชาชนของตัวเองเคลียร์ทำเอาตำรวจเลิกตอแย แต่มันทำให้พวกหนอกรู้ว่าที่จริงแล้วจี้ดเป็นลูกของนายตำรวจใหญ่

22 หนอกเริ่มไม่ไว้ใจจี้ดอีกครั้งหนึ่ง เขาเอาโทรศัพท์ไปเช็คจี้ดพยายามห้าม พูดโน้มน้าวพวกเราเป็นเพื่อนกันเขาไม่หักหลังหรอกแต่พอโทรไปกลับตรงตามที่จี้ดบอก จี้ดงเพราะแผนที่วางไว้ไม่ใช่ อย่างนี้ หนอกรู้สึกผิด

23 พอถึงที่นัดที่มีการเอาเงินมาทิ้งไว้ให้จิตพยายามชะเง้อมองเพราะตัวเขาเองก็ไม่แน่ใจว่าแผนที่แอบตกลงไว้กับพวกตำรวจ(พ่อแม่)ไม่มีวีแว่วว่าจะมาช่วยจนพวกนอกได้เงินแล้ว พวกตำรวจเริ่มมา พวกนอกหนีกันหัวซุกหัวซุนรวมทั้งจิตด้วย จิตแกลังทำเป็นล้มพวกตำรวจตามมา แต่พวกนอกเสียงชีวิตกลับมาช่วยจิตกลับไป ปัดป้องกันทำเอาตำรวจบาดเจ็บไป 1 นาย จิตต้องตกกระไดพลอยโจรไปกับพวกนอกอีกรอบหนึ่ง ทุกคนหนีพ้นตำรวจมาได้อย่างหวุดหวิดพร้อมเงินก้อนโตที่พร้อมจะพาออกนอกประเทศได้

24 ระหว่างที่จะไปถึงชายแดน พวกนอกแวะเที่ยวงานวัด คราวนี้พวกนอกเห็นจิตเป็นเพื่อนเต็มตัว และจิตก็เริ่มรู้สึกถึงมิตรภาพที่เกิดขึ้น พวกนอกกินเหล้ามามาก พวกนอกवादฝันไว้ว่าชีวิตเมื่อสามารถหนีไปได้แล้วจะมีความสุขขนาดไหน ไม่ต้องทำตามทีพวกผู้ใหญ่อยากให้ทำ อยากให้เป็น คั้นนั้นจิตกินเหล้ามามากจนขบรถไม่ไหว รู้สึกจึงเป็นคนขบรถไปให้ รู้สึกขบรถไปชน ตัวเองบาดเจ็บสาหัสมากแต่เพื่อนคนอื่นไม่เป็นอะไรเท่าไรหรอกจะเอา รู้สึกไปส่งโรงพยาบาล แต่จิตกับปัดไม่เห็นด้วยเพราะตอนนี้พวกนอกนั้นกลายเป็นอาชญากรตัวสำคัญไปเสียแล้ว

25 จิตกับปัดเอา รู้สึกไปทิ้งไว้หน้าโรงพยาบาล ในขณะที่นอก รู้สึกไม่พอใจเพราะห่วงเพื่อน และเริ่มรู้สึกไม่แน่ใจกับอนาคตที่ไม่แน่นอนต้องหลบๆ ซ่อนๆ หนีไปได้ก็คงยังต้องเป็นอย่างนี้ต่อไป

26 ตำรวจเข้ามาสอบสวนรู้สึกในขณะที่บาดเจ็บเพื่อพยายามหาที่อยู่ของพวกปัดกับนอกและจิต รู้สึกเผชิญกับปัญหาเดิมอีกครั้ง เมื่อต้องเจอแรงกดดันเขาจะบอกความลับของเพื่อนอีกหรือไม่ (เฉลย เขาบอกแต่โกหก) ในที่นี้รู้สึกได้รู้ว่าครุสภาราญยังไม่ตาย

27 คราวนี้พวกนอกเก็บตัวและตามข่าวคราวนี้ แต่ละคนระเบิดอีกครั้ง จิตบอกว่าจะรับผิดชอบ นอกตัดสินใจเข้ามาหาครุสภาราญ ในขณะที่อีก 2 คนที่เหลือไม่เห็นด้วยนอกปล่อยให้จิตกลับไป เพราะเขาไม่ต้องการตัวประกันอีกต่อไปแล้ว จิตแยกออกมา ส่วนปัดไม่มีที่ไปก็ไปกับนอก

28 นอกเข้าไปเพื่อที่จะหาครุสภาราญ นอกเดินเข้าไปยังไม่ทันจะพูดอะไร ตำรวจที่ซุ่มคอยคุ้มกันกลัวครุสภาราญจะถูกทำร้ายหยิบปืนขึ้นมายิงปัดตาย นอกแค้นยิ่งตำรวจตายแล้วจับครุสภาราญเป็นตัวประกัน คราวนี้เลยกลายเป็นเรื่องใหญ่ ตำรวจล้อมไว้หมด นอกพยายามเอาปัดหนีออกมาเพื่อออกไปจากวงล้อมตำรวจโดยมีครุสภาราญเป็นตัวประกัน

29 จิตดูข่าวเห็นพวกนอกอยู่ใน T.V. เขา รู้สึกเศร้าเมื่อเห็นนอกฝ่าวงล้อมตำรวจออกมาไม่ได้ โดนวิสามัญฆาตกรรมตาย

30 รู้สึกอยู่ในโรงพยาบาลมองดูเพื่อนตายอยู่ในจอ T.V. เขาพูดขึ้นมาว่า “น่าจะเอาครุสภาราญไปส่งโรงพยาบาล” ภาพย้อนกลับไปทีในห้องพักครุอีกคร้ครุสภาราญนอนกองสลบอยู่รู้สึกพูดออกมา พวกนอก จิต ปัด มองหน้ากันแล้วภาพก็นิ่ง

4.4 สรุปปัญหาและแนวทางการแก้ไขบทภาพยนตร์ร่างที่ 2

บทภาพยนตร์ในร่างนี้แนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน คือหันมาให้ความสำคัญกับตัวละครหลัก การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของตัวละครหลักนี้ และลดตัวละครที่ไม่มีความจำเป็นกับเรื่องออกไป ในบทภาพยนตร์ร่างที่ 1 นั้นเต็มไปด้วยไอดีมากมายที่บางครั้งก็รกรุงรังซึ่งในการตัดสินใจว่าควรจะเก็บซีนไหนเอาไว้หรือตัดตัวละครตัวไหนทิ้งไปนั้น มีหลักพิจารณาดังต่อไปนี้

1 แยกประเด็นในแต่ละซีนออกมาว่าสิ่งที่ต้องการจะบอกในแต่ละซีนนั้นคืออะไร บางวันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อบอกว่าปัญหาของตัวละครคืออะไร บางซีนสร้างขึ้นมาเพื่อบอกให้รู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งในแต่ละซีนนั้นก็จะมีจุดโคลแมกซ์ของแต่ละซีน และโคลแมกซ์ในซีนนั้นๆก็คือประเด็นที่เราที่ต้องการจะบอกนั่นเอง

2 พิจารณาว่าประเด็นในแต่ละซีนนั้นมีประโยชน์ทำให้เรื่องนั้นดำเนินไปข้างหน้าหรือไม่พัฒนาตัวละครหรือเปล่า หากไม่จำเป็นก็ตัดทิ้งไป หรือในบางซีนอาจจะนำเข้ามารวมไว้ด้วยกันและยังคงรักษาประเด็นของทั้ง 2 ซีนไว้ร่วมกัน

3 ในส่วนของตัวละครนั้นก็เช่นเดียวกันพิจารณาจากประโยชน์ นำมาใช้ได้คุ้มค่าอย่างที่คิดไว้หรือเปล่า ถ้าไม่จำเป็นก็ตัดทิ้งไป

เมื่อแยกประเด็นความสำคัญของแต่ละส่วนออกมาแล้ว จึงกลับมามองที่ภาพรวมของบททั้งเรื่องอีก พยายามแก้ไขในส่วนของภาพรวมเสียก่อนแล้วจึงค่อยลงรายละเอียด

ภาพรวมที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในกลุ่มหลังจากหนีออกมาถูกขู่ว่าจะจับตัวขึ้นมา ฆัดและหนอกที่มีความคิดตรงกันข้ามกันต้องมาตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน ฆัดเด็กเรียนดี ต้องเดินทางร่วมเดินทางร่วมกับพวกหนอกเด็กเกเรที่ทุกคนมองว่าเลว เพราะเหตุการณ์ที่ทำให้ครูสำราญตาย เมื่อผ่านเหตุการณ์นี้ไปแล้วพวกเขาเข้าใจปัญหาของตัวเองและนำไปสู่จุดสมมุติใหม่ที่ทำให้เขาเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านของความคิด

ในองค์ที่ 1 : สิ่งที่ทำให้เรื่องดำเนินไปหรือสิ่งที่ทำให้เรื่องสนุกในช่วงนี้คือ ความระแวงระหว่างตัวฆัดกับหนอกหลังจากที่ครูสำราญตาย ทุกคนตกลงกันแล้วว่าจะทำตัวให้เป็นปกติแต่คำว่าปกติของเด็กดีกับเด็กเลวแตกต่างกันทำให้หนอกกับฆัดทะเลาะกันเป็นชนวนนำไปสู่ความไม่พอใจที่เพิ่มมากขึ้นจนถึงขั้นหนีและจับตัวอีกฝ่ายหนึ่งออกมา

ในตอนที่ 2 : สิ่งที่ทำให้เรื่องดำเนินไปหรือสิ่งที่ทำให้เรื่องสนุกในช่วงนี้ คือ ความต้องการของตัวละครทั้ง 2 ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ หนอกต้องการหนีออกนอกประเทศ ส่วนจิตนั้นต้องการหนีจากพวกหนอก ทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นการวางแผนให้ตัวเองรอดแต่จุดที่จะมาเติมเต็มให้ตัวละครทั้ง 2 มาถึงจุดสมมุติใหม่เข้าใจกันคือ ความเป็นเพื่อนในกลุ่มของวัยรุ่น จิตมองหนอกมุมใหม่ เมื่อเขาได้รับความเป็นเพื่อนจากพวกหนอกระหว่างร่วมเดินทางซึ่งเป็นสิ่งที่จิตขาด ในขณะที่เดียวกัน หนอกเริ่มเข้าใจเมื่อต้องสูญเสียรู้สึกไป ว่าการหนีปัญหาไม่ได้ช่วยทำอะไรดีขึ้น

ในตอนที่ 3 : สิ่งที่ทำให้เรื่องดำเนินไปหรือสิ่งที่ทำให้เรื่องสนุกในช่วงนี้ คือ พวกหนอกที่สำนึกตัวได้แล้ว เมื่อหนอกเปลี่ยนไปและเข้าใจว่าควรจะกลับมาเผชิญปัญหาแต่สังคมก็ไม่ให้โอกาสหรือเปล่า แล้วพวกเขาจะพ้นจากข้อกล่าวหาหรือเปล่า ซึ่งตอบตอบโจทย์ที่เราตั้งไว้คือ คนที่เลขก็ยังถูกมองว่าเป็นคนเลวอยู่วันยังค่ำ เพราะฉะนั้นผลที่ออกมาก็จะสอดคล้องกัน

4.5 สรุปเหตุการณ์ (Scenario) บทภาพยนตร์ร่างที่ 3

1. หนอกถ่ายวิดีโอตอนเขาขโมยของด้วยความคะนอง
2. หนอกไปรับป๊อดเพื่อนสนิทออกจากสถานกักกัน ป๊อดถูกตัดหางปล่อยัดจากครอบครัว หนอกชวนให้ป๊อดไปค้างที่บ้านของเขา แต่มีข้อแม้ ต้องกลับไปโรงเรียนก่อนเพื่อแก้แค้นคนที่ทำให้ป๊อดต้องตกอยู่ในสภาพอย่างนี้
3. ตอนเช้ารถคันโปรดของครูสำราญถูกพันสเปรย์ ครูสำราญโมโห
4. ครูสำราญแค้น เขาเรียกเด็กทั้งโรงเรียนมาเพื่อหาตัวคนทำ ครูสำราญสงสัยว่าเป็นฝีมือของพวกหนอก ครูสำราญบังคับให้พลซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของพวกหนอกยอมรับสารภาพแต่พลปฏิเสธ วันนั้นเด็กทั้งโรงเรียนถูกตีเนื่องจากไม่มีใครยอมรับสารภาพ
5. พวกหนอกเข้ามาหาพลในห้องน้ำ ป๊อดแก้มพลที่เป็นต้นเหตุทำให้เขาต้องเข้าไปอยู่ในสถานกักกัน หนอกเข้ามาห้ามเมื่อเห็นว่าเพื่อนทั้งสองคนชกจะเลยเถิด เขาเอากล้องวิดีโอไปมาฉายให้เพื่อนๆ ดู
6. เด็กที่อยู่ห้องน้ำข้างๆ ไปรายงานให้ครูสำราญรู้ ทั้งสามคนถูกเรียกตัวเข้าไปพบ ครูสำราญพูดจาถากถางดูถูกพวกหนอกและพยายามจะให้พวกหนอกสารภาพเรื่องรถแต่หนอกปฏิเสธ บอกกับเรื่องวิดีโอที่ถ่าย ครูสำราญไล่พวกหนอกออก ป๊อดโมโหลงไม้ลงมือกับครูสำราญ พวกหนอกทำครูสำราญตายโดยอุบัติเหตุ
7. พวกหนอกตัดสินใจอำพรางคดี ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่ความผิดของพวกเค้าที่ทำให้ครูสำราญตาย

เอกสารนี้เป็นโดยป๊อดให้เหตุผลว่าไม่มีใครเชื่อเด็กเหลือขออย่างพวกเค้าหรือถูกข่มขู่จนกล้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. คีนนั้นปี๊ดกับหนอกไปส่งพลที่บ้าน ปี๊ดไม่ไว้ใจพล เขากล่าวว่า พลจะทำให้เรื่องแตก
9. พอวันรุ่งขึ้น พลพยายามโน้มน้าวให้หนอกซึ่งลังเลและวิตกกังวลอยู่ ให้มอบตัวโทษหนักจะได้เป็นเบา ปี๊ดเข้ามาขัดขวางประจวบกับห้องฝ่ายปกครองโฟนเรียกทั้ง 3 คนเข้าไปพบ สุดท้ายหนอกตัดสินใจหนีไปกับปี๊ด
10. ปี๊ดพาหนอกไปหาเพื่อนที่เจอในสถานกักกัน เพื่อขอความช่วยเหลือ ที่บาร์แห่งหนึ่งในพัททยา แต่ไม่เจอ
11. ปี๊ดมีความสัมพันธ์กับกุลสตรีดาวประจำบาร์ กุลสตรีชักชวนให้ปี๊ดขโมยเงินเจ้าของบาร์หนีออกมา
12. ปี๊ด หนอกและกุลสตรีขับรถหนีออกมา พวกลูกน้องเจ้าของบาร์ยิงไล่หลังพวกหนอก กุลสตรีตาย ปี๊ดเสียใจที่กุลสตรีตาย หนอกวางแผนข้ามไปฝั่งเขมร
13. ครุสํารายยังไม่ตาย แต่สูญเสียความทรงจำ พลถูกครุใหญ่เรียกตัวมาเพื่อช่วยฟื้นความทรงจำของครุสําราย
14. พลโทรมาบอกปี๊ดว่าครุสํารายยังไม่ตาย ความทรงจำของครุสํารายกลับคืนมา
15. ความทรงจำของครุสํารายกลับคืนมาด้วยความแค้น ครุสํารายออกตามพวกหนอก พร้อมกับบังคับให้พลออกตามพร้อมกับแกด้วย
16. พวกหนอกตัดสินใจจะหนีข้ามไปเขมร โดยที่ท้ายรถมีศพของกุลสตรี ปี๊ดเริ่มตระหนักถึงโลกภายนอกที่รุนแรง
17. พลโทรมาหาหนอก พยายามจะบอกเพื่อนว่าครุสํารายยังไม่ตาย แต่ปี๊ดรับโทรศัพท์แทน เขาไม่ยอมบอกหนอก ปี๊ดปิดโทรศัพท์
18. หนอกเข้าไปซื้อของ และน้ำมันรถในเมือง เขาถูกลูกน้องมาเฟียคนหนึ่งแอบสะกดรอยตาม หนอกถูกตามจนกลับไปถึงรถ
19. คนที่แอบสะกดรอยตาม โทรไปรายงาน ลูกสมุนมาเฟียอีก 2 คนที่กำลังตามมาสวมทပ်เพื่อจะเอาเงินคืน
20. ครุสํารายใช้เส้นสายที่มีกับลูกศิษย์ โทรเช็คที่ของพวกหนอกทางโทรศัพท์ ครุสํารายบังคับให้พลโทรหาพวกหนอก เพื่อจะได้รู้ทิศทางที่พวกหนอกจะไป แต่ติดต่อไม่ได้
21. รถหนอกเสียระหว่างทาง พบลุงปลื้มมาช่วย และลากรถไปซ่อมให้ที่บ้านแกซึ่งอยู่ไม่ไกล
22. ที่บ้านลุงปลื้ม พวกหนอกได้รับการต้อนรับเลี้ยงดูอย่างดีจากบ๊ापพ เมียตาบอดของลุงปลื้ม ทำให้พวกเขาเล่นบาสพลาตไปหมด ปี๊ดสังเกตเห็นปาฏิเสณไม่ได้ เมื่อทั้งสองขอให้คํางที่นี้ 1 คีน
23. ใ้ฤทธิลูกสมุนคนหนึ่งของมาเฟีย ตามฆ่าลุงปลื้มตาย
24. พวกลูกน้องมาเฟียจับบ๊ापพไว้ บีบบังคับให้พวกหนอกออกมาบอกที่ซ่อนของเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25. ครูสำราญรู้ที่อยู่ของพวกหนอก เมื่อพวกหนอกเปิดโทรศัพท์ให้ป่าพรใช้ พลรู้ความจริงว่าที่ครูสำราญเคยบอกพบ ครูสำราญหลอกให้ช่วยร่วมมือตามพวกหนอกกลับมาว่าจะให้อภัยเป็นเรื่องโกหก เขาพยายามจะหนี แต่ครูสำราญชู้ให้อยู่ต่อ
26. หนอกกับปืดเข้ามาช่วยป่าพร ในขณะที่พวกลูกน้องมาเพี้ยไม่อยู่ แต่ป่าพรตอนนี้กลัวหนอก
27. ตำรวจนำกำลังมาล้อมบ้านเอาไว้ พวกตำรวจ เข้าไปช่วยป่าพร ตำรวจเข้าใจผิดว่าหนอกจับป่าพรเป็นตัวประกัน
28. ลูกน้องมาเพี้ยเข้ามา ยิงปืนจะจัดการพวกหนอก โดนป่าพรตาย พวกตำรวจยิงเข้ามา พวกมาเพี้ยหนีไปจัดการพวกตำรวจ ทั้งสองฝ่ายยิงกันวินาศสันตะโร พวกหนอกหลบเข้าไปในห้องเก็บของ พวกหนอกได้ยิงเสียชีวิต
29. พอพวกหนอกออกมา ทั้งตำรวจและพวกมาเพี้ยตายกันหมด หนอกพาปืดซึ่งได้รับบาดเจ็บ จะขับรถหนีต่อไป แต่เจอ ครูสำราญที่เพิ่งตามมาถึง ครูสำราญจะยิงพวกหนอก แต่ปืดตัดสินใจช่วยเพื่อนยิงครูสำราญตาย
30. พวกหนอกหนีต่อไปโดยมีรถตำรวจไล่ตาม พลหนีไปพร้อมกับพวกปืดกับหนอก

4.6 สรุปผลและแนวทางการแก้ไขบทบาทพนตรร่างที่ 3

ในร่างนี้เริ่มจะเห็นความชัดเจนของตัวละครแต่ละตัวมากขึ้น เป็นเพราะลดตัวละครลงมาก ทำให้สามารถใส่ใจกับตัวละครนั้นได้มากขึ้น แต่ในร่างที่ 2 นั้นในแง่ของตัวเนื้อเรื่องมันไม่ไปถึงไหน เป้าหมายของตัวละครคือหนีออกนอกประเทศ ตัวละครเหล่านี้ไม่อยู่ใกล้ชายแดนเลยซักกนิด แทนที่คนดูจะได้ลุ้นว่าจะรอดหรือไม่รอด จะข้ามไปได้หรือไม่ ถัดแม้ว่าในร่างนี้ความสัมพันธ์ในด้านจิตใจระหว่างตัวละครจะถูกพัฒนาขึ้นแล้วก็ตามแต่ทั้งเรื่องกลับหยุดอยู่แค่พิทยา วุ่นวายวนเวียนอยู่แต่กับเรื่องหาเงิน ขโมยเงิน วนเวียนกันอยู่แค่นี้ ฉะนั้นในร่างนี้จึงดึงตัวละครเหล่านี้ออกมาจากร่างนั้น

เพราะฉะนั้นในการปัญหาในบทบาทพนตรร่างที่ 3 จึงพยายามจะหาแนวทางใหม่ โดยเปลี่ยนแนวทางของหนังไปเลยจากเดิมที่จะเน้นซึ่ง เห็นใจ กลายเป็นนินจาของเลือด สิ่งที่ได้เรียนรู้ก็คือการตัดใจโยนที่เราเขียนมาแล้วทิ้งไปเพื่อให้เกิดแนวทางเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการเขียนบท ที่จะเป็แนวทางเลือกใหม่ๆ เกิดขึ้น แต่ยังคงรักษาประเด็นเดิมเอาไว้

ปัญหาอีกอย่างของบทบาทพนตรร่างที่ 3 นี้ คือการที่นำเสียงบรรยายเข้ามาใช้ เหตุที่นำเข้ามาใช้เพราะต้องการให้ผู้อ่านเข้าถึงตัวเอกมากขึ้น แต่ด้วยความที่บทยังไม่ลงตัว บทบรรยายที่เอกสารถือเขียนมาทั้งหมดนั้นมันค่อนข้างยาวเกินไป มันดูเยอะเกินไป ประเด็นในการดำเนินเรื่องมันดูไม่ค่อยชัดนัก ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำมาใช้จึงพรั้าเพื่อทำให้เรื่องราวน่าเบื่อยิ่งการนำเทคนิคบทบรรยายมาใช้จึงควรเป็นช่วงที่ตัวบท
เองนั้นลงตัวอยู่ในระดับหนึ่งแล้ว

นอกจากนั้นจากการเขียนบทถึง3ร่างสิ่งที่เราจะต้องสนใจนอกจากในแง่ของโครงสร้างแล้ว
ในเรื่องของเทคนิคที่ทำให้เรื่องราวน่าสนใจอยู่ตลอดเวลา นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ หนึ่งในสิ่งที่ได้เรียนรู้
คือ ยิ่งทำให้คนดูอยากรู้คำตอบก็จะยิ่งทำให้น่าสนใจ เพราะฉะนั้นการนำผลที่เกิดขึ้นเอามาไว้ก่อนแล้วให้คนดู
เกิดคำถามแล้วจึงเฉลยในภายหลัง

4.7 สรุปเหตุการณ์ (Scenario) บทภาพยนตร์ร่างสุดท้าย

1. เปิดตัวพวกหนอก ปืด พล แก๊งค์ แอบกินเหล้าบนดาดฟ้าโรงเรียน เมมาแล้วพ่นสเปรย์ทับป้ายชื่อ
โรงเรียน ปืดโดนจับได้
2. หนอกมารับปืดหลังจากถูกส่งเข้าไปอยู่ในสถานกักกัน
3. มีมือดีพ่นสีทับและทุบกระจกรถครูสำราญแตก
4. ครูสำราญเรียกเด็กทั้งโรงเรียนตีหน้าเสาะหาตัวคนทำ คಾದค้นเอาความจริงกับพลซึ่งเป็นเพื่อน
กับหนอก
5. หนอกเข้ามาหาพลในห้องน้ำ หนอกเอากล้อง v.d.o. มาโชว์
6. ครูสำราญเรียกพวกหนอกเข้ามาพบ พยายามเค้น บังคับให้หนอกสารภาพเรื่องรถว่าเป็นคนทำ
7. พวกหนอกทำครูสำราญตายโดยอุบัติเหตุตัดสินใจที่จะอำพรางคดีและกลับมาเรียนตามปกติ
8. ปืดไปค้างบ้านหนอก หนอกเริ่มไม่สบายใจ กังวล ปืดเริ่มจะไม่ไว้ใจหนอก
9. หนอกระแวง เขาทำใจลืมเรื่องราวที่เกิดขึ้นไม่ได้ เขาเล่นบาสพลาตไปหมด ปืดสังเกตเห็นความ
ผิดปกติ
10. พลพยายามพูดโน้มน้าวให้หนอกไปมอบตัว แต่ปืดเข้ามา ปืดเข้ามาขวางและโน้มน้าวหนอกให้
หนีออกไป หนอกตัดสินใจหนีออกไปกับปืด ส่วนพลไม่ยอมหนี
11. หนอกกับปืดตัดสินใจขับรถไปพ้ทยาเพื่อขอความช่วยเหลือจากเพื่อนคนหนึ่งของปืดที่รู้จักกัน
ในสถานกักกัน
12. ครูสำราญยังไม่ตาย แค่บาดเจ็บ พลถูกเรียกมาพบ ครูสำราญหลอกให้พลร่วม
มือตามพวกหนอกกลับมา
13. ด้วยเงินก้อนสุดท้ายที่มีอยู่ พวกหนอกจ่ายเพื่อเข้าไปหาเพื่อนที่บาร์อะโกโก้แห่งหนึ่งในพ้ทยา
14. ปืดไม่เจอเพื่อน แต่เจอกับกุลสตรีสาวอะโกโก้ ทั้ง 2 คนขโมยเงินของมาเพียหนีออกมา ลูก
สมุนของมาเพียยิงกุลสตรีตาย ระหว่างหนี
15. พวกหนอกตัดสินใจจะหนีข้ามไปเขมร โดยที่ท้ายรถมีศพของกุลสตรี ปืดเริ่มตระหนักถึงโลก
ภายนอกที่รุนแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. พลโทมาหาหนอก พยายามจะบอกเพื่อนว่าครูสำราญยังไม่ตาย แต่ปิดรับโทรศัพท์แทน เขาไม่ยอมบอกหนอก ปิดปิดโทรศัพท์
17. หนอกเข้าไปซื้อของ และน้ำมันรถในเมือง เขาถูกลูกน้องมาเฟียคนหนึ่งแอบสะกดรอยตาม หนอกถูกตามจนกลับไปถึงรถ
18. คนที่แอบสะกดรอยตาม โทรไปรายงาน ลูกสมุนมาเฟียอีก 2 คนที่กำลังตามมาสมทบเพื่อจะเอาเงินคืน
19. ครูสำราญใช้เส้นสายที่มีกับลูกศิษย์ โทรเรียคที่ของพวกหนอกทางโทรศัพท์ ครูสำราญบังคับให้ พลโทหาพวกหนอก เพื่อจะได้รู้ทิศทางที่พวกหนอกจะไป แต่ติดต่อไม่ได้
20. รถหนอกเสียระหว่างทาง พบลุงปลื้มมาช่วย และลากรถไปซ่อมให้ที่บ้านแกซึ่งอยู่ไม่ไกล
21. ที่บ้านลุงปลื้ม พวกหนอกได้รับการต้อนรับเลี้ยงดูอย่างดีจากบ้ำพร เมียตาบอดของลุงปลื้ม ทำให้พวกเขาเล่นบาสฟลาดไปหมด ปิดบังเกิดเห็นหน้าจึงปฏิเสธไม่ได้ เมื่อทั้งสองขอให้ค้างที่นี้คืน
22. ไอ้ฤทธิ์ลูกสมุนคนหนึ่งของมาเฟีย ตามฆ่าลุงปลื้มตาย
23. พวกลูกน้องมาเฟียจับบ้ำพรไว้ บีบบังคับให้พวกหนอกออกมาบอกที่ซ่อนของเงิน
24. ครูสำราญรู้ที่อยู่ของพวกหนอก เมื่อพวกหนอกเปิดโทรศัพท์ให้บ้ำพรใช้ พลรู้ความจริงว่าที่ครูสำราญเคยบอกพบ ครูสำราญหลอกให้ช่วยร่วมมือตามพวกหนอกกลับมาว่าจะให้อภัยเป็นเรื่องโกหก เขาพยายามจะหนี แต่ครูสำราญขูให้อยู่ต่อ
25. หนอกกับปัดเข้ามาช่วยบ้ำพร ในขณะที่พวกลูกน้องมาเฟียไม่อยู่ แต่บ้ำพรตอนนี้กลัวหนอก
26. ตำรวจนำกำลังมาล้อมบ้านเอาไว้ พวกตำรวจ เข้าไปช่วยบ้ำพร ตำรวจเข้าใจผิดว่าหนอกจับบ้ำพรเป็นตัวประกัน
27. ลูกน้องมาเฟียเข้ามา ยิงปืนจะจัดการพวกหนอก โดนบ้ำพรตาย พวกตำรวจยิงเข้ามา พวกมาเฟียหันไปจัดการพวกตำรวจ ทั้งสองฝ่ายยิงกันวินาศสันตะโร พวกหนอกหลบเข้าไปในห้องเก็บของ พวกหนอกได้ยินเสียงระเบิด
28. พอพวกหนอกออกมา ทั้งตำรวจและพวกมาเฟียตายกันหมด หนอกพาปัดซึ่งได้รับบาดเจ็บ จะขับรถหนีต่อไป แต่เจอ ครูสำราญที่เพิ่งตามมาถึง ครูสำราญจะยิงพวกหนอก แต่พลตัดสินใจช่วยเพื่อนยิงครูสำราญตาย
30. พวกหนอกหนีต่อไปโดยมีรถตำรวจไล่ตาม พลหนีไปพร้อมกับพวกปัดกับหนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8 สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขบทภาพยนตร์ร่างท้าย

ในขั้นตอนการพัฒนาบทนั้นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในส่วนของรายละเอียดและโครงสร้าง หากไม่มีหลักยึดอาจทำให้หลงทางได้ง่าย ตลอดการพัฒนาบททั้ง 4 ร่างที่ผ่านมานั้นก็เช่นเดียว ในหลายๆส่วนมีการเปลี่ยนแปลง แต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงและใช้เป็นเสาหลักของการเขียนบทก็คือ

1 สิ่งที่ต้องการจะบอกผ่านเรื่องราว (Theme) ในภาพยนตร์เรื่องเด็กหลังห้องคือเรื่องของอคติ

2 เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดเรื่องราว (Macguffin) เรื่องนี้ คือเมื่อเด็กๆทำครุฑตาย กรรมวิธีหรือวิธีการที่ทำให้ตายสามารถปรับเปลี่ยนได้ แต่ครุฑต้องตาย ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้เกิดข้อขัดแย้งของเรื่องราวลึก และความสัมพันธ์ของทั้งสองหัวข้อนี้เป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากจนแทบจะแยกกันไม่ออก

3 กระบวนการสร้างภาพ (visual aid) ซึ่งเป็นส่วนช่วยขยาย สิ่งที่ต้องการจะบอกให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

สรุปผลจากร่างสุดท้ายของบทภาพยนตร์เรื่องเด็กหลังห้อง

ในบทภาพยนตร์ร่างนี้ไม่มีไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากในส่วนโครงสร้าง ซึ่งถือว่าลงตัวในระดับหนึ่ง ในภาพรวมตัวละครพยายามหนีออกนอกประเทศซึ่งมีผลมาจากข้อขัดแย้งหลัก ในร่างนี้ตัวละครเดินทางหนีอยู่ตลอดเวลาโดยไม่จมอยู่กับที่ใดที่หนึ่งและไม่หลงหมกมุ่นอยู่กับการแก้ปัญหาเรื่องเหมือนร่างที่ผ่านๆมา ความสัมพันธ์ของตัวละครมีแนวทางที่ชัดเจนที่แตกต่างกันในแต่ละตัวอย่างเห็นได้ชัด แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในร่างนี้ คือเรายังไม่รัก สงสาร และเห็นใจกลุ่มตัวละครหลัก ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้คนดูรู้สึกร่วมและอยากที่จะติดตามเรื่องราวต่อไปจนจบ

ทำไมเราถึงไม่รู้สึกรักตัวละคร ประเด็นที่เราต้องการจะนำเสนอคือเรื่องอคติ เด็กที่ถูกมองว่า เลวก็ถูกมองว่าเลวอยู่วันยังค่ำนั้น ดีความจากประเด็นคือ พยายามที่จะทำความดีแต่ไม่ได้รับโอกาส ดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น Theme นั้นมีความสัมพันธ์กับตัว Macguffin แต่นั่นเป็นเพียงแค่ว่าครั้งเดียวเท่านั้นที่เรานำมาใช้ในร่างนี้ เมื่อออกจากโรงเรียนแล้ว เผชิญกับ (องก์ที่2) สังคมภายนอก ตัว Theme ตัวนี้กลับไม่ได้ถูกนำมาใช้อีก และในการนำกลับมาใช้นั้นควรจะมีแนวโน้มเป็นเหตุการณ์ที่มีผลทางด้านจิตใจของตัวละครหลัก ในการเลือกเลือกตัดสินใจทำว่าตัวละครจะเลือกกลับไปเป็นคนดี หรือถูกผลักดันให้เลวไปขึ้นไปอีก

ยกตัวอย่างเช่น ตอนที่ออกมาจากโรงเรียนนั้นเราเห็นความจำเป็นที่พวกเด็กไม่มีทางเลือก เราก็จะเป็นใจเค้าขึ้นมาั่นเอง

- เราจะเห็นใจหนักมากขึ้น หากหนักอดตัดสินใจที่จะไปมอบตัว แต่พอเห็นการกระทำที่ตำรวจลงไม้ลงมือกับผู้ต้องหาเด็ก ทำให้หนักเปลี่ยนใจกลับมาหาปี๊อีกครั้ง
- เมื่อพวกหนักไปพักกับลุงป๊อ เมื่อลุงป๊อพบศพที่ท่าयर เขาไม่ฟังคำอธิบายของ

พวกหนัก ยิ่งปืนไล่พวกหนักจนบาดเจ็บ ต้องหนีออกมา เราจะเห็นใจพวกหนักมากขึ้น ผลพลอยได้ของการใช้ Theme เข้ามาช่วยในการสร้างสถานการณ์ยังทำให้ประเด็นของหนังนั้นชัดขึ้นด้วย ความสัมพันธ์ของ Theme และการตัดสินใจของตัวละคร จึงเป็นอีกประเด็นที่จะช่วยในการคิดเรื่องราว

ครูสำราญยังมีเพียงมิติเดียวจากความตั้งใจเดิมที่ตั้งใจให้ครูสำราญนั้นร้ายอยู่แล้ว แต่การแสดงออกในร่างนี้ของครูสำราญนั้นดูแทบไม่แตกต่างจากร้ายของเด็ก โดยใช้กำลังและอารมณ์เข้าใส่ แนวทางแก้ไขก็คือ ไม่ต้องให้ครูสำราญออกมาตามล่า ลงมือฆ่าพวกหนักเอง ซึ่งมันดูเป็นการตุ๋นร้ายแบบผู้ใหญ่ น่าจะใช้สมอง ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการล้างแค้นพวกหนัก สิ่งที่น่าจะเป็นก็คือ ให้ครูสำราญหลอกใช้ พลเป็นเครื่องมือต่างๆ ที่อยู่ในโรงพยาบาล ในตอนจบเมื่อพวกหนักถูกตำรวจล้อมยิงตาย ครูสำราญก็คอยดูทางที่วิวอย่างมีความสุข นอกจากแก้ความเป็นการตุ๋นแล้ว การเข้ากฎเป็นเครื่องมือสนองความแค้นส่วนตัวหรืออคติที่มีเกี่ยวกับพวกหนัก

หรืออีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งมองคนละมุมว่า ในความเป็นจริงแล้วตัวครูสำราญนั้นเป็นเพียงตัวที่ทำให้เกิดเรื่องราวเพียงเท่านั้น ไม่ได้มีความมากไปกว่านั้นพอที่จะต้องนำกลับมาเป็นหนึ่งในตัวละครหลัก ประเด็นหลักจริงๆ นั้นอยู่ที่การผจญภัยของเด็กๆ ในโลกภายนอก หลังจากต้องออกจากโรงเรียนแล้วต่างหาก ซึ่งก็เป็นอีกแนวทางที่น่าสนใจ

4.9 สรุป

ในการพัฒนาบทนั้นจะต้องพยายามมองในหลายๆ มุม เพื่อหาด้านที่ลงตัวที่สุด การที่จะสามารถมองในด้านที่แตกต่างได้นั้น จะต้องสามารถวิเคราะห์ร่างเดิมที่เขียนมาแล้วให้ได้ อย่างมีเหตุผลเสียก่อน โดยในส่วนของทฤษฎีการเขียนบทจะเข้ามามีส่วนสำคัญ ส่วนในเรื่องของมุมมอง ถ้ามุมมองใหม่ไม่เห็นก็จงใช้มุมมองของคนอื่นให้เป็นประโยชน์ โดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนที่ได้อ่านบทของเราแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นสาขาวิชาชีพใดก็ตาม ทั้งที่ มีความรู้และไม่มีความรู้ทางด้านบทภาพยนตร์ แล้วนำความรู้สึกของเขาเหล่านั้น มาวิเคราะห์หากลั่นกรองสำหรับการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในครั้งต่อไป ซึ่งจะเกิดความแตกต่างอย่างแน่นอน นอกจากจะช่วยหามุมมองใหม่แล้ว ยังช่วยลด
ความเครียดจากการที่ต้องอยู่กับการพัฒนาบทเดิมซ้ำอยู่ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Syd Fiel. Four Screenplay. A Dell trade Paperback

Viki King . How to Write a Movie in 21 Days. Harper Perenial,1998

Denny Martin Flin. How not to Rrite a Screenplay. Los Angele: Lone Egle

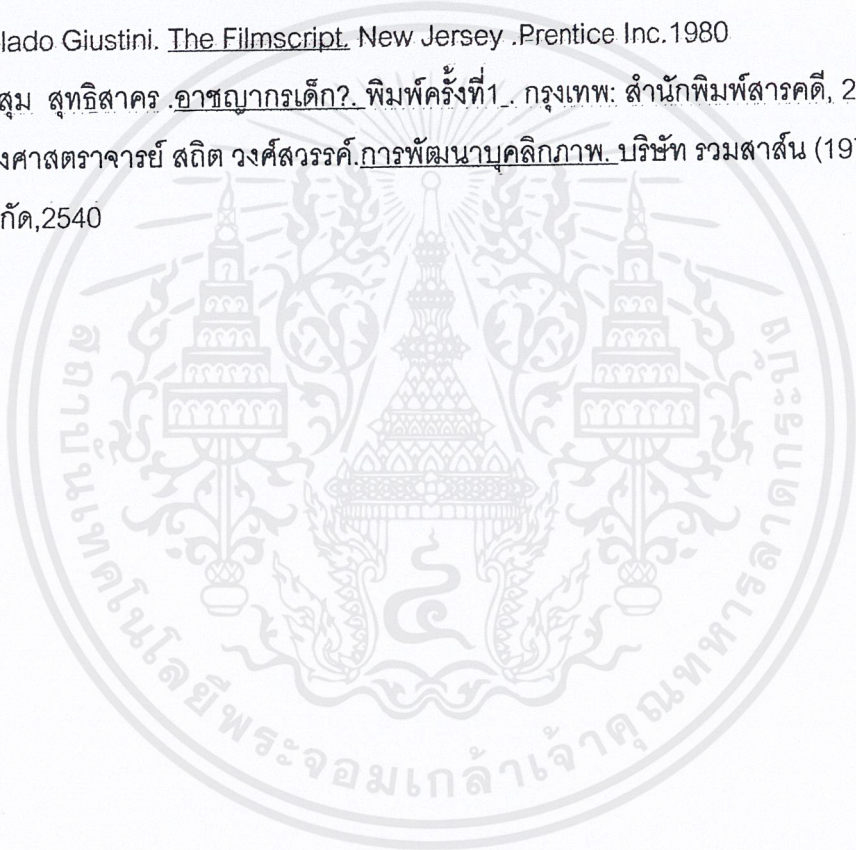
William Goldman . Adventure in the Screentrade.

Rolado Giustini. The Filmscript. New Jersey .Prentice Inc.1980

อรอุม สุทธิสาคร .อาชีพกรเด็ก? พิมพ์ครั้งที่1 . กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารคดี, 2543

รองศาสตราจารย์ สถิต วงศ์สุวรรณค์.การพัฒนาบุคลากรภาพ. บริษัท รวมสาส์น (1977)

จำกัด,2540

ภาคผนวก
ก. บทภาพยนตร์ร่างสุดท้าย

เด็กหลังห้อง

บทภาพยนตร์ โดย พงษ์พันธ์ รุ่งหิรัญรักษ์

ภายนอก / บนดาดฟ้า / กลางคืน

ภาพใกล้แทนสายตาจากกล้องวิดีโอ – เราเห็นเด็กผู้ชายวัยรุ่นอายุประมาณ 16-17 ตัดผมทรงสกินเฮด ในชุดนักเรียน คอเสื้อเชิ้ตเบะออก หน้าตาทำทางเอาเรื่อง ซึ่งเรารู้จักเค้าในชื่อของป๊อด เขากำลังวุ่นวายกับการจัดแต่งทรงผมที่แทบจะติดหนังหัว พร้อมกับเบะคอเสื้อให้ตั้งขึ้นมา ปลดกระดุมและเบะกว้างออกอีกโชว์มัดกล้ามเนื้อหน้าอก เขามองกล้องเช็คดูความหล่อราวกับมันไม่ต่างกับกระจกเงา

เสียงจากคนถือกล้อง

ไอ้เหี้ยป๊อด มึงพร้อมยังวะ

ลีลาเอะซิบบหาย

ป๊อด

เออ..... ไอ้หนอกมึงอย่าเร่งชีวะ

ป๊อดยกมือชูสองนิ้ว แล้วพูดตามแบบเซ็งๆ

กล้องถูก ZOOM OUT ออกมาเพื่อให้เห็นมือที่ชูขึ้นมาอยู่ในเฟรม

หนอก

ข้าพเจ้า จะขอพูดแต่ความจริง

ป๊อด

ข้าพ.....เจ้า.....จะ.....ขอ

หนอก

จริงจั่งหน้อยชีวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อด

เออ...ช่างแม่งเหอะมึงรีบๆ ถ่าย
ว่าแต่กู มึงอย่าตีลาเลย ไอ้พล
ขอกูมั่งซิวะ (เสียงตวาด)

เราเห็นมือยื่นเข้ามาในเฟรม พร้อมขวดเหล้าที่เหลือเหล้าอยู่ไม่ถึงเศษหนึ่งส่วนสี่ ป๊อดรับขวดเหล้า
กระดกอย่างกับน้ำเปล่า

หนอก

เออ...เอาเลยละกัน

ป๊อดยื่นขวดเหล้ากลับคืน มือของพลรับขวดเหล้า แล้วออกไปจากเฟรมป๊อดท่าทาง หน้าตากลับมา
สนใจกล้องอีกครั้ง

หนอก

คุณชื่อจริงว่าอะไรครับ

ป๊อด

ไอ้เหี้ย!

หนอก

เออ! รู้แล้ว คุณอยากเป็นอะไร
ในอนาคตครับ

ป๊อด

ผมอยากเป็นตำรวจครับ

หนอก

ทำไมคุณป๊อดถึงอยากเป็นล่ะครับ

ท่าทางของเขาครุ่นคิดดูจริงจัง ทันใดนั้นเขาขม้มแล้วยกมือประกบกันเหมือนป็น เล็งมาที่หน้ากล้อง
พร้อมกับทำเสียงยิงปืนเหมือนกับเด็กๆ
เออ...ผมอยากเป็นตำรวจเพราะผมอยากไปทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอกเมื่อนกค้องไปอีกทาง เราเห็นเด็กผู้ชายตัวเล็กๆ ผอม ขี้ก้าง กำลังถือขวดเหล้าอยู่ ซึ่งก็คือ
พลนั่นเอง

เสียงปี่ด

เพื่อนผมมันกำลังเห่กค้องใหม่
ของมันอยู่ครับ ท่านผู้ชม

หนอกไม่สนใจเสียงของปี่ด เขา ZOOM เข้าไป

พลยื่นขวดเหล้าที่เหลือเหล้าติดกันขวดอยู่อีกนิดหน่อย ยื่นให้กับกค้อง หนอกเอื้อมมือไปรับ ทำ
ทางของพลเองก็กำลังมาได้ที่ เนื้อตัว หน้าตาแดงกล้าดูชัดเจน ชับกับผิวขาวจืดของเขา

หนอก
คุณชื่ออะไรครับ

พล
สุรพล ทองพรว้า ครับ

หนอก
คุณอยากเป็นอะไรในอนาคตครับ

พล
ผมอยากเรียนให้จบ แล้วก็ปลุกที่ดี

เสียงของปี่ด

สุดยอด! สุดยอด ลูกกตัญญู

ปี่ดวิ่งเข้ามาในเฟรม กอดพล หอมแก้ม

ปี่ด

โอ...ลูกรัก.....แม่รักลูกเหลือเกิน

พลดันไอปี่ดออก เขาดูหน้าท่โดนไอปี่ดที่สวมบทแม่หอมออก
เอเลเฟ่นมีอันเดียวที่เห็นหรือที่เห็นหรือที่เห็นนั้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิดหันมาที่กล้อง เขาเดินตรงเข้ามา

ปิด
คราวนี้ตามึงแล้วไอ้หนอก

ภาพถูกตัดไป

ภาพใกล้ – หนอกเด็กชายอายุราวๆ 16-17 อยู่ในชุดนักเรียนไม่แตกต่างจากอีกสองคน เราเห็นแววตาจริงจังของเขาที่มองกล้อง

เสียงปิด
มึงอยากทำอะไรหลังจากจบแล้ว
หนอก
ผมอยากเดินทางรอบโลกพร้อมกับ
กล้องคู่ใจของผมครับ

หนอกดูนาฬิกาข้อมือ แล้วเดินตรงมาที่กล้อง

หนอก
บ้านนี้มันคงหลับแล้ว รีบไปกินเถอะ

เราได้ยินเสียงปิดสวิตช์ แล้วภาพจากกล้องวิดีโอก็หายไป

ภาพปกติ – เด็กทั้งสามคนเก็บข้าวของ หนอกเก็บกล้องใส่เป้สะพายหลัง ปิดหยิบขวดเหล้าเปล่าแล้วโยนลงมาด้านล่าง ขวดตกลงไปแตกดังโพละ ด้วยความสูงของตึก 4 ชั้น พลกับหนอกยืนรออยู่ริมคาดฟ้า ส่วนปิดควักเอาเชือกออกมาจากกระเป๋าสะพายแล้วโยนปลายข้างหนึ่งลงไปที่ด้านล่าง แล้วเอาปลายอีกด้านหนึ่งมัดไว้กับปลายขาเท็งก์น้ำดับเพลิง หนอกเป็นคนแรกที่ไต่เชือกลง หนอกแหวะพักตรงหน้าระเบียงของแต่ละชั้นแล้วจนถึงชั้นล่าง พลกล้าๆ กลัวๆ ยืนมองจากคาดฟ้าลงมาข้างล่างอีกรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อ
เร็วๆ ชิวะ มึงทำยังกับเพิ่งเคย
ลงครั้งแรก

แล้วพลก็ค่อยๆ ใต้ลงมา

ป๊อ ม้วนเชือกเก็บใส่เป้ แล้วค่อยๆ ใต้รางน้ำที่ต่อท่อมาจากคาคฟ้าลงมา
พอเด็กทั้งสามคนลงมาถึงข้างล่างแล้ว เราถึงสังเกตเห็นว่าสถานที่ ที่พวกเด็กใช้เป็นที่กินเหล้าคือ
โรงเรียน สนามหญ้าใหญ่อยู่ตรงกลางรอบๆ เป็นตึกเรียน หน้าตึกที่อยู่ตรงข้ามมีเสาธงตั้งอยู่เป็น
สง่า บรรยากาศเงียบ ถ้าไม่นับเด็กทั้งสามคนที่กำลังวิ่งไปที่ประตูรั้วหน้าโรงเรียนแล้วป็นข้ามออก
ไปด้านนอกทีละคน

ภายนอก / หน้าโรงเรียน / กลางคืน

พวกหนอก ป๊อ พล แอบอยู่ตรงประตูรั้วด้านนอก ทั้งสามคนกำลังมองดูยามที่หลับ อยู่ในดูยาม
ซึ่งอยู่ด้านในโรงเรียน

พล
รีบไปเถอะ เดี่ยวมันตื่น

ป๊อไม่ฟังเสียง เขาโยนก้อนหินปาเข้าไปที่ดูยาม ยามสะดุ้งสะดุ้งมองออกไปรอบๆ หนอกทำเป็น
เสียงแมว แล้วยามก็หลับต่อ พวกหนอกยังเล่นอย่างนี้อีก 2-3 ที หนอกหยิบกล้องวีดีโอออกมาถ่าย

พล
พอเหอะ พรุ่งนี้กูมีสอบย่อย

ป๊อหันขวับกลับมาด้วยท่าที่ไม่พอใจ เขาหยิบก้อนหินก้อนใหญ่

ป๊อ
มึงอย่าเสือก

ป๊อปาเข้าไปเต็มแรง เพี้ยง หน้าต่างกระจกดูยามแตก ยามสะดุ้งตื่นพวกหนอกวิ่งหนีออกมา ไปที่
รถที่จอดอยู่ไม่ไกล พอถึงรถแต่ป๊อกลับไม่อยู่ หนอกหันกลับไปดู ป๊อหยุดอยู่ที่ป้ายหน้าโรงเรียน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาหยิบสี่สเปร์ยออกมาจากกระเป๋าแล้วพ่นทับลงที่ป้ายชื่อโรงเรียน พวกหนอกกับพลย้อนกลับมาช่วยกันห้ามปีด

หนอก

ไอ้ปีด มึงเมาแล้ว แล้วเอาอีกแล้วนะ
...ไอ้พลมึงมาช่วยกันห้ามมันหน่อยเร็ว

พลเข้ามาช่วยแต่โดนศอกของปีดกระแทกล้มลง

ในขณะที่ซุลมุนกันอยู่แสงไฟจากกระบอกไฟฉายส่องมาที่พวกหนอก

ยาม

ทำอะไรกัน

พวกหนอกรีบวิ่งหนี

ยามฉายไฟไปที่ป้ายโรงเรียน เขาถึงกับตะลึงกับภาพที่เห็น

ตัวอักษรชื่อเรื่องเด็กหลังห้องปรากฏขึ้น พร้อมกับเพลงอื่นๆ อีกมากมายของเฉลียง

เพลง

เด็กหนีไม่ยอมเรียน โดดเรียนเพราะเหตุ
ใด ใครตอบได้ไหม เด็กไปเพราะใจเบ่ง
แม่ให้ไปขายของ ครูสอนไม่ดีเอง เด็กรัก
เป็นนักร้อง อื่นอีกมากมาย ใครรู้อาจจะ
จริงเราเห็นอยู่ไว้ที่ยังไม่เห็น.....

แล้วตัวอักษรชื่อเรื่องก็ค่อยจางหายไป

ภายนอก / หน้าสถานกักกันเยาวชน / เข้า

ภาพแทนसानตาผ่านกล้อง V.D.O. – เราเห็นเด็กนักเรียนชาย 4-5 คนในมือถือกระเป๋าเสื้อผ้า ยืนรออยู่หน้าป้ายสถานกักกันเยาวชนอันใหญ่ที่อยู่ด้านหลัง ญาติของเด็กเหล่านี้เดินมารับ เหลือเด็กอีก 2 คน นั่งโยนก้อนหินแก่ซึ่งอยู่หน้าป้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล้อง ZOOM เข้าไปที่ เด็กผู้ชาย 1 ใน 2 คนนั้น รูปร่างกำยำผมสั้นสกินเฮด หูเจาะจนนับไม่ถ้วน ดวงตาแดงกระด้าง ในขณะที่กล้อง ZOOM เข้าไปที่เด็กชายอีกคนโบกไม้โบกมือลา เมื่อผู้ปกครองมารับ ทั้งให้เด็กที่เหลืออยู่นั่งรออยู่คนเดียว

กล้องค่อยๆ เดินเข้าไปใกล้เรื่อย เขาเงยหน้าขึ้นมาสบตากับกล้อง

ป๊อ

ไม่มีคนมารับกูจริงๆ ด้วย

หนอก

อ้าว! พูด้จี้ก็สวยชิวะ
แล้วกูไม่ใช่คนรีใจ

ป๊อ

มึงอย่ากวนตีนนะ มึงก็รู้ว่า
กูหมายถึงพ่อบุญธรรมกู

หนอกยกกล้องขึ้นมาถ่ายที่ป๊ออีกครั้งวนไปรอบๆ

ป๊อ

มึงยังไม่เลิกเห่อ ไอ้กล้องบ้าบอนี่อีกเหอะวะ

หนอก

พูด้จี้ได้ไงวะ ถ้ามึงได้ลองมาเป็นคนถ่ายมึงจะ
รู้สึกถึงพลังของมัน เหมือนมึงหลุดมาอีกโลก
มึงจะเห็นตึกถึงถิ่นของคนเลยะ โวย ยังแอบ
ถ่ายนะมึง...เหมือนไอ้พวกโซม วิดีโอไง มัน
เหมือนมึงถูกดึงผ่านเลนส์กล้องออกมา

หนอกยังคงถ่ายป๊อเล่นไปเรื่อยๆ ZOOM เข้าไปที่หน้าของเพื่อนสนิท จนเต็มเฟรมภาพ
ป๊อเงยหน้าขึ้นมามองกล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อ
ถูกขับไปบ้านไม่ได้แล้ว

หนอกปิดสวิทช์กล้อง เลิกถ่ายเล่น สีหน้าเขาจริงจังขึ้น

หนอก
มึงพูดยังกับมึงอยากกลับไปยังงั้นแหละ

ป๊อ
ไอ้เหี้ย! ไม่ใช่เรื่องตลกนะโว้ย
กูไม่มีที่จะซุกหัวนอนเนี่ย

หนอก
แล้วมึงเห็นกูหัวเราะรีใจ

ป๊อ
ก็จริงของมึง

หนอกหุบชูดนักเรียนออกมาจากกระเป๋าสะพายด้านหลัง แล้วยื่นให้ป๊อ

ป๊อ
มึงจะบ้ารีใจ มึงจะให้กูกลับไป
โรงเรียนทำเหี้ยอะไร

หนอก
แก้แค้นไง....มึงไม่อยากเอาคืนไอ้คนที่
มันทำให้มึงต้องมาอยู่ในนี้รีใจ แล้วคืนนี้
มึงค่อยค้างบ้านกู

ป๊อ
แล้วแม่มึงละ เจ้าเกลียดหน้ากูยังกับซี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก
ไม่ต้องห่วง มีงอยู่ได้เป็นเดือน
กว่าแม่กูจะกลับมา

ปีดมองหน้าเพื่อนสนิท

หนอก
เป็นเหยื่ออะไรวะ กูถือนานแล้วเมื่อ
นะโว้ย

หนอกยื่นชุดนักเรียนให้ปีด

ปีด
แล้วมีงจะเอาคืนยังไง

ปีดรับชุดนักเรียนมาจากหนอก

ภายนอก / ในโรงเรียน / เข้า

รถโตโยต้า รุ่นเก่าถูกบำรุงรักษาอย่างดี สภาพเหมือนใหม่ ถูกขับเข้ามาจอดข้างๆ ห้องฝ่ายปกครอง เมื่อเสียงเครื่องรถยนต์หยุดดัง เสียงขึ้นที่ตกลงบนกระจกหน้ารถก็ดังแปะ ชายอายุราว 40 กว่าๆ ในชุดข้าราชการ รีบเดินออกมาจากรถ แล้วค่อยๆ บรรจงหยิบผ้าเช็ดหน้าจากกระเป๋าหลังเช็ดขึ้นกออก

ภายใน / ห้องน้ำ / เข้า

เขาซักผ้าเช็ดหน้าอยู่ที่อ่างล้างหน้า แล้วเดินเข้ามาที่โต๊ะ บนกำแพงตรงหน้าครูสำราญมีรอยสเปรย์สีขาวพ่นทับรอยเมจิกแต่เรายังเห็นร่องรอยอยู่เต็มไปหมด เขาเงยหน้าขึ้นมามองเห็นรอยเมจิกที่เขียน

ภายนอก / ที่จอดรถ / เข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รถของครูตำราญถูกพันสีทั่วทั้งคัน กระจกทั้งสี่ด้านแตกละเอียด ครูตำราญพูดไม่ออก อึ้งเมื่อเห็นสภาพรถแสนรัก ครูตำราญมองดูรอบๆ แต่ไม่มีใคร เขาเดินเข้ามาหยิบกระจกข้างที่ห้อยรุ่งริ่งจับให้มันอยู่เหมือนเดิม แต่มันก็ร่วงตกลงมา

ภายใน / ห้องน้ำ / เข้า

เขาลือคประตู่ห้องน้ำ พยายามสุดหัวใจทีละทีละสติอารมณ์อีกครั้งแต่ยังไม่ทันสุดครบสามครั้ง ครูตำราญปากระจกข้าง กระจกเดินไปหลังห้อง ครูตำราญไ้พวกเหลือขอ! เขากลับมาที่อ่างล้างหน้า มองกระจกแล้วพยายามลดอารมณ์ลงมาแล้วหยิบผ้าเช็ดหน้าผืนเดิมมาเช็ดแห้งแล้วหิวผมที่ตอนนี้ยุ่งเหยิงไปหมดให้กลับไปรีบน้ำมันเหมือนเดิมแล้วเดินออกจากห้องน้ำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ภายนอก / ในโรงเรียน / เข้า

เขาเดินออกจากห้องน้ำแล้วเดินไปที่ห้องที่มีป้ายบอกตำแหน่งและชื่อเจ้าของห้องอย่างชัดเจน

“ อาจารย์ฝ่ายปกครอง ”

“ ครู ตำราญ ใจดี ”

ภายนอก / ที่จอดรถ / เข้า

ยามกับครูอีก 4-5 คนกำลังตรวจสอบคูสภาพรถหาหลักฐาน ครูตำราญยืนดูอยู่ห่างๆ ยามเดินเข้ามาหาครูตำราญ

ยาม

เอาใจครับครู จะให้เรียกตำรวจมั๊ยครับ

ครูตำราญ

ไม่เป็นไร มันเป็นเรื่อง

ภายในโรงเรียน เต็มมันจะเป็น

เรื่องใหญ่เสียชื่อโรงเรียนมันต้อง

เป็นเด็กในโรงเรียนเรานี้แหละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก / กลางสนามหน้าเสาธง / เข้า

ภาพกว้าง – เด็กนักเรียนยืนเรียงแถว เราสังเกตเห็นว่าคนที่อยู่ในแถวแต่ละคนใส่เสื้อฟ้าผิกระเบียบ บางคนถูงเท้าหนาไป กางเกงสั้นไป มีครูสองคนคอยตรวจนักเรียนแล้วคัดออกไปอยู่อีกแถวหนึ่งที่อยู่ยาวโดยที่หัวแถว ครูตำราญยืนถือไม้เรียว ยาว เสียงฟาดกระทบกันเด็กดังเป็นจังหวะ ตามด้วยเสียงร้องโหย ของเจ้าของกัน เด็กที่โดนตีหันมาไหว้ครูตำราญที่ตีกันเขา แล้วเดินออกไปจากแถวหันมามองครูตำราญต่างๆ ที่มีมือก็ยังกุมกันอยู่

เด็กที่โดนตี

แม่่งวันนี้ไปแดกริ่งแตนมจากไหนวะ

ครูตำราญยังคงตีต่อไป และไม่ลืมที่จะเจือไปสุดแรงก่อนจะฟาดลงไป เสียงวงสวิงของครูตำราญหยุดไปชั่วขณะ แล้วเปลี่ยนไม้เรียวอันใหม่เมื่อถึงคิวพล ครูตำราญเดินเข้ามาหาพล

พล

(เสียงตะกุกตะกัก)

ถูงเท้าผมสีซีดไปหน่อยนะครับ แต่...แต่
อีกกุ่มันแห้งไม่ทันจริงๆ

ครูตำราญยื่นหน้าเข้ามากระชิบข้างหู

ครูตำราญ

เธอรู้ไหมัยเรื่องรดของครู

พลหันไปมองเพื่อนข้างหลังสองคนที่ผลึกเขากระเด็นออกมา ทั้งคู่จ้องตาพลจนเขาต้องหลบตา หันกลับมาอีกรอบ

ครูตำราญ

(กระชิบ)

เลิกเอา เธอรู้อยู่แล้วนี่ว่าสำหรับคนที่

สารภาพจะได้ลดโทษลงครึ่งหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พล
แต่คราวนี้พวกผม....

ครูสำราญ
ไม่เป็นไร ครูให้เวลาคิด แต่วันนี้ดูง่าเธอ
ผิกระเบียบใช้มัย

พลพยักหน้า แล้วก้มมองลงพื้น เหมือนเดิม

ครูสำราญเงื้องวงสวิงไม้เรียว ไปสุดแรง พลหลับตาปี

ครูสำราญชะงักเล็กน้อย เขาแหงนหน้ามองคูตักเรียนที่เรียงรายอยู่รอบสนาม แล้วฟาดวงสวิงลงไป
สุดแรง ป้าปแล้วตามด้วยเสียงร้องดังลั่นของพล

ภายใน / ระเบียบหน้าห้องเรียนบนตึก / เข้า

หนอกยื่นดูเหตุการณ์ข้างล่างอยู่ตรงระเบียบ เขากำลังถือกล้องถ่ายวิดีโออยู่ ส่วนป้าป็นไปบนฝ้า
เพดานในห้องเรียนที่อยู่ข้างหลังของหนอก

ภาพแทนสายตากล้อง – กล้อง ZOOM ที่หน้าของครูสำราญขณะที่ตีเด็กๆ แล้วตักเป็นหน้าเด็กๆ ที่สี
หน้าเจ็บปวด

ป้าคหยิบปืนใส่ในกระเป๋าหนอก เมื่อหันมาเห็นหนอกยื่นถ่ายวิดีโออยู่เขารีบเดินออกมาจากห้องกด
หัวหนอกลงมาหลบ แต่หนอกไม่ยอมหลบ

ป้าค
เดี๋ยวมันก็เห็นมึงหรือ

หนอก
ทำไมต้องขอมด้วยวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิด
 มิ่งพูดเรื่องอะไร....มิ่งไม่กลัว
 มันเห็นพวกเราวิระ

หนอกหันมามองหน้าเพื่อนที่อยู่ข้างๆ

หนอก
 ก็เพราะพวกมิ่งกลัวมันไง
 ยิ่งกลัวมันก็ยิ่งได้ใจวิระ

ภายใน / ห้องน้ำชาย / กลางวัน

พลเดินตุ้กระบมเข้ามาในห้องน้ำ เขามองซ้ายมองขวา เมื่อไม่เห็นมีใครอยู่ในห้องน้ำเขาก็อยปลด
 กางเกงแล้ว พยายามมองแปลที่กั้นที่สะท้อนกระจกที่อยู่ตรงหน้า ซึ่งแปลเป็นรอยขี้มีเลือดซิบออก
 มา เขาพยายามเอายาหม่องทาแต่ทุกครั้งที่ทำ ก็ซี้ดปากไปด้วยความเจ็บปวด

มีเสียงก๊อ๊กก๊อ๊กดังมาจากด้านนอก เขารีบดึงกางเกงขึ้น หันไปมองที่มาของเสียงที่ประตูทางเข้าแต่ไม่
 เห็นมีใคร พอหันกลับมาอีกทีที่กระจกเขาเห็นเงาทะมึนอยู่ด้านหลัง เอามือปิดปากเขาอย่างรวดเร็ว
 แล้วดึงตัวเขาเข้าไปในห้องส้วม ยังไม่ทันที่เขาจะเห็นว่า เป็นใครหน้าเขาถูกดันไปชิดผนังด้านหนึ่ง
 ของห้องน้ำ มีมือถูกดึงไพล่มาด้านหลังป้องกันการขัดขึ้น พลมองลอดช่องด้านล่างของห้องน้ำที่ต่อ
 กันเป็นแถวเห็นอีกคนยืนอยู่ด้านนอกคว้นบุหรือลอยเหนือห้องน้ำ พลพยายามจะหันมามองหน้าคน
 ที่ดันเค้าอยู่ด้านหลัง แต่พลก็ต้องหันหน้ากลับไป เมื่อมีปิ่นประตูปอยู่ที่ขมับ

พล
 (เสียงสั่น)

ผมไม่ได้บอกใครเลยว่าพวกนายเป็นคนทำ

ปิ่นถูกย่ำที่ขมับของพลอีกครั้ง คราวนี้เขากลับจวนฉีราด

ปิด
 แต่มิ่งบอกว่ากูเป็นคนพ่นสีทับป้ายโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลหันกลับมา เมื่อจำเสียงเพื่อนได้

พล
ไอ้ปัด!

ปัดปล่อยพล เขานั่งอยู่บนซีกโครก พลหันกลับมา แต่ป็นยังคงเล็งที่พล

พล
มึงออกมาตั้งแต่เมื่อไหร่

ปัด
มึงยังไม่ได้ตอบคำถามกูเลย
มึงเป็นคนบอกไข่ม้อย

ปัดเหนียวไก่อป็น เขาถูกขืนยื่นเอาป็นยัดเข้าไปปากพล เขาพยายามจะพูดแต่เพราะป็นในปากทำให้
ฟังไม่รู้เรื่อง ปัดดึงป็นออกมาจากพล

พล
กูทำอย่างที่คุณมึงบอกแล้ว แต่มึงก็รู้ว่ากู
เป็นคนโกหกที่ห่วยที่สุดในโลก

พลก้มลงมอง นิ้วที่เลอะกางเกงอยู่

พล
(เสียงเศร้า)
มึงไม่ได้อยู่ในห้องนั้นกับกูมึงไม่รู้
สี่หรือหก

ปัดลดป็นลง แล้วมองหน้าพล

ปิด
มิ่งไม่เคยเข้าไปอยู่ในสถานกักกัน
มิ่งก็ไม่รู้สึกเหมือนกัน

พลหลบสายตา

หนอกเปิดประตูห้องน้ำเข้ามา

หนอกดึงปืนจากมือปิด แล้วเอาปากกระบอกปืนจ่อที่หูหรือในปากแล้วเหนียวไก...แะ๊ะ เปลวไฟติด
ขึ้นมาจากปากกระบอกปืน

หนอก
พวกมิ่งเลิกเล่นได้แล้วกูมีของดีจะให้ดู

หนอกหยิบกล้องวิดีโอขึ้นมาแล้วเดินตรงเข้ามาแยก ทั้งสองคนพลพยายามจะต่อเอาคืน โดยมีปิด
เอามือยันหน้าพลเอาไว้ ในห้องน้ำแคบๆ ก่อนที่ปิดดูหนอกหันไปมองที่ประตูห้องน้ำ ที่ยังแง้มอยู่
หนอกดันหน้าของพลให้หันไปทางประตู พลเดินไปปิด

หนอก
โห้ว ไทม์!

หลังจากประตูปิด เราเห็นประตูห้องน้ำข้างๆ ค่อยๆ แแง้มออกมาเมื่อคนในห้องน้ำออกมา เราเห็น
เป็นเด็ก 1 ใน 2 คนที่ดันพลในแถวนั้นเอง
เด็กคนนั้นเดินต่อไปแล้วหยุดอยู่ที่ประตูห้องครูสำราญ
เขาเกาะประตูห้อง

ครูสำราญ
เข้ามาได้

ภายใน / ห้องครูตำราญ / เย็น

ภาพใกล้ – เราเห็นภาพวีดีโอจากจอทีวีคาราหนังโป๊ สาวญี่ปุ่นกำลังใกล้ถึงจุดไคลแมกซ์แล้วภาพตัดมาเป็นหน้านอก เหมือนกับใกล้จุดไคลแมกซ์เช่นกัน แต่เราสามารถบอกได้ว่าจากภาพแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดว่ามันเป็นการตัดต่ออย่างหยาบๆ ไม่ได้ร่วมรักกันจริง

ภาพกว้าง – พวกนอกยื่นเรียงแถวมองที่จอทีวีที่ต่อสัญญาณภาพมาจากกล้องวีดีโอของนอกที่วางอยู่บนโต๊ะครูตำราญนอกหันไปมองดูครูตำราญที่นั่งอยู่บนโต๊ะ นั่งดูภาพจากทีวีเช่นเดียวกับพวกนอก

ครูตำราญเดินมาหยุดที่ตรงหน้าของพล

พล
ผมไม่รู้เรื่องรถของครูนะครับ

ปัดซึ่งยืนอยู่ข้างๆ พล หันมามองหน้า พลเงิบไป ครูตำราญยังไม่พูดอะไรเขาเดินไปที่ปัด

ครูตำราญ
เธอไม่มีสิทธิ์จะพูดอะไรทั้งนั้น ไอ้สถานกัก
กันนั่นมันน่าจะเหมาะสำหรับเธอมากกว่าที่
นี้ ส่งไปอยู่แค่นี้ไม่กี่เดือนมันคงยังไม่พอ

ปัดกำหมัดแน่น จ้องหน้าครูตำราญตาเขม็ง

ครูตำราญ
มองด้วยสายตาอย่างนี้
หมายความว่ายังไง

ครูตำราญผลักหัวเบาๆปัดไปทางอื่น แต่ปัดยังคงหันกลับมาเหมือนเดิม

ครูตำราญ
คงต้องให้ผู้คุมที่โน่นเค้าจัดการ

ถึงจะชอบไข่ม้อย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูสำราญเดินมาที่นอก นอกยื่นสู้อย่างตา

นอก
พวกผมทำอะไรผิด

ครูสำราญเดินกลับไปนั่งที่เก้าอี้ เขามองจู่จอตีวีกครั้งเสียงนางเองหนึ่งไปครางเสียงดัง
ครูสำราญหยิบหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่งแล้วเปิดไล่ดู

ครูสำราญ

ตามกฎแล้วพวกเธอถูกพักการเรียน
เพราะนี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่พวกเธอทำผิด

พล

ถ้าครูสั่งพักการเรียนพวกผม
ตอนสอบไล่ แล้วพวกผมจะเรียนจบ
ได้อย่างไร ครูให้ออกาสพวกผมบ้างสิครับ

ครูสำราญเดินมาประจันหน้ากับนอก

ครูสำราญ
แต่มันเป็นกฎ

กระเป๋ากล้องของนอกตกลงมาจากโต๊ะครูสำราญ ปีนกลิ้งตกลงมา ครูสำราญหันไปเห็นพอดี

ครูสำราญ
ครูลึกว่าครูทำถูกแล้วนะ

นอกทำลายความเงียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก

ผมรู้ว่าครูอยากไล่พวกผมออก
ใจจะขาดครูส่งไอ้ปัดเข้าไปอยู่โรงเรียน
คิดสั้นดำนก็เพราะครู
เกลียดมันเข้าไส้

หนอก

แล้วครูก็จะขุดเหยียดข้อหาเรื่องรถให้พวกเรา
ทั้งๆ ที่คนที่เกลียดครูมีเป็นร้อย

ครูตำราญ

ใครได้ยื่นครูพูดเรื่องรถกับพวก
เธอมัน.....เฮ้ แล้วไงว่าต่อช

ภาพบนทีวี เปลี่ยนจากภาพวีดีโอไปกลายเป็นตอนที่หนอกถ่ายปัดตอนที่อยู่หน้าสถานกักกัน เลียง
พูดตอนหนอกชวนให้ปัดกลับมาแก้แค้นพอดังพอดี
ครูตำราญเดินไปรีเทปดูอีกครั้ง

ครูตำราญ

มีอะไรจะพูดอีกมั๊ย

ครูตำราญดึงเทปออกมาจากกล่องแล้วเดินมาที่หนอก ชูเทปให้ดู

ครูตำราญ

นี่ไงหลักฐาน

หนอก

พวกผมไม่ได้ทำ จะทำได้ไง
ก็ในเมื่อตอนนั้นผมไปรับไอ้ปัด
.....ครูไม่มีสิทธิ์จะเอาเทปของ
ผมไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอกยื่นเทพกลับมา แต่ครุตำราญไม่ปล่อยมือ

ครุตำราญ
แล้วมีพยานรีเปล่า

หนอก
ก็ปิดใจ ไม่เห็นรีงที่อยู่ในเทพ

สีหน้าของหนอกเหมือนนี่อะไรขึ้นมาได้ เขาหยุดพูด

ครุตำราญ
นั่นเค้าไม่เรียกว่าพยาน เค้าเรียกว่า
ผู้ต้องหาอีกคนต่างหาก.....
ถ้าไม่ทำจริงๆ จะต้องกลัวอะไร

หนอกพูดไม่ออก แต่ตาเขายังจ้องครุตำราญที่มีแต้มต่อกว่าอย่างหมดทางสู้ หนอกปล่อยเทพ ครุ
ตำราญหันหลังเดินกลับไปทีโตะ พร้อมกับม้วนเทพ

ปืดพุ่งเข้าซาร์จจนครุตำราญกระเด็น ไกลไปตกอีกฟากหนึ่งของโตะ แก้อีของครุตำราญเลื่อนไปชน
ชั้นวางถ้วยรางวัลที่อยู่ด้านหลัง ทำเอาขาข้างหนึ่งที่รองด้วยไม้เพื่อกันโยกกระเด็นหลุดออกมา แต่ยังมี
แก้อีบนวมมีล้อเลื่อนคันไวยู่ ของที่อยู่บนชั้น 2-3 ชั้นตกลงมาเพราะ 2 คนที่ล้มไปกองอยู่กับเขาไว้
ทุกอย่างเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมาก

เสียงการต่อสู้ของทั้งสองคนดังมาจากด้านหลังของโตะ เสียงดังปังๆ หนอกกับพลวิ่งไปที่หลังโตะ
ภาพที่เราเห็นก็คือ ครุตำราญคร่อมตัวปืด ครุตำราญเอาถ้วยรางวัลฟาดหน้าปืดอยู่ ปืดคืนพยายามดัน
ครุตำราญออกไป แต่มีอีกข้างของครุตำราญที่ยาวและใหญ่กว่าต้นคอปืด ใ้รั้งติดอยู่กับพื้น ปืดยัง
คืนแรงหายใจไม่ออกหน้าเริ่มเขียว

หนอกพยายามจะถือคอคครุตำราญจากด้านหลังดัง แต่ตำราญเอาถ้วยรางวัลตีหัวหนอก แต่หนอกก็
ยังไม่ยอมปล่อยมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก

พล มิ่งเข้ามาช่วยหน้อยชิวะ

พลยื่น อึ้งทำอะไรไม่ถูกอยู่ริมห้อง เขาเดินเข้ามาอาศัยช่วงที่ทั้ง 3 คนซุ่มมุนกันอยู่ เข้ามาแล้วก็คว้า
ครุตำราญ ที่บีบคอบีคอยู่ ครุตำราญปล่อยมือ ทั้งหนอกและครุตำราญกระเด็นไปชนชั้นวางที่อยู่
ด้านหลัง ตามแรงคิงของหนอก ครุตำราญลื้มตาขึ้นหลังจากกระแทกกับชั้น หนอกยังคงสติมสติ
อยู่ข้างๆ ปืดไอพยายามจะกลับมาหายใจอีกครั้ง เห็นพลยื่นถือด้วยรางวัลยื่นสั้นอยู่มุมห้อง

ครุตำราญเหลือบไปเห็นปืนที่ตกอยู่เขาเอื้อมไปหยิบปืน เล็งมาที่หนอกที่ค่อยๆ จะเริ่มรู้สึกตัว ที่เล็ง
ไปที่ปืดที่กำลังลุกขึ้นมา แล้วเล็งไปที่พลที่อยู่มุมห้อง ถือด้วยรางวัลป้องกันตัว

ครุตำราญ

(พูดกับพล)

วางอาวุธลง

พลทิ้งด้วยรางวัลหลุมมือตามคำสั่งแต่โดยดี

พวกหนอกค่อยๆ มารวมตัวกัน อยู่ด้านหน้าครุตำราญ

ครุตำราญ

พวกแกออกไป

ครุตำราญป้ายผมมาให้อยู่ทรงเหมือนเดิมมืออีกข้างก็ยังถือปืนเล็งมาที่พวกหนอก

ครุตำราญ

พวกแกทั้งหมดถูกไล่ออกไป

พลกับปืดค่อยๆ เดินออกไปทีละคน แต่หนอกกลับยื่นนั่ง เดินตรงมาที่โต๊ะครุตำราญที่กลิ้งวีดีโอ
วางอยู่ หนอกเข้ามาใกล้ครุตำราญเรื่อยๆ โดยไม่ฟังคำสั่งครุตำราญที่ให้ถอยออกไป ครุตำราญ
เหนียวไก แต่กลายเป็นไฟแฉีก

ครุตำราญปาปืนทิ้งไปด้านหลังด้วยความหัวเสีย ปืนกระเด็นชนชั้นวางด้วยรางวัลที่อยู่ด้านหลัง
กระแทกกับชั้นวางด้วยรางวัลด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูตำราฯหันไปด้านหลัง ชั้นวางถ้วยรางวัลสูงเกือบเมตรครึ่งล้มครืนลงมา ครูตำราฯนอนสงบ
แน่นิ่งอยู่ใต้กองถ้วยรางวัล ตัวคาอยู่ระหว่างโต๊ะทำงานกับชั้นที่ล้มลงมาพอดี มีเลือดไหลออกมา
จากด้านหัวที่ถูของสันชั้นวางอย่างจัง

พลกับปี่รีบเปิดประตูกลับเข้ามาในห้องเมื่อได้ยินเสียง ทั้งสองคนยืนนิ่งอึ้ง ทำอะไรไม่ถูก

หนอก

ครูตำราฯตายแล้ว

พลได้ยินเท่านั้น เขาจะเดินหันหลังกลับทันที ปี่รีบคว้ามือดึงกลับมา พลพยายามดิ้นสะบัดมือให้
หลุด ปี่กดบหน้าพลเบาๆ สองที่เรียกสติ พลจึงสงบลง

ปี่

ไอ้หนอกมึงทำอะไรวะ

หนอก

กูแค่จะมาเอากล่องวิดีโอ

หนอกทรุดตัวลงนั่งกุมขมับ

ปี่ดึงตัวพลเข้ามาใกล้ที่เกิดเหตุ

พล

(เสียงสั่น)

มันเป็นอุบัติเหตุ พวกเราต้องไป

แจ้งตำรวจ ไอ้ปี่มึงปล่อยมือกู

พลสะบัดมืออย่างแรงจนหลุด เขาหันหลังกลับวิ่งไปที่ประตู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัด

มึงคิดรีไรว่าเค้าจะเชื่อว่าครุฑำราญจะเอาปิ่น
ยงไ้หนอก แล้วตุ้มันหล่นลงมาทับ มึงดู
สภาพตัวเองตอนนี้ซะก่อน

พลดูรอยเลือดที่ติดอยู่ที่เสื่อที่เลอะเทอะมอมแมมจากการต่อสู้

ปัด

ใครมันจะมาเชื่อกันอย่างพวกเรา

ปัดเดินมาที่ด้านหลังของพล

พล
แล้วพวกเราจะทำยังไงกันดี

ปัด

(กระซิบ)

ต้องกำจัดหลักฐาน

พลถึงกับย่นอึ้ง ตกใจ เมื่อเห็นปัดหันมาจ้องหน้าเขา

ภาพใกล้- ครุฑำราญถูกเลื่อยต้นดาที่อยู่ในมือปัด ผังพันลงไปที่ดินเขา เลือดกระเด็นไปเลอะหน้าพลที่
จับปลายเขาเอาไว้ ประตูห้องถูกเปิด ทำเอาพลตกใจ หนอกเดินเข้ามาพร้อมกับถุงดำ

หนอก

พวกเราไม่มีเวลาแล้ว

เขาหยิบเลื่อยไฟฟ้าขึ้นมาตัดหัวครุฑำราญ เลือดสาดกระเด็นเข้าหน้าพลเต็มๆ คราวนี้ ปัดยื่นมิดปังตอ
ให้พล

ปัด

ตามึงแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พล

(ตะโกน)

ไม่.....

หนอกรีบวิ่งมาปิดปากพล พลล้มต่าขึ้นมามีอีกที ศพครูสำราญยังอยู่ที่เดิม ไม่มีรอยเลือดสาครกระจาย
เต็มห้องอย่างที่คิด

หนอก

เป็นเหยื่ออะไรวะ

พล

(เสียงสั้น)

ไม่กูจะไม่หันศพ

หนอก

ไอ้พล มึงตั่งสติดีๆ

ปัดที่กำลังเซ็ดพื้นอยู่หันมามอง

หนอกตบหน้าพลเรียกสติ พลมองดูไปรอบๆ อีกทีศพครูสำราญยังอยู่ที่เดิม ไม่มีรอยเลือดสาคร
กระจาย ไม่มีเลือดไฟฟ้า ไม่มีมิดปังตอ

หนอก

มึงจะบ้ารึไง พวกเราจัดการหลักฐานรอยนิ้ว
มือต่างๆ ทำเหมือนมันเป็นอุบัติเหตุ มึงไม่รู้
เรื่อง กูไม่รู้เรื่อง ไอ้ปัดไม่รู้เรื่อง แล้วพวกเรา
ก็ไม่เคยเข้ามาในห้องนี้ เข้าใจมั๊ย

พลมองไปที่ศพของครูสำราญอีกที แล้วหันกลับมาพยักหน้าตอบรับทุกๆ ที่มีของหนอกยังปิดปาก
เขาอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก ปืด พล ช่วยกันเซ็ดบริเวณที่พวกเค้าจับ รวมทั้งข้าวของต่างๆ ที่กระจัดกระจาย ปืดเดินไปเก็บของบริเวณศพครูตำรวจ เขาก้มลงดู เขาเหลือบไปเห็นปืนที่กระเด็นไปอยู่ด้านใน ระหว่างศพของครูตำรวจ ชั้นที่วางของที่พาดลงบน โต๊ะทำงาน โดยมีศพของครูตำรวจอยู่ตรงกลาง ปืนของปืดอยู่ด้านในสุดของสามเหลี่ยมที่เกิดจากการพาด ปืดพยายามจะเอื้อมไปหยิบ แต่รู้เล็กเกิน ไป และตัวของปืดก็ใหญ่ ปืดพยายามจะดันตัวเข้าไป เอื้อมมือสุดแล้ว แต่ก็ยังไม่ถึงปืน ไม้ที่เป็นตัวรับน้ำหนักของท้อง โต๊ะเริ่มแอ่น เสียงไม้ดังเอี๊ยด ทุกครั้งที่ปืดพยายามจะดันตัวเข้าไป เหลืออีกนิดก็จะถึงปืน เสียงท้องโต๊ะดังจนปืดต้องรีบถอยตัวออกมา

ปืด

ไอ้พล มึงมานี่หน่อย

พล

ไม่ กูไม่เอาด้วยกับมึงแล้ว

ปืดเดินเข้ามาถึงตัวพล เข้ามาที่โต๊ะครูตำรวจ แล้วดันตัวพลให้ก้มลงไปดู

ปืด

รูมันเล็กแค่นี้ถ้าไม่ไขมึงแล้วจะเป็นใครวะ

พลหันมามองหนอกของความเห็นใจ

หนอก

พวกเราไม่มีทางเลือกแล้ววะ

พลอาศัยความผอมสอดตัวเข้าไปในช่อง คนอื่นๆ รออยู่ข้างโต๊ะ พลลอดตัวผ่านใต้ตัวครูตำรวจที่ห้อยอยู่ เขาหันกลับตา พยายามเอื้อมมือคว้าปืนที่อยู่สุดปลายเท้าครูตำรวจ ยิ่งควาน มือกลับปืดให้ปืนเลื่อนไปไกลขึ้น เราเห็นกล้องวิดีโอของหนอกอยู่ลึกเข้าไปอีก

หนอกกับปืด โกง โกงคูนอยู่ข้างๆ สักพักพลผะตัวหัวโขกกับชั้นวางอีกที เขาถอยตัวลงลานออกมา ด้านนอก จนหนอกกับปืดต้องคอยประคองเอาไว้ ปืดตัวสั่นด้วยความกลัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อ
มิ่งได้ปิ่นมารีเปล่า

พลปล่อยปิ่นที่อยู่ในมือทิ้ง แล้วหันมาเขย่าตัวนอก

พล
ครูตำราญยังไม่ตายกูเห็นตาเขากระพริบ

นอกหันไปสบตากับป๊อ ป๊อถ่มลงไปมองที่ศพครูตำราญ แต่ไม่มีอะไรจับ ป๊อเงยหน้าขึ้นมาสาย
หน้าส่งสัญญาณกลับไปให้นอก

ป๊อ
กูไปรออยู่หน้าประตูละกัน มิ่งจัดการมันด้วย

ป๊อ หยิบปิ่นแล้วไปรออยู่ที่หน้าประตู

นอก

พล มิ่งตั้งสติ ให้ดีขึ้นนะ ตอนนี้พวกเราตก
อยู่ในที่นั่งเดียวกันแล้ว พรุ่งนี้พวกเราทั้ง
สามคนต้องกลับมาที่โรงเรียนอีกครั้ง แล้ว
ถ้าพวกเราคนใดคนหนึ่งมีพิรุณ ก็จบเห่
มิ่งจำเอาไว้ว่า ครูตำราญประสบอุบัติเหตุ
ตายแล้ว เล้าตายแล้ว แต่พวก เราสามคน
ยังอยู่ต่อ ครูตำราญตายแล้วเข้าใจมั๊ย

นอกค่อยๆ ประคองพลลุกขึ้น

ป๊อ มองลาดเลาอยู่ด้านนอกซึ่งตอนนี้มืดแล้วไม่มีใคร

ป๊อ
ไอ้ นอก เร็วพวกเราไม่มีเวลาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลยังคงมองดูที่ศพครูสำราญอยู่ตลอดเวลาที่เดินมาหาปีที่ประตูทางออก

โครม! ผู้ชั้นวางของหักสองท่อนล้มลงมาทับครูสำราญอีกกระลอกหนึ่ง ปี๊ดกับหนอกหันไปมอง
พร้อมกัน

ภายนอก / หน้าประตูรั้ว / กลางคืน

ทั้งสามคน วิ่งออกมาที่หน้าประตูรั้ว ช้างๆ รุมีป้อมยามอยู่กำลังนั่งดูทีวีอยู่ ยามหันเฉียงออกมาด้าน
ข้างซึ่งมองเห็นประตูรั้วอยู่ แต่ยามยังคงสนุกอยู่กับรายการเกมโชว์อยู่ โดยไม่สนใจประตูรั้ว ที่สูง
เกือบ 2 เมตร ปลายรั้วเป็นเหล็กปลายแหลม

ทั้งสามคนชุมนุมอยู่ที่คอกดอกเข็มที่ปลูกเป็นแถบข้างทางเดิน
ปี๊ดจ้องรอจังหวะที่ยามกำลังหัวเราะสนุกกับรายการทีวีแล้วรีบวิ่งป็นรั้วอย่างคล่องแคล่ว ซ้ำมไปยืน
รออีกฝั่ง

พลหันมามองหน้าหนอก

หนอก

ถ้าบอกว่าไปแล้ว ไปไม่ต้องหันมามองข้างหลัง O.K. มั้ย

พลพยักหน้าด้วยสีหน้าไม่มั่นใจ

หนอก

มึงทำได้เชื่อกูซิ

พลหันไปไหว้พระประธานที่อยู่ด้านข้างของโรงเรียน

หนอกมองดูที่ยามรอจังหวะ

หนอก

ไป!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลรีบวิ่งงปีนรั้วขึ้นไป พลเหยียบพลาดตกลงมา ยามลุกขึ้นมาแล้วเดินไปที่ตู้เย็นเล็กๆ เขาหันหลังให้ประตู

หนอกทำไม้ทำมือ ให้ขึ้นไปอีกรอบ

ยามปิดประตูตู้เย็น แล้วมานั่งดูทีวีต่อ เขาเอามือล้วงไปเกาใจ แล้วหัวเราะเอิ๊กอ๊าก เมื่อคาราที่รับเชิญมาตอบคำถามโง่ๆ ไม่ได้

พลพยายามปีกอีกรอบ ซ้ำๆ

คราวนี้ปีดปีนขึ้นมาจากอีกฝั่ง แล้วยื่นมือมาคอยรับ พอพลปีนไปถึงปลายที่เป็นเหล็กแหลม ปีด้รับพลอีกฝั่ง พอได้ตัวพื้นพลล้ม ลากปีดมารับล้มตกไปอีกข้างด้วย เสียงดัง ยามเดินออกมา ทั้ง 2 คนหลบที่เสาข้างๆ ประตู ยามเปิดประตูรั้งด้านข้างซึ่ง ไม่ได้ล็อก ขึ้นหน้าออกมามองซ้ายขวา แต่ไม่เห็นอะไร เพราะสามคนหลบติดชิดกำแพง อาศัยความหนาของเสาค้ำบัง

เสียงทีวี เกมโชว์ ดังเสียงช่วง โคลแมกซ์ ยามหันมาตามเสียง รีบปิดประตูเหล็ก แล้วล็อกใส่กุญแจ แล้วรีบกลับมาดูเกมโชว์ ต่อ

หนอกโผล่ขึ้นมาจากคอกอกเข็ม อีกสองคนทำไม้ทำมือให้หนอกรีบเข้ามา

หนอกทำไม้ทำมือตอบกลับ ซี่ไปที่ห้องครูสำราญ แล้วทำมือทำไม้บอกให้เป็นกล้องวิดีโอแล้วก็วิ่งกลับไปห้องฝ่ายปกครองอีกรอบหนึ่ง

ภายใน / ห้องครูสำราญ / กลางคืน

หนอกแ้มประตูเข้าไป หนอกมองไปทั่วๆ แต่ไม่เห็นกล้อง หนอกเดินไปดูตรงชั้นที่ล้มลงมา

เสียงกอกแตกดังมาจากด้านนอก หนอกรีบหาที่ซ่อนตัวหลบเข้าไปที่ด้านข้างของโต๊ะครูสำราญ รออยู่ในนั้น หนอกเหลือบไปมองเห็นกล้องวิดีโอ ตัวหนอกใกล้จนเกือบติดศพของครูสำราญ พอได้กล้องแล้วหนอกค่อยๆ ถอยตัวออกมา จนหน้าของหนอกใกล้หน้าครูสำราญ เลือดของครูสำราญหยดลงที่หน้าของหนอก หนอกรีบถอยออกมา

เขามองดูรอบๆห้องอีกครั้ง เขาเอามือป้ายหน้าจันเลือดของครูสำราญเลอะเต็มหน้าไปหมด หนอกดึงเสื้อนักเรียนขึ้นมาเช็ดหน้า เขามองดูเลือดที่ติดอยู่บนเสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกิจกรรมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก / หน้าประตูโรงเรียน / กลางคืน

ยามยังคงสนุกอยู่กับรายการทีวี เสียงทีวีดังลั่น ไม่มีใครอยู่อีกฝั่งด้านนอกประตูแล้วหนอกปึกข้าม
 รั้วออกมา พยายามมองหาเพื่อนๆ แต่ไม่มีใคร หนอกหน้าเลีย
 2 คนที่แอบอยู่ริมกำแพง ออกจากที่ซ่อนมาหาหนอก

หนอก
 แล้วเอาไงต่อ

ปัดมองดูกล้องวิดีโอในมือหนอก

ปัด
 พวกมึงตามกูมา

ภายนอก / ที่รกร้างใต้ทางด่วน / กลางคืน

ภาพกว้าง – รถของหนอกจอดอยู่ ด้านข้างรอบๆ เป็นที่เปลี่ยว มีคสนิพประตูดรถของหนอกถูกเปิด
 ออก แสงไฟในรถสว่าง ปัดเดินลงออกมาจากที่นั่งคนขับ หนอกกับพลเดินตามออกมาปัดมองดูซ้าย
 ขวา ให้แน่ใจว่าไม่มีใคร ปัดถอดเสื้อนักเรียนที่เปื้อนรอยเลือดออกมา แล้วโยนมันลงพื้น

ปัด
 พวกมึงก็ถอดเสื้อออกมาด้วย

พล
 แล้วกูจะบอกที่บ้านยังไงว่า
 เสื้อนักเรียนหายไปไหน

ปัด
 (พูดแทรก)
 นั้นมันปัญหาของมึง รีมึงอยากจะได้
 เสื้อเลอะเลือดนี้เข้าบ้านไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลเงียบไป เขาถอดเสื้อออกมาแต่โดยดี แต่ยังมีเสื้อกล้ามอยู่ด้านใน พลยื่นเสื้อให้ปัด ปัดโยนลงไป กองรวมกัน

หนอกถอดเสื้อของเขาที่เปื้อนเลือดเยอะกว่าของคนอื่น โยนตามลงไป ปัดบีบน้ำมันรอนสันราด แล้ว จุกไฟ เราเห็นรอยแผลเป็นฟกช้ำตามตัวปัดเต็มไปหมดจากแสงกองไฟที่พุ่งขึ้นมา

ปัด

มันไม่เคยเกิดขึ้น

พวกเราจะไม่พูดถึงมันอีก

ปัดพูดเสร็จแล้ว หันไปมองหนอกที่มองเหม่ออยู่ที่กองไฟ

ปัด
ใช้มัย พล

หนอกไม่หันมามอง ยังคงมองอยู่ที่กองไฟ

พล
มันไม่เคยเกิดขึ้น

หนอก

ใช้มันไม่เคยเกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น

ภายนอก / หมู่บ้านเทาเฮาส์ / กลางคืน

บ้านอื่นๆ แถบนั้นปิดไฟเกือบหมดแล้ว เหลือบ้านหลังสุดท้ายสุดซอยที่ยังไม่ไฟเปิดอยู่ รถของหนอกขับเข้าไปจอดก่อนถึงบ้านหลังนั้นประมาณ 2 หลัง เราเห็นผู้หญิงวัยกลางคนชะเง้อมองจากรั้วหน้าบ้านที่มีแสงไฟหลังนั้น

ปัด

(พูดกับพล)

มันไม่เคยเกิดขึ้นมันจำได้ใช้มัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาพยักหน้า ปืดปลดลือครด

พลเปิดประตูแล้วเดินหายเข้าไปในบ้านหลังนั้นแล้วปืดก็ขับรถออกมาจากหมู่บ้านทาวเฮาส์นี้

ภายใน / รถของนอก / กลางคืน

ตลอดทางที่ปืดเป็นคนขับ นอกนั่งอยู่ข้างๆ แต่ทั้งสองคนไม่มีใครพูดอะไรกัน

ปืด

กูพูดตามตรงนะ กูไม่ไว้ใจมันเลย

ถ้ามันตักตักนะ กูไม่เอามันไว้แน่

นอก

ทำไม จะฆ่ามันอีกคนรีไร

ปืด

อะไรนะ นี่มีงว่ากู ทำให้พวกเรา

ต้องเป็นยังงี้รีไร มีงก็มองกูอย่างที่

คนอื่นเค้ามองกู

นอก

แต่มีงไม่น่าลงมือ ไม่งั้นเรื่อง

มันคงไม่เป็นอย่างนี้

ปืด

แล้วไง เป็นมีงจะทำอย่าง

กูรีเปล่า

แล้วทั้งสองคนก็เงียบไม่มีใครพูดอะไรอีก

จนรถเลี้ยวเข้าไปในซอย รถจอดที่บ้านเดี่ยวหลังใหญ่ ไม่มีแสงสว่างจากตัวบ้านเลย

นอกเอื้อมมือไปหยิบรีโมท ประตูบ้านเปิดออก ปืดขับเข้าไปจอดในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก
 ปืด มิ่งเอาบุญเจบ้านมา

ปืดตั้งบุญเจจากคอรตเขาคิ่งตัวบุญเจรตออกแล้วส่งเฉพาะพวงบุญเจบ้านให้หนอก

ปืด
 มิ่งเอาบุญเจบ้านไป กูจะเก็บบุญเจรตไว้เอง

หนอก
 กูนี้กว่ามิ่งไม่วัวใจไอ้พล แก่คนเดียว

ภายใน / ห้องนอนของพล / กลางคืน

ภายในห้องพลนอนหันหน้าเข้าหา กำแพงไฟยังคงเปิดสว่างอยู่ แม่ของพลเปิดประตูห้องเข้ามา แล้ว
 ปิดไฟ แล้วเดินออกจากห้องไป แต่พลยังคงนอนไม่หลับอยู่

ภายใน / ห้องนอนของหนอก / กลางคืน

ไฟในห้องดับสนิท หนอกกับปืดนอนอยู่บนเตียงเดียวกัน ในขณะที่ปืดนอนหันไปอีกด้าน เราเห็น
 หนอกยังคงนอนลืมตาโผลงอยู่

ปืด
 มิ่งว่าถ้าเราไปบอกคนอื่นเค้า
 เค้าจะเชื่อหรือว่าพวกเรา
 ไม่ได้พึงรตครูสำราญ

หนอกไม่ตอบเขายังคงลืมตาโผลง นอนคิดอยู่ในความมืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก / สนามหน้าโรงเรียน / กลางวัน

ธงชาติถูกเชิญขึ้นสู่ยอดเสา เสียงร้องเพลงชาติดัง นักเรียนยืนเรียงแถวอย่างเป็นระเบียบ นอก พล ปู้ค อยู่ในแถวนั้นด้วย ครูเวรขึ้นมาพูดตามปกติ หลังจากนั้นแต่ละแถวแยกย้ายกันเข้าห้องเรียน

ภายใน / ห้องเรียน / กลางวัน

พลนั่งอยู่แถวหน้า เขากำลังจดแลคเชอร์ อาจารย์กำลังเขียนอยู่บนกระดาน ก้อนกระดาษถูกปาจาก ด้านหลังห้อง เล็งตรงมาที่หัวของพล แต่เขาไม่มีปฏิกิริยาอะไรเขายังนั่งเขียนต่อไป แต่สมุดแทนที่จะเป็นจดงานบนกระดานเขากลับขีดกากบาทเรียงแถวไปเรื่อยๆ เต็มหน้ากระดาษ

ครู

ถามจริงๆ ทำไมพวกเด็กมีปัญหา
อย่างพวกเธอถึงชอบทำตัวมีปัญหา
เรียงร้องความสนใจกันนัก

ครูหันไปเขียนข้อ 1 2 3.....บนกระดานต่อจากหัวข้อสาเหตุพฤติกรรมของวัยรุ่น คราวนี้กระดาษมาอีก 4-5 ก้อน ครูหันมา คราวนี้เธอสังเกตเห็นเศษกระดาษที่ร่วงอยู่

ครู

เข้าพวกที่อยู่หลังห้องนะตอบมาซิ

เด็กคนหนึ่ง ชีที่ตัวเอง เพื่อให้แน่ใจว่าครูเรียกเขา ครูพยักหน้ารับ

เด็กนักเรียนหลังห้อง

ก็สร้างงานให้กับพวกครูไงครับ

ครูส่ายหน้าแล้วชี้ไปที่อีกคนที่อยู่ข้างๆ

เด็กอีกคน

ผมเห็นด้วยกับเค้าครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูหันหลังไปเขียนอีกครั้งหนึ่ง คราวนี้กระดาษถูกปาใส่พลมาหาใหญ่ พลังคงนิ่งไม่ตอบโต้

ครู

นี่พวกเธอเลิกเล่นซั๊กที ไม่งั้น
ชั้นจะจับไปส่งห้องปกครองให้หมดเลย
ใครก็ได้ช่วยตอบหน่อยซิ

พลสะดุ้งเมื่อเค้าได้ยินคำหลัง เขาลุกขึ้นยืน มือขยำกระดาษแน่น

ครูที่สอนอยู่มองด้วยความแปลกใจที่ พลลุกขึ้นยืน

ครู

เอาไว้หนว่ามาซิ เอาที่มันสร้างสรรค์หน่อยนะ

แต่พลไม่ตอบเขารีบเดินออกไปจากห้อง โดยไม่สนใจครูที่รอฟังคำตอบอยู่

ภายใน / โรงยิม / กลางวัน

หนอกอยู่ในชุดพละ กำลังเล่นบาสอยู่ หนอกเลี้ยงลูกฝ่าทีมอีกด้านหนึ่ง ผู้เล่นตัวสูงคันอยู่ด้านหน้า
ก่อนที่จะถึงแป้น เขาพยายามจะกันหนอก หนอกเลี้ยงหลบฝ่าไปได้ หนอกเลี้ยงลูกไปที่หน้าแป้น
หนอกกำลังจะชูต

หนอกหันหลังมามองทีมฝ่ายตรงข้ามที่วิ่งตามขึ้นมาจะกัน หยุดตามหนอก งงว่ายังไม่ชูต ทั้งๆ ที่ไม่มี
ใครกัน

หนอกหันไปมองด้านหลังรอบๆ แต่ไม่เห็นใคร

หนอกหันหลังไปตามเสียงอีกที ปัดขึ้นมาขึ้นรอรอยู่ข้างแป้น เสียงกรรมการเป่านกหวีด เพราะถือลูก
เกิน 5 วินาที ทำสัญญาณมือให้อีกฝ่ายได้ลูก
ปัดเดินมาตบไหล่หนอก เขามองดูตาหนอกที่แดงกล้า เข้มเต็มไปด้วยน้ำตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัด
มิ่งปุ่นมารีไง

หนอก
มีคนแอบมองดูอยู่

ปัดหันไปดูแต่ไม่มีใคร
กรรมการเป่านกหวีด ฝ่ายตรงข้ามส่งบอล หนอกกับปัดพยายามกระโดดปัด ปัดได้ลูกฝ่ายตรงข้าม
เข้าบล็อคกัน
หนอกหันไปมองรอบๆ โดยไม่สนใจคนที่มาบล็อค หนอกโดนกระแทกล้มลง
กรรมการเป่านกหวีดอีกครั้ง ปัดเข้ามาช่วยพยุงหนอก

ปัด
มิ่งไปล้างหน้าล้างตาก่อนไป

เขาส่งสัญญาณของเวลานอกให้กับกรรมการ
หนอกเดินออกจากโรงยิมไป เกมส์ดำเนินต่อไป ปัดหันไปมองจนหนอกกลับสายตาไป

ภายนอก / ทางเดิน / กลางวัน

หนอกมองดูรอบๆ แต่ไม่มีใคร หนอกหันไปมองข้างหลัง
รู้สึกเหมือนว่ามีใครจ้องมองเค้าอยู่ หนอกรีบเร่งฝีเท้า เขาหยุดหันกลับมาเผชิญหน้า กับความว่าง
เปล่าที่รออยู่เบื้องหลัง

หนอก
(ตะโกน)
มิ่งจะเอาอย่างไรกับกูวะออกมาซิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน / ห้องน้ำชาย / กลางวัน

หนอกล้างหน้าอยู่ที่อ่างล้างหน้า เขาจ้องหน้าตัวเองในกระจกอีกครั้งแล้ววกน้ำใส่หน้าตัวเองอีก

หลายรอบ หนอกสะบัดหัวเรียกสติ

หนอกเดินเข้ามาจ๊ะ ขณะที่ลู่อยู่เขาได้ยินเสียงกุกกักดังมาจากห้องน้ำด้านในริมสุด หนอกแอบมอง

รอดผ่านรูที่ประตูเขาเห็นคนยืนอยู่ในห้องนั้น จนแน่ใจแล้วว่าคนในนั้นไม่ได้ทำธุระหนักแน่นอน

หนอกถีบประตูเข้าไป

พลยืนหลบมุมอยู่ในนั้น หน้าเสียดใจ ตัวสั่น เหมือนจะร้องไห้

หนอก

มาทำอะไรอยู่ในนี้วะ

พลไม่ตอบ หนอกเดินเข้ามาใกล้พล เขายังตัวสั่นด้วยความกลัว

พล

พวกเราไม่มีทางหนีรอดหรือซักวัน

คนพวกนี้ก็ต้องรู้ว่าพวกเราเป็นคนทำ

หนอกพยายามปลอบให้สงบ แต่ไม่ได้ผล

พล

หนอก มึงอย่าหลอกตัวเอง กูก็รู้

มึงก็รู้ยู่เต็มอกว่าพวกเราทำ

ให้ครูสำราญตาย

หนอกจู้ปากให้พลเบาเสียงลง

พล

เรื่องมันเกิดขึ้นมาแล้ว มึงลืมมันได้รึไง

หนอกไม่ตอบเขาถึงกับนั่งอึ้งไปเมื่อพลพูดแทงใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พล

พวกเรายังมีโอกาสนะหนอก มึงเชื่อกูซิ
ถ้าเราสารภาพ อย่างน้อยมันก็ไม่โดน
ฐานจงใจฆ่า ถ้าโดนจับเราอาจจะโดน
ขังตลอดชีวิต รีบไม่ก็โดนยิงตาย กูยังไม่อยากตาย

หนอก

พล...มึงใจเย็นๆ ไว้ก่อน กูเข้าใจมึง

มึงต้องคุมสติให้ได้ก่อน นับ1...2...3 ตามกูนะ

หนอกถอนหายใจ พยายามคุมสติของตัวเองเช่นเดียวกัน เหมือนกับบอกตัวเองไปด้วยเพราะจริงๆ
แล้วตอนนี้เขาก็ไม่ได้แตกต่างจากพลซักเท่าไร เพียงแต่ไม่ได้แสดงออกเท่านั้น
พลนับเลขตามหนอกไปเรื่อยๆ จนครบ 10 พลค่อยๆ สงบลง ซึ่งก็ไม่ต่างกับหนอกที่ค่อยๆ สงบลง
ถึงแม้ว่าจะไม่แสดงออกเท่าพล

หนอก

เห็นมัย ทุกอย่างกลับเข้าสู่ปกติแล้ว

แต่มึงต้องใจเย็นๆ 11...12...13..

พลนับตากหนอกไปเรื่อยๆ เขาค่อยหลับตาลง
หนอกถอนหายใจ

หนอก

ทุกอย่างเป็นปกติ....ทุกอย่างจะเป็นปกติ

พลพูดตามหนอกเรื่อยๆ เหมือนต้องมนต์สะกด ตัวหนอกเองก็ค่อยๆ หลับตาสงบลงเช่นกัน
ทันใดนั้นพลลืมตาขึ้นมาทำที่ลูกกลนของเขากลับมาอีกครั้ง ทำเอาหนอกถึงกับสะดุ้งตาม

พล

ก็มันปกติเกินไป! บางทีเขาอาจจะ

เอาตำราจนอกเครื่องแบบ

คอยดักจับพิรุณพวกเราก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คราวนี้พลเป็นฝ่ายรุก ข้อสงสัยของเขาทำเอาหนอกถึงกับพูดไม่ออก

พล

ไม่มีแม่แต่ข้าวของครุตำราญ

ไม่แน่ว่าพวกตำราจะแอบ

ฟังพวกเราอยู่ห้องข้างๆ ก็ได้

หนอกพวกเรามอบตัวเถอะ

เสียงกอกแตกดังมาจากห้องข้างๆ หนอกกับพลหันมามองหน้ากันทั้งสองคนพร้อมใจกันเงิบโดยมิได้นัดหมาย หนอกพยายามคุมสติหนอกส่งสัญญาณมือให้พลใจเย็น เขาเดินจะมาเปิดประตูห้องน้ำ หนอกหลับตา ถอนหายใจเรียกสติอีกครั้ง

หนอก

(พิมพ์กำกับตัวเอง)

1...2...3

เขาเอื้อมมือไปปลดล็อก แต่ยังไม่ทันที่เขาจะดันประตูออก ไปด้วยหนอก ประตูก็ดังจากด้านนอกห้องน้ำ

หนอก

โธ่....ไอ้ปัดตกใจหมด

ปัด

พวกเราตกลงกันแล้วไหม

ว่าจะไม่พูดถึงเรื่องนี้อีก

หน้าตาของปัดที่ยืนอยู่หน้าประตูห้องน้ำบอกได้ถึงความจริงจังกับประโยคที่เขาเพิ่งเอ่ยออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก / ประตูทางเข้าห้องน้ำ / กลางวัน

เราเห็นปี่ดขึ้นหน้าออกมาเขามองซ้าย ขวา เมื่อเห็น ไม่มีใคร เขาเอาป้ายที่เขียนว่า “กำลังทำความ สะอาด” คล้องที่ลูกบิด แล้วปิดประตูทางเข้าห้องน้ำ เมื่อปิดหัดหัวกลับเข้าไปเราได้ยินเสียงล๊อค ประตูหลังจากประตูปิดสนิท

ภายใน / ห้องน้ำ / กลางวัน

ปี่ดกำลังวุ่นวายกับการจัดการมัดมือพลไฟล่หลัง โดยมีมือหนึ่งเอามือปิดปากเอาไว้ พลดั้นซัดขึ้น ปี่ดดูย่ท้องพล ทำเอาเขาสงบลง

หนอก

ต้องทำกันถึงขนาดนี้เลยหรอวะ

ปี่ดจัดการเอาสก็อตเทปปิดปากพลเอาไว้ เขาดันตัวพลให้เดินไปที่ห้องน้ำที่ถูกแบ่งเป็นล๊อคๆ

ปี่ด

มึงจำคราวที่แล้วคัมัยถ้าไม่ใช่

เพราะมันกูก็คงไม่ต้องเข้าไปอยู่ในนั้น

พลถูกผลักเข้าไปด้านใน เขาตามเข้าไป แล้วล๊อคประตูจากด้านใน

ปี่ด

(เสียงจากในห้องน้ำ)

ตอนนี้ทุกอย่างกำลังไปได้สวย

ถ้าไม่มีใครปากโป้งซะก่อน

ปี่ดปี่นออกมาทางด้านบนห้องน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิด

เราคงต้องเก็บมันไว้ในนี้สักพัก...

ทำไมมึงมองกูอย่างนั้นวะ

ปิดเดินมาเก็บเครื่องมือ เครื่องมือ สก๊อตเทป คัตเตอร์ ใส่วัสดุ

หนอก

ถ้าเป็นกู มึงจะทำอย่างนี้รีเปล่า

ปิดชะงักหยุดเก็บเครื่องมือเขาเดินเข้ามาหาหนอก พร้อมกับจับไหล่เพื่อน

ปิด

มึงแค่กำลังสับสน ผ่านวันนี้ไป

ทุกอย่างมันก็ดีขึ้น มึงจะเริ่มชิน

กับมันและอยู่กับมัน ได้เอง

ปิดเดินผละจากไป

หนอก

มึงเปลี่ยนไป

ปิดหันขวับกลับมาแล้วดึงที่คอเสื้อของเขาเบาๆ ให้เห็นรอยฟกช้ำที่ต้นคออย่างชัดเจนให้หนอกดู
โกสั่วๆ

ปิด

รีมึงอยากเข้าไปอยู่ในสถาน

กักกันนั้น มึงดูแผลพวกนี้ซิ

มึงไม่คิดรีไรงว่าพวกมันจะฟัง

ที่พวกเราพูด

หนอกไม่ตอบ เขายังคงมองดูที่รอยแผลของปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อ

แล้วมึงก็จะเข้าใจเอง...ยังงี้
กูก็ไม่ยอมกลับไปอยู่ที่นั่นแน่

หนอกยังคงไม่ตอบโต้อะไร ป๊อเดินถอยออกมา

ป๊อ

มึงวางใจ กูไม่ทำอะไรไอ้พลหรือ
ตราบไตที่มันไม่ทำให้พวกเราเดือดร้อน

พลก็มลังเก็บม้วนกระดาษอันสุดท้ายที่กลิ้งตกไปอยู่ใต้อ่างล้างหน้า
เสียงประกาศทางไมโครโฟนดังขึ้น

เสียงจากไมค์

ขอให้นักเรียนที่มีรายชื่อต่อไปนี้
ไปพบอาจารย์ที่ห้องฝ่ายปกครอง
นายนวนิต นวลักษณ์ นายสุรพล
นายณ.นง

เสียงประกาศทำเอาป๊อ หนอกถึงกับอึ้ง เพราะชื่อเหล่านี้คือชื่อจริงของพวกเขาหนอก ป๊อ และพลนั่น
เอง

ป๊อ

(พิมพ์กำกับตัวเอง)

ไอ้พลมึงมันหักหลังพวกเรา

ป๊อเดินตรงไปยังห้องน้ำ ห้องที่ซังพลเอาไว้ เขาเดินไปด้วยความโมโหแต่ยังมีทันจะถึง เขาต้องหัน
กลับมาให้ความสนใจกับเสียงทุบประตูทางเข้าห้องน้ำ และเสียงตะโกนของคนร่วมลิบคน ที่ยื่นมือ
อยู่หน้าประตูห้องน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงตะโกน
ใครอยู่ในนั้นเปิดประตู
เดี๋ยวนี้ละ

นอกจากนั้นยังมีเสียงกระแทกประตู จากในห้องน้ำที่พลูกยังอยู่ในนั้น รวมทั้งเสียงอู้อี้ของเขาที่พยายามจะพูดผ่านพลาสติกที่ปิดปากอยู่ นอกกับปี๊ดยี่น้อิ่งทำอะไรไม่ถูก ประตูห้องน้ำก็ยังคงถูกกระแทกแรงขึ้นเรื่อยๆ

หนอกหันไปดูประตูที่ใกล้พังเต็มที่ เขาหันมามองที่ปี๊ดที่เคຍຍินอยู่ข้างๆ แต่ตอนนี้ปี๊ดหายไปแล้ว เขากำลังจะปีนข้ามออกไปอีกด้านของห้องน้ำ

ปี๊ด
ไอ้หนอกเร็ว

หนอกหันไปมองห้องที่พลูกยังอยู่ ประตูก็ถูกกระแทกแรงขึ้นเรื่อยๆ และหันไปทางปี๊ดที่ยืนรออยู่ที่ทางออกอีกด้าน

ปี๊ดหันมามองห้องน้ำหนอก แล้วเขาก็โยนกุญแจรดให้หนอก ตกลงที่พื้นห้องน้ำหนอกเดินเข้ามาหยิบ ปี๊ดกระโดดข้ามออกไป หนอกปีนหนีตามปี๊ดออกไป

ลูกกุญแจถูกไขออก ประตูห้องน้ำเปิดออก เด็กนักเรียนที่ยืนออกันอยู่เกือบสิบกว่าคนรีบวิ่งเข้าห้องน้ำที่ว่างอยู่ เสียงฮือปี๊ด ปาดดั่งแข่งกัน พลที่อยู่ในห้องหยุดกระแทกประตูเมื่อได้ยินเสียงปี๊ดปาดจากห้องข้างๆ เด็กคนหนึ่งเกาะประตูห้องพล ตัวเองก็ยี่นหนีบตุคอย่างสุดกลั้ว

เด็กคนนั้น

เร็วๆ สิ่วคซี่จะตายอยู่แล้ว

ภายใน / รถของหนอก / กลางวัน

รถวิ่งอยู่เราเห็นจากข้างกระจก เต็มไปด้วยต้นไม้ ด้านหลังของรถเป็นภาพเมืองที่ค้อยๆ เล็กงเล็กงลงเรื่อยๆ

หนอกเป็นคนขับ ปี๊ดนั่งอยู่ข้างคนขับ เขามองออกไปนอกหน้าต่าง หนอกหยิบนูหรี่ขึ้นมาดู

รถผ่านป้าย หมดเขตกรุงเทพมหานคร

เอหนอกก็หยิบโทรศัพท์ที่ออกมาพยายามต่อสาย แต่ไม่คิด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก
 กูติดต่อแม่กูไม่ได้เลยวะ
 กว่าเค้าจะ โอนตังค์เข้าก็สิ้นเดือน
 นี่มันแคว้นที่ 26 เอง

ปืดหันมามอง
 หนอกวางหูโทรศัพท์

ปืด
 มึงมีเงินเท่าไร

หนอกควักแบงก์ยี่สิบใบยับยู่ยี่ที่อยู่ในกระเป๋า กับเศษเหรียญอีกไม่เท่าไรออกมา ปืดรับเงินจาก
 หนอกเอามานับ

ปืด
 แล้วในATM มึงมีอีกเท่าไร

หนอก
 กูไม่แน่ใจวะ

ภายนอก / พัทยา / กลางคืน

หนอกยื่นต่อแถวคณเงินที่ตู้ATM มีทั้งคนไทยคนฝรั่งยื่นต่อแถวรอ เสียงเพลงจากบาร์อะโกโก้ที่อยู่
 ไม่ไกลนัก ดังผสมผสานกับผู้คนที่เดินกันขยุกไขว้ต่างๆ ที่มาซื้อของ รถสองแถวที่จอดติดกันเป็นแพ
 อยู่กลางถนน

ปืดยืนรอรอดอยู่ข้างๆ เขามองผ่านพวกรถสองแถวขยับกันทีละนิดอยู่กลางถนน ปืดมองสาว
 อะโกโก้ที่เต็นท์ย้ายสายสะโพกที่บาร์ฝั่งตรงข้าม แววดตาของเขาเหมือนกำลังครุ่นคิดอะไรอยู่

ปืดละสายตาจากบาร์อะโกโก้เมื่อได้ยินเสียงของหนอกที่ตั้งมาจากด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก
เหลือแค่ 500 เอง
แล้วเอาไงต่อ

ป๊อ
เออ! มึงตามกูมา

ภายใน / ซอยอะโกโก้ / กลางคืน

ภาพผ่านสายตากล้องวีดีโอ

แสงสีป้ายไฟของพัทธาระยิบระยับไปหมดป้ายไฟนีออนเป็นเซฟสาวหุ่นดียื่นเต็งไปเต็งมากับเสา
ขยับเป็นระยะๆ

ป๊อเดินนำหน้าในมือถือกระดาษอยู่แผ่นหนึ่ง เขาแหงนหน้ามองดูป้ายร้านแทบทุกร้าน ตลอดทางที่
เดิน พนักงานเชียร์แจกเอารูปมาเชิญชวนให้พวกหนอกเข้าไปดูนวนาย

หนอก
มึงแน่นะว่าอยู่ซอยนี้
ป๊อ
คิดว่าใช่วะ

ป๊อหยุดกระทันหัน ทำเอาหนอกที่เดินตามหลังมาถึงกับชนหลังเพื่อน

ป๊อ
นั่นไงพุชชีบาร์

ป๊อชี้ให้เห็นนอกคูร้านซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้าม หนอกมองตามมือของหนอกที่ชี้ไปที่ร้านที่ใหญ่เกือบเป็น 2 เท่า
ของร้านอื่นๆ ด้านบนของตัวตึกเป็นไฟนีออนรูปหญิงสาวนั่งอาภา กินเนื้อที่เกือบ 2 ชั้น ของตึก
ตรงกลางหว่างขาเป็นปากหญิงสาวขยับไปขยับมา มีตัวอักษรคำว่าพุชชีบาร์อยู่ มุมขวาบน หนอก
หยิบกล้องวีดีโอ หน้าร้านมีการ์ดอยู่ 2 คนแต่ตัวใส่สูทคิดว่าร้านอื่นๆ ทั่วไปไม่มีคนมาคอยเชียร์
แจกเหมือนร้านอื่นๆ รวมทั้งตัวการ์ดทั้ง 2 คนก็หน้าตาบอญญาไม่รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอกและปัดเดินตรงเข้ามาที่หน้าร้าน

การ์ดทั้ง 2 คนมองหน้าหนอกกับปัดในชุดนักเรียนตั้งแต่หัวจรดเท้า

ปัด

พวกผมมาหาคน

การ์ดทั้ง 2 คน หันหน้ามามองกันไม่ตอบปัด แต่ชี้ให้ดูป้ายราคาหน้าร้าน

หนอกอ่านป้าย “ค่าเช่า 250 บาท ต่อ 1 ครึ่ง”

ปัดคลิกเบ็งค์ 500 ใบสุดท้ายที่เหลือออกมา

หนอกจับมือของปัดเอาไว้ก่อนที่จะยื่นให้การ์ดทั้ง 2 คน

หนอก

มึงแน่ใจนะว่าเพื่อนมึงอยู่ที่นี้แน่ๆ

เงินก้อนสุดท้ายแล้วนะ

ปัด

ไม่เข้าถ้าเสือจะได้ลูกเสือหรือวะ

หนอกปล่อยให้ปัดส่งเงินให้การ์ดทั้ง 2 คน

ปัดกับหนอกกำลังจะเดินเข้าประตู การ์ดทั้ง 2 คนเดินเข้ามาทัน

หนอก

จะเอายังไง เงินก็จ่ายไปแล้ว

การ์ดทั้ง 2 คนจ้องที่จัดนักเรียนของทั้ง 2 คนจนหนอกกับปัดต้องก้มลงมองชุดของตัวเอง

การ์ด 1.

เมื่อพวกคุณมีเงิน

การ์ด 2

เราก็มีชุดให้เปลี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน / พุชชีบาร์ / กลางคืน

นอกจากป๊อคในชุดเสื้อนักเรียนที่กลับด้านนอกมาเป็นด้านในพร้อมกับกางเกงขาสั้นที่ใหญ่มากกว่าขนาดเอว ใช้เข็มขัดรัดเองจนกางเกงเป็นจีบ พุงยังไม่หลุด

ทั้งสองคนเดินตามพนักงานต้อนรับหญิง ที่แต่งกางเกงในสายเดี่ยวปิดบังเฉพาะของสงวนที่มีชื่อเรียกเป็นชื่อเดียวกับชื่อบาร์ ส่วนท่อนบนไม่มีซีกสายเดี่ยวคอยปิดบังหรือรั้งไม่ให้มันสายไปมาทุกอย่างก้าวที่เธอเดิน

บนเวทีมีสาว ๆ ที่แต่งตัวไม่แตกต่างจากเธอคนนี้นักกว่า 10 คน ยืนเกาะเสาโยกย้ายลีลาที่เร้าร้อนอยู่บนเวที ยกเว้นบางคนที่มีแต่ตะปิ้งด้านล่างก็ไม่มี

เสียงโทรศัพท์ที่อยู่ในกระเป๋าของหนอกดังแต่หนอกไม่ได้ยิน เสียงเพลงเซอร์ฟิงค์รีมิกส์ที่ตั้งสนั่นไปทั่วทั้งบาร์

พนักงานสาวพาทั้ง 2 คนไปนั่ง

ป๊อค

ขอที่ใกล้เวทีหน่อยได้มั๊ย

พนักงานสาวพาทั้งสองคนย้ายไปนั่งติดของเวที เธอเอาเบียร์มาเสิร์ฟ

หนอก

รู้จักเด็กเสิร์ฟชื่อที่ป๊อคมั๊ย

พนักงานสาวสวยแล้วเธอก็จากไปเมื่อวางเบียร์ไว้ที่โต๊ะเสร็จตามหน้าที่ป๊อคจ้องมองสาว ๆ ตามองกระพริบ เขาหยิบเบียร์จิบมาจิบ

หนอกพยายามถามเด็กเสิร์ฟ ผู้ชายอีกสามสี่คน แต่มีแต่คนสายหน้าปฎิเสธ

หนอก

กูถามมาแทบจะหมดทั้งบาร์

แล้วไม่เห็นมีใครรู้จักเพื่อนมึงเลย

เสียงโฆษก

รอบนี้ ขอบคุณสาว ๆ มากนะครับรอบต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับพบกับความเฝ้าระวังของอิสตรีนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาวบนเวที 10 กว่าคนเรียงแถวลงไปทางด้านหลัง ปัดมองตามก้นของสาวๆ ที่เดินลงไป

ปัดมึงใจเย็นๆ ชิมอีกตั้งหลายคน
ที่มึงยังไม่ได้ถาม

ตาของปัดยังคงจ้องมองที่ก้นของสาวอะ โโกโก้ จนคนสุดท้ายของแถวหายเข้าไปในม่านหลังเวที

ปัด
แล้วมึงจะกินเบียร์มั๊ยเนี่ย
เสียดายของตั้ง 250

ปัดหยิบเบียร์ยังเต็มวางอยู่บนหน้านอกมากดก แล้วเอาวางแทนที่ขวดเบียร์ของเขาที่เหลือแต่ขวดเปล่า

นอก
นั่นมัน 250 สุดท้ายที่พวกเรายังเหลืออยู่

เสียงเพลงเซอร์ฟิงค์ เวอร์ชันดั้งเดิมขึ้น เสียงคนดูที่อยู่ในบาร์เฮดถึงขึ้น เมื่อผ้าม่านค่อยถูกแหวกออก
ด้วยขาขาวๆ เรียงยาวข้างหนึ่ง แล้วลำตัวเปลือยเปล่าที่โชว์ความเป็นอิสตรีอย่างเด่นชัด ด้านหลัง
ของเธอตัดปีกนกสีขาว

เสียงโฆษก
พบกับกุลสตรี ศรีเชื้อแห่งพฤษจันทร์

เธอค่อยเอียงอย่างด้วยลิลาเข้าชวน ไปรอบๆเวที สอดสายตามองหาหนุ่มๆ

ปัด
มึงต้องถามคนที่รู้จักคนเยอะ
ที่สุดตั้งที่สุด แล้วก็ไม่ใช่ว่าเดิน
คุ่มๆ เข้าไปแล้วมันจะได้คำตอบ

ขณะที่พุดปัดไม่ได้มองหน้านอกเลยเขาจ้องแต่ กุลสตรีที่ตอนนี้มาหยุดยืนอยู่ที่ตรงหน้าปัด เธอที่
เป่าลูกดอกที่เหน็บเอาที่ปีกดึงออกมาแล้วยื่นมาที่ตรงหน้าของปัด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อด

(พูดกับหนอก)

มีอีกคนหนึ่งที่มึงยังไม่ได้ถาม

ป๊อดกระดกเบียร์ที่เหลืออีกครั้งขวดจนหมดแล้วเขาก็ปีนขึ้นไปบนเวทีตามคำเชื้อเชิญของกุลสตรี เธอแอบส่งสายให้ทำกับป๊อด

เสียงคนดูรอบๆ ทั้งหนุ่มทั้งแก่ร้องโห่ด้วยความผิดหวัง

ป๊อดหนีบลูกโป่งไว้ที่รักแร้ทั้งสองข้าง ข้างละลูก ห่วงขาอีก 1 ลูกและมัดไว้เหนือหัวอีกลูก โดยมีพนักงานอะโงโก้สาวอีก 2 คนเป็นคนมาคอยจัดการให้

กุลสตรีที่สวมวิญญูณนักรเป่าลูกดอกเตรียมใส่อุปกรณ์เสียงเพลงเซอร์ฟิงค์ดั่งขึ้น ป๊อดเดินยกย้ายตามเพลงเป็นเป่าเลื่อน ปิงลูกโป่งลูกแรกแตก

เสียงคนดูรอบๆ เวทีเฮกันลั่น

ลูกโป่งแตกไล่ไปเรื่อยๆ จนเหลือ ลูกที่เป่าแค่ลูกเดียว ป๊อดเดินเตล็ดตามจังหวะ มาจนเกือบติดปากกระบอกปืนของสาวอะโงโก้ป๊อดส่งสายตาให้สาวอะโงโก้ เธอสบตากลับ ปิง เสียงลูกโป่งลูกสุดท้ายแตกแจกในร้านปรบมือ เป่าปากกันใหญ่

เพลงเซอร์ฟิงค์จบลงแล้ว กุลสตรี ดึงมือป๊อด แล้วลากเขาหายเข้าไปหลังเวทีเสียงคนดูตะโกนร้องเรียกกุลสตรีดั่งลั่น

เธอออกมาจากม่านโค้งให้กับทุกคนอีกครั้ง พร้อมทั้งโยนที่เป่าลูกดอกมาที่ก้นดู ทำเอาคนคนดูข้างล่างได้เฮกันอีกครั้งก่อนที่เธอจะหายเข้าไปในเหล็บบม่านอีกครั้ง

ภายนอก / หลังร้าน / กลางคืน

หนอกนั่งอยู่ในรถที่จอดอยู่ด้านหลังของร้าน หนอกม้วนเนื้อเทปวีดีโอ(ที่ถูกครูสำราญดึงออกมา) กลับเข้าตลับฆ่าเวลาไปเรื่อยๆ หนอกแหงนดูแสงไฟในร้านไฟดับลง ท่าทางเขาเซ็งๆ

หนอกมองดูนาฬิกาที่บอกเวลาว่าตี 3 ของเช้าวันใหม่แล้วยุงก็เข้ามากัด หนอกม้วนเทปไปเรื่อยๆ จนมันเกือบกลับเข้าไป หนอกโมโห เปิดประตูรถออกมา แล้วเป่าม้วนเทปลงทะเลไปซึ่งอยู่ไม่ห่างจากหลังร้านเท่าไร

ภายใน / ห้องทำงานของมาเฟีย / กลางคืน

กุลสตรีอยู่ในชุดเสื้อคลุม เธอแเง้มประคองเข้ามามองสำรวจไปรอบๆ ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่เราเห็นคือ ห้องที่ถูกตกแต่งอย่างหรูหรา พรอย่างดีปูหราเด่นอยู่กลางห้อง ลีกลงไปด้านใน
สุดเป็นโต๊ะทำงานตัวใหญ่เก้าอี้บุวมม รอบๆห้องประดับประดาด้วยเศียรพระพุทธรูปที่สวยงามเรียง
รายเต็มไปหมด

ปัด
ไอนี้อบอยู่ไหน

กุลสตรีรีบเอามือมาปิดปาก เธอมองให้แน่ใจอีกทีว่าไม่มีใคร
ยังไม่ทันที่ปัดจะได้คำตอบเธอจวบปากประกบปากปัด โดยที่เขายังไม่ทันตั้งตัว
กุลสตรีจึงรีมฝีปากออกมาจากปัด ที่ยังไม่หายตกใจ เธอเปิดเสื้อคลุมเผยเนื้อในที่ล่อนจ้อนแล้วโอบ
ตัวปัดเข้าอยู่ร่วมเสื้อคลุมเดียวกัน

กุลสตรี
(กระซิบข้างหู)

ไม่เป็นไรแล้วเดี๋ยวจะช่วยหา

กุลสตรีระดมจวบ ปัดระดมจวบกุลสตรีกลับ แล้วค้นตัวกุลสตรีลงไปนอนกึ่งเกลือกอยู่บนพรมผืน
สวยกลางห้อง โดยมีปัดขึ้นคร่อมอยู่ เธอหัวเราะกึกกักไปตลอดเวลาที่ปัดกระทำเธอ
กุลสตรีดันตัวปัดออกมาเบาๆ

คราวนี้กุลสตรีพลิกตัวกลับ ปัดอยู่ด้านล่างเธอเข้ามาขึ้นคร่อมแทนแล้วก้มหน้าเข้ามาแนบหูปัด

กุลสตรี
(เสียงกระซิบช่วยวน)
ครั้งแรกหรือ ใจจะพ้อหนุ่ม

เธอกัดที่ตึงหูของปัด
ปัดไชร้เธอกลับ

กุลสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วเธอก็ลงมือเปลื้องผ้าปิดอกจนล่อนจ้อน

ทั้ง 2 ร่วมรักกันอย่างดุเดือดรุนแรง ทั้งบนโต๊ะทำงาน ใต้โต๊ะ กระแทกกับฝาผนังด้านนั้นที่ด้านโน้น
ที่ ทั้งสองคนเกลือกกลิ้งกันไปทั่วพรม (ภาพที่เราเห็นค่อนข้างจะสไตลิสต์ในแง่ของภาพที่เราเห็น
คือจะไม่เห็นการร่วมรักกันจะๆ แต่ แต่จะเป็นการที่ภาพจับอยู่ที่อะไรในห้อง เช่น โต๊ะทำงานฝา
ผนังก่อนที่ทั้งสองจะถูกแรงกระแทกของกันและกัน เหวี่ยงและแรงสั่นสะเทือนที่เกิดจากทั้ง 2 คน
เสียงหอบ คราง ระหว่างร่วมรักคลอกันไปตลอด)

ทั้งสองกระแทกชนของบน โต๊ะแรงเสียดทานที่ทับกระดากแก้วคริสตัลบน โต๊ะเลื่อนขยับตามจังหวะ
จนเกือบตก กุลสตรีรีบดึงมันกลับมาไว้ที่เดิม แล้วดันปัดไปชนกำแพงทั้งสองอยู่ในท่ายืนโดยมีกุล
สตรี เป็นคนคุมจังหวะมือข้างหนึ่งของเธอก็จับงานสังคโลกที่ตั้งโชว์อยู่ที่ชั้นวางข้างๆ ที่ได้รับแรง
สั่นสะเทือน

คราวนี้ปัดผลึกเธอกำลังอยู่บนพื้น ของปัดคืนกุลสตรีติดฐานที่วางโชว์เศียรพระพุทธรูป ปัดแรงสปัด
ถึขึ้นเรื่อยๆ เศียรพระพุทธรูปสัน โงนเงนไปมา ตามแรงกระแทก เสียงครางของปัดดังขึ้น

กุลสตรี
ชั้นรักเธอ.....ชั้นเธอ.....ปัด
ชั้นรักเธอ

ปัดเร่งเครื่องขึ้นเรื่อยๆ เศียรพระกำลังจะร่วงลงมา กุลสตรีเหลือบไปเห็นพอดี เธอผลักปัด
กระเด็นออกจากตัว ก่อนที่ปัดจะร้องครางสุดเสียงเมื่อถึงจุดสุดยอด กุลสตรีเอื้อมมือไปรับเศียรพระ
พุทธรูปได้ทันก่อนที่มันจะร่วงตกลงมา เธอเอามันขึ้นมาวางไว้ที่เดิม

ปัดนั่งมองอย่างหมดแรงก่อนที่จะล้มตัวลงนอนแผ่หรา อยู่กลางพรม กุลสตรีเอื้อมไปหยิบถังขยะ
ทองเหลืองหรุ ที่อยู่ใต้โต๊ะ แล้วเดินตรงมาที่ปัดที่หมดแรงข้าวต้ม เธอก้มลงดึงถุงยางออกเสียงของ
มันดังเปรี้ยะ ทำเอาปัดสะดุ้ง เขาเงยหน้าขึ้นมอง กุลสตรีเธอห่อถุงยางด้วยกระดาษทิชชูแล้วเก็บมันใส่
กระเป๋าดานหน้าของเสื้อคลุมที่กองอยู่ข้างๆ

ภายใน / รถของหนอก / กลางคืน

รถของหนอกยังคงจอดอยู่หลังร้าน หนอกนอนอยู่ในรถเขาเอนเบาะนั่งด้านหลังจนสุด เสียงกรนดัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทันใดนั้น เสียงโทรศัพท์ ดังขึ้น แต่หนอกไม่รู้สึกละอะไร เสียงโทรศัพท์ยังคงดังเรื่อยๆ ล้วงไปใน กระเป๋ากางเกงต่างๆ ที่ยังสลิ้มสลิ้อ หยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมา เสียงตะโกนเรียกชื่อหนอก ดังเบาๆ ออกมาจากโทรศัพท์แล้วฟุบตัวลงนอนอีกครั้งหนึ่ง

ภายใน / ห้องทำงานของมาเฟีย / กลางคืน

ปี๊ดนอนหนุนตักกุลสตรี ที่นั่งพิงฝาผนังห้องด้านหนึ่ง เธอดูบุหรี่พ้นควันบู๊ แล้วปี๊ดบุหรี่ ลงบนที่ เชี่ยวบุหรี่ใส ที่วางบนอกที่เปล่าเปลือยของปี๊ด

นี่เป็นครั้งแรกที่คนบอกวาร์ก
ปี๊ด
นี่เป็นครั้งแรกที่คนบอกวาร์ก
ปี๊ดลูปที่หัวนมของกุลสตรี เขามองมันไม่ละสายตา แล้วคำก็ค่อยๆ คุณนมของกุลสตรีเหมือนกับตัวเองเป็นเด็ก
เธอจ้องมองหน้าปี๊ด

กุลสตรี
มันเป็นงานนะ

ปี๊ด
ผมไม่แคร์

กุลสตรี

ชั้นรักเธอ.....ชั้นรักเธอ.....

กุลสตรีลูบหัวปี๊ด

ปี๊ดยันตัวขึ้นมาเพื่อจะกอดเธอ งานที่เชี่ยวบุหรี่ร่วงตกลงมาจากอกของปี๊ด เมื่อเขาขยับตัว รวมทั้งกัน บุหรี่ที่ยังดับไม่สนิทของกุลสตรี ร่วงหล่นลงบนพรม ในขณะที่กุลสตรีกำลังหันหลังตาเธอทำมุกฟุดฟิด เมื่อเธอได้กลิ่นอะไรบางอย่าง เมื่อเธอลิ้มตาขึ้น ก็ต้องตกใจกับควันที่พุ่งขึ้นมาจากพรม เธอรีบหยิบจี้บุหรี่หรือออกมาด้วยความลนลาน แล้วถุยนน้ำลายลงบนพรมโดยหวังให้มันช่วยดับควันที่ค่อยๆ ก่อตัวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เธอเอามือตบตบ ช่วยอีกแรง แล้วเธอก็ถอนหายใจล้มตัวลงนั่งอย่างหมดอาลัย

เมื่อเห็นรอบใหม่เป็นดวงสีค่าประทับตราอยู่บนพรม เธอรีบเดินไปหยิบเสื้อคลุมมาใส่
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อดงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ป๊อดค่อยๆ คลานเข้าไปใกล้ๆ เพื่อปลอบใจกุลสตรี เขาเข้าไปโอบไหล่เธอไว้ กุลสตรีสะบัดมือของป๊อดออก

ป๊อด

เป็นอะไรไป มันก็แค่พรม

กุลสตรี

รู้มั๊ยว่านี่มันห้องของใคร

ท่าทางเธอจริงจัง ทำเอาป๊อดอึ้ง

กุลสตรี

ห้องของเจ้าพ่อที่ใหญ่ที่สุดแถบภาคตะวันออก

แล้วพรมนี่ก็เป็นของป่าเค้ารักที่สุด

ป๊อด

แล้วพี่จะหนีไปไหน

กุลสตรีหยุดนิ่งเหมือนคิดอะไรได้

เธอร้องไห้ออกมาโฮใหญ่พร้อมกับ ก้มลงกับพรมอย่างหมดอาลัย

กุลสตรี

ตาย...ตาย...ตาย...พวกเรา

ตายแน่ ป่าฆ่าพวกเราแน่

ป๊อดถึงกับนิ่งอึ้งไปเมื่อได้ยินกุลสตรี พุดออกมาท่าทางไม่ใช่เรื่องเล่น สังเกตท่าทางกลัวถนถนของเธอที่อยู่ตรงหน้าเขาดอนนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กุลสตรี
 คราวที่แล้วมีไอ้เด็กเข็ดของเซ่อซ่าทำ
 งานโบราณตกลงมา แต่ยังไม่แตก
 มันถูกรมมานตาย ซ้อหาที่ทำให้
 ป้าตกใจ ส่วนพรมเนี่ยเป็นของอียิปต์
 ที่ป้ารักที่สุด

กุลสตรีมองหารองเท้าอีกข้างที่หายไป เธอก้มๆ เงยๆ มองหาได้โตะ

ป้า
 ใจเย็นๆ เธอช่วยค้นหาคนที่ชื่อบ๊อบเนี่ย
 รับรองมันช่วยพวกเราได้แน่ มันบอกว่า
 พี่ชายมันใหญ่อยู่ที่นี่

ป้ายื่นรองเท้าข้างที่เธอตามหา กุลสตรีเงยหน้ามอง

กุลสตรี
 ซ้อจริงในบัตรประชาชน มันชื่ออะไร

ป้า
 ทำไมล่ะ

กุลสตรี
 นี่คิดว่าซ้อจริงว่ากุลสตรีรีง

เธอมองหน้าป้า เหมือนซ้งใจ

ป้า
 สิทธิชัย บัวทอง

ท่าทางมีความหวังของกุลสตรีหายไป เมื่อเธอได้ยินชื่อ เธอจึงรองเท้าคืนมา เธอกลับมอลานอีก
 เเค่ครั้ง รีบใส่รองเท้าแล้วเดินไปที่ประตูทางออก ป้าวิ่งไปดึงแขนเธอเอาไว้
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อ

พี่ รู้จักมันใช่ไม๊...รถของเพื่อนผม
จอดอยู่ข้างล่าง แคंबอกมว่ามันอยู่
ที่ไหน ผมเคยช่วยมันตอนอยู่ใน
สถานกักกัน รับรองมันต้องช่วย
ผมแน่ แล้วพี่ก็หนีไปกับพวกเราก็ได้

กุลสตรี

มันตายไปแล้ว...

ป๊อพยักหน้า สีหน้าของเขาอดสีเมื่อรู้ว่าความหวังสุดท้ายสลายไป

กุลสตรี

มันก็ไอ้เด็กเซ็ดของที่ชั้นเล่าให้ฟังไง
.....แต่เมื่อกี้เธอบอกว่ามีรถไทม์

ป๊อ

ใช่.....แต่พวกเราไม่มีเงิน
เหลือซ้กบาทแล้ว

กุลสตรีดึงพรมออกมา เราเห็นช่องลับที่ออกแบบมาให้แนบสนิทกับพื้นเหมือนเป็นเนื้อเดียวกัน ถ้า
ไม่สังเกตแทบจะไม่เห็นรูกุญแจที่ถูกทาหีบเป็นสีเดียวกับเนื้อไม้

กุลสตรี

เงินนะมันหาไม่ยากหรอก

กุลสตรี

.....ว่าแต่เธอรู้วิธีที่จะเอา
มันออกมารึเปล่า

เอป๊อผมอึ้งที่รูกุญแจอย่างพิจารณ์มาก่อนที่จะให้คำตอบ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊อ
พี มีลวดเส้นเล็กๆ มัย

ภายนอก / ในรถ / กลางคืน

หนอกยังงนอนหลับอยู่ในรถ

ป๊อกับกุลสตรีวิ่งลงมาจากข้างบนตัวตึกออกมาทางด้านหลัง เธอหงนหน้าขึ้นไปมองบนตัวตึก ไฟจากในห้องทำงานของมาเฟียเปิดอีกครั้งรวมทั้งไฟชั้นอื่นๆ ที่ไล่เปิดกันตาม มีเสียงโหวกเหวกโวยวายดังขึ้น

กุลสตรี
พวกมันรู้ตัวแล้ว

อยู่ๆ ป้ายไฟนีออนที่เขียนว่าทางออกก็เกิดช็อตขึ้นมา สะอองไฟกระจาย กุลสตรีตกใจรีบดึงมือป๊อวิ่งหลบออกมา พร้อมกับกระเป๋าสะพายสีดำที่อวบอ้วน ที่อยู่ที่ด้านหลังของเธอ ทั้งสองคนตรงมาที่รถที่จอดอยู่

ป๊อ
ไอ้หนอก ตื่นเร็ว

หนอกงัวเงียๆ ตื่นขึ้นมา เขาพยายามมองดูกุลสตรีที่ยืนอยู่ด้านหลังป๊อยังไม่ทันที่จะอธิบาย เสียงป๊อดังมาจากทางลง การ์ด 2 คนที่เฝ้าอยู่หน้าประตูวิ่งตามออกมา พร้อมปืนในมือ ตรงมาที่รถของ

หนอก

ป๊อกับกุลสตรีรีบเข้ามาในรถ หนอกหายงัวเงียเมื่อได้ยินเสียงป๊อที่ยังไล่หลังมา กุลสตรีชักปืนจากในกระเป๋าขึ้นมายิงสกัดเอาไว้

หนอก
นี่มันเรื่องอะไรกัน

ป๊อ
แล้วจะเล่าให้ฟังอีกที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน รีบไปเร็ว เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอกสตาร์ทรถ แต่ดันสตาร์ทไม่ติด หนอกพยายามบิดกุญแจ อีกหลายรอบ ทุกคนบนรถลุ้นกันตัวโก่ง การ์ดทั้ง 2 คนหยุดยืน ห่างระยะหนึ่งก่อนถึงจากรถ เขาเล็งปืนมาที่ล้อรถ เสียงสตาร์ทรถยังคงดับๆ คืดๆ อยู่เหมือนเดิมหนอกพยายาม การ์ดเหนียวไก เสียงปืนดังลั่น รถสตาร์ทติดพอดี ลูกกระสุนพลาตเป้าไปเพียงเส้นยาแดงผ่าแปด แต่ละคนในรถโล่งอก หนอกเหยียบมิด เสียงปืนยิงไล่หลังตามมา ทำเอาคนในรถต้องหมอบหลบกันยกใหญ่ การ์ดยื่นมองดูป้ายทะเบียนรถ

หนอกขับรถออกจากพัทยานอกมาถึงทางหลวง

หนอก
คราวนี้มึงบอกกูได้รึยังว่ามันเกิดอะไร
ปู้ด
มึงใจเย็นๆ กูมีข่าวดีจะบอกมึง
พวกเรามีเงินพอแล้วไซ้มัยพี
ปู้ดหันไปมองด้านหลังรถ ปลายตามองที่กุลสตรี
ปู้ด
(ตะโกน)
ไอ้หนอกมึงจอด!

หนอกมองดูจากกระจกด้านหน้า ภาพเขาเห็นทำให้เขาถึงกับต้องเหยียบเบรคกระทันหัน กุลสตรีนอนคอตก มีอกอดกระเป๋าสีดำที่บรรจุเงินอยู่ เธอนั่งคอตกอยู่เบาะหลัง รอยกระสุนถูกยิงเข้าที่คอหอย เลือดไหลย่อย จากรอยแผล และจากริมฝีปาก ปู้ดรีบวิ่งลงมาจากรถ เมื่อรถจอดสนิท เขาเข้ามาดูอาการของกุลสตรี เขาจับหน้ากุลสตรีแต่คอเธอก็ตก ตาเบิกโพลง ปู้ดขึ้นคร่อมบั้นหัวใจ เลือดของกุลสตรีพุ่งใส่ปู้ด ยิ่งเขาปั้มแรงเท่าไร เลือดยิ่งไหลออกมามากเท่านั้น แต่ไม่มีทีท่าว่าเธอจะกลับมาหายใจอีก

หนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่เธอเคยใช้นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๊ดยังคงป้มหัวใจเธอต่อไป นอกแยกตัวป๊ได้ออกมาจากศพกุลสตรี

ป๊ด

มึงมาช่วยอีกแรงสิ

นอก

เธอตายแล้ว

ป๊ด

ก็ไม่ว่าอะไรว่าเธอเป็นใคร

แต่พวกเราต้องไปต่อ

ป๊ดเลิกป้มหัวใจ

นอกเดินมาหีบกระเป๋าใส่เงินที่อยู่ในอ้อมกอดของกุลสตรี แล้วหีบป๊นออกจากมือของเธอแล้ว
เอามาพอกที่เอว นอกดึงตัวกุลสตรีออกมาจากรถ

ป๊ดค่อยๆ เดินมาช่วยนอกอุ้ม กุลสตรีออกมาแล้วเอาใส่ท้ายรถ

แล้วทั้งสองคนก็เดินกลับไปที่ประจำที่ นอกคาดเข็มขัดนิรภัย แล้วสตาร์ทเครื่อง

ป๊ด

แล้วมึงจะไปไหนต่อ

ท่าทางของป๊ดถามมาลอยๆ เหมือนไม่ได้กะจะได้คำตอบ

นอก

เมื่อคืนนั่งคิดทั้งคืนจากที่เราอยู่ข้างล่าง
ไปอีก 4-5 ชั่วโมงไปทางระยอง จันท
ตราด เราก็อ้อมไปฝั่งเขมรได้ ก่อนที่
พวกนั้นจะทันรู้ว่าพวกเราเป็นคนฆ่า
ครูสำราญ ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาด.....
มึงไม่ต้องกลัวตรงฝั่งนั้นไม่ตรวจอะไร

มากแม่กูเคยพาไปเล่นคาสีโนที่ฝั่งนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วทั้ง 2 คนก็ขับรถออกไปท่ามกลางความมืด

ภายใน / ห้องครูสำราญ / เข้า

พลเปิดประตูเข้ามาในห้องครูสำราญ พลถึงกับตกใจแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง ครูสำราญนั่งอยู่ที่โต๊ะในสภาพที่แทบจะไม่แตกต่างจากम्मมีซึกเท่าไร ครึ่งตัวท่อนบนถูกเข้าฝือก ที่หัวมีผ้าพันแผลที่ยังมีรอยเลือดซึมออกมา แขนข้างขวาก็เข้าฝือกเช่นเดียวกันมีเพียงแขนซ้ายเท่านั้นที่ไม่ถูกเข้าฝือก

ครูสำราญ
นั่งลงซิ

พลเดินเข้ามา นั่ง ทำทางเขางงๆ กับท่าทีที่ดูเปลี่ยนไปจนไม่เหลือเค้าครูสำราญคนเดิม

ครูสำราญ

แล้วพวกเพื่อนๆ เธอไปไหน

แล้วละ

พล

ครูไม่เอาผิดพวกผมแล้วหรือครับ

ครูสำราญส่ายหน้า

ครูสำราญ

เธอต้องช่วยครูตามพวกนั้น

กลับมาก่อนที่มันจะเป็นเรื่องใหญ่

พล

แล้วจะตามยังไงล่ะครับ

ครูสำราญหยิบแผนที่จากใน โต๊ะขึ้นมากาง แล้วยิงโทรศัพท์ให้พล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูสำราญ
โทาไปหาซิ

พล

ไอ้ปัดหรือ...ครูสำราญยังไม่ตาย...พวกมึง
อยู่ที่ไหน ทางตำรวจเค้าตรวจดูแล้วสรุปว่า
มันเป็นอุบัติเหตุ... ไอ้ปัด มึงฟังกูพูดอยู่
เปล่า พวกมึงไม่ต้องหนีแล้ว ได้ปัดมึงได้ยิน
มั๊ย มึงไปเรียกไอ้หนอกมาคุยกับกู ไอ้ปัด!
ไอ้ปัด! ไอ้ปัด! มึงอย่าเพิ่งวางสายซิ

พลวางหูโทรศัพท์ แล้วยกขึ้นมาใหม่กดเบอร์โทร แต่โทรศัพท์ก็กลับไม่มีเสียงตอบรับ พลพยายามอีก
หลายครั้งแต่ก็เหมือนเดิมเขาวางโทรศัพท์ ด้วยท่าที่หมดกำลังใจ
ครูสำราญใช้มืออีกข้างที่ยังใช้งานได้ หยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาแล้วกดเบอร์

ครูสำราญ
สุรศักดิ์ เหรอนี่ครูสำราญนะ
จำได้ไซ้มั๊ย
สุรศักดิ์
ครับครู มีอะไรให้รับใช้เหรอครับ

ครูสำราญ
เธอช่วยเช็คสถานที่ที่เบอร์
5267188 โทรไปครั้งสุดท้าย
ให้หน่อยซิ ว่าปลายสายอยู่ที่ไหน

สุรศักดิ์
5267188 เบอร์ที่ไหนครับ
ครู จะได้หาง่ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูสำราญ
 ห้องทำงานของครูเอง โรงเรียน
 เก่าของเธอ ยังจำได้ไหม๊

สุรศักดิ์
 รอซักครู่นะครับ
 .....ระของครับครู

แล้วครูสำราญวางหูโทรศัพท์ ครูสำราญวงที่ระของบนแผนที่
 ครูสำราญเก็บแผนที่อย่างทุกลักทุกเลด้วยแขนข้างเดียว พลเข้ามาช่วย

ครูสำราญ
 เร็ว เราต้องรีบไปแล้ว

พล
 ไปไหนครับ พรุ่งนี้ผมมีเรียน

ครูสำราญ
 ไม่ต้องห่วงครูโทรไปขอ
 อนุญาตพ่อแม่เธอให้เอง

พล
 แต่.....

ครูสำราญดึงมือพลออกจากห้อง

ภายนอก / ริมทางหลวง / กลางวัน

รถของหนอกจอดอยู่ริมถนนสายเปลี่ยว รถจอดคลิกเข้าไปในพงหญ้าข้างทาง ปัดยื่นถือโทรศัพท์ที่อยู่
 ในมือ เขาจ้องมองที่โทรศัพท์ท่าทางครุ่นคิด แล้วมองที่ถนนซึ่งทอดยาวที่อยู่ด้านหน้าเขาเดินกลับ
 เข้ามาในรถแล้วเปิดคอนโซลโยนโทรศัพท์ทิ้งไว้ในนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน / ตัวเมืองระยอง / กลางวัน

หนอกลงจากรถโดยสาร หนอกเดินเข้าไปในร้านเสื้อผ้า หนอกหยิบเสื้อผ้าเกือบ 10 กว่าชุดทั้งเสื้อและกางเกง เจ้าของร้านมองตามดูหนอกอยู่ตลอดเวลา หนอกยื่นเสื้อผ้าทั้งหมดให้ แล้วยื่นแบงก์พันให้ 3 ใบ

หนอก

มองอะไร

เจ้าของร้านรับเงินมา เขาส่องดูว่าเป็นของจริงหรือของปลอม

หนอก

จะขายให้หรือไม่ขายให้

เจ้าของร้านรับเอาเงินทอนให้หนอกเหมือนกลัวเขาจะหนีออกจากร้าน

ภายใน / ชุบเปอร์มาเก็ตประจำจังหวัด / กลางวัน

หนอกหยิบของกินของใช้ใส่ตะกร้ารถ ทั้งยาสีฟัน แปรงสีฟัน เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็น ตลอดจนขนม นมเนย มาม่า ของแห้งต่างๆ เต็มรถตลอดเวลาที่หนอกหยิบของเราเห็นพนักงานประจำร้านคนหนึ่ง แอบมองดู และตามหนอกอยู่ตลอดเวลา

หนอกจะเข้าไปจ่ายดั่งค์ที่แคชเชียร์ เขาหยิบแผนที่ฝั่งตะวันออกยื่นให้แคชเชียร์ด้วย

หนอกรู้สึกว่ามีคนแอบมองเขาหันกลับไปดูด้านหลัง แต่พนักงานที่แอบตามหนอกมาตลอดแอบหลบทัน แล้วเขาก็หยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา

พนักงานประจำร้าน

ผมเจอเด็กลักษณะตรงตามที่พี่บอก

แล้วครับ ทำทางไม่ผิดแน่ซื้อข้าวของ

เยอะเยอะ ตามที่พี่บอกไว้เป๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลายสาย
 ให้อุทธรณ์มึงอย่าเพิ่งทำให้มันตื่น ตามไป
 เรื่อยๆ จนกว่าจะรู้ว่ากระเป๋าเงินอยู่ที่
 ไหนแน่ แล้วมึงค่อยรายงานมาอีกที จ้า
 เบอรรถะเบียนรดได้ไซ้มัย กท. 1645

พนักงานประจำร้าน
 ครับพี่...ไม่ให้ผมจัดการพวกมันเลย
 ละพี่

ปลายสาย
 กูให้มึงรายงานกลับมาทำตามอย่า
 เสือก เข้าใจมัย

แล้วทางโน้นก็วางสายๆ ไป
 พนักงานประจำร้านถอดเสื้อก็พนักงานประจำร้านออก ยัดไว้ที่ชั้นวางของแล้วเดินตามหนอกออกไป

ภายนอก / ในรถ / กลางวัน

ชายที่เราเห็นกำลังวางหูโทรศัพท์ลง คือหนึ่งในสองคนที่เป็นการ์ดอยู่หน้าร้านพุดชี่บาร์ ส่วนอีกคนกำลังขับรถอยู่ คนที่ขับรถอยู่ชื่อสติตย์ ส่วนคนที่เพิ่งวางโทรศัพท์ที่ช้อบุญเพ็ง

สติต
 ตอนนี้พวกมันอยู่ที่ไหนพี่บุญเพ็ง

บุญเพ็ง
 แถวๆ ระยอง

สติตย์ทำหน้างงๆ บุญเพ็งยื่นแผนที่ให้บุญเพ็ง
 เขากางขึ้นมาอ่าน บุญเพ็งต้องมาช่วยจับพวกมัลย์ให้
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สติชัย

เอ อยู่ตรงไหนหรือที่มองไม่เห็นเลย

บุญเพ็งถอดแว่นดำที่สติชัยใส่อยู่ออก เขาสายหน้ากับความซื่อปนโง่ของมัน

สติชัย

อ้อ อยู่ตรงนี่เอง ทำไมเราไม่

ให้อี้อัปป์คมันจัดการพวกมันซะ

เลยละ เดี่ยวถ้าพวกมันข้ามไป

เขมรได้มันจะเรื่องใหญ่นะพี่

บุญเพ็งหันมามองสติชัยด้วยท่าทางเบื่อหน่าย

บุญเพ็ง

ไอ้สัตว์ฤทธิมัน โทรมาบอกครั้ง

ที่เท่าไรแล้วว่ามันเจอไอ้พวกนั้น

สติชัย

ก็ 5-6 ครั้งแล้ว

บุญเพ็งดึงแผนี่กลับมาแล้วปิดไฟในรถ

บุญเพ็ง

แล้วก็คนที่มันลงมือ

ฆ่าไปแล้ว แล้วมันไม่ใช่

สติชัย

2 คูณ 6 ก็เกือบๆ 12 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญเพ็ง
 คราวนี้เข้ารัฐยังละว่าทำไมกูไม่ให้
 มันลงมือ...มันจะกลายเป็นฆาตกร
 ซึ่เรียกคิลเลอร์ไป ป้าแกไม่ยอม
 ให้มันเป็นเรื่องใหญ่ ถึงได้ส่งเอ็ง
 กับขำมานี้ไง

สติกำลังจะแขงรถขึ้นไป เขาเร่งเครื่อง รถอีกฝั่งหนึ่งพุ่งตรงเข้ามาประจันหน้า บุญเพ็งต้องช่วย
 หักพวงมาลัยกลับเข้ามาในเลนส์เดิม

บุญเพ็ง
 ไอ้ท่า มึงจับดี ๆ หน่อยซิวะ
 เดียวก็ได้ตายห่ากันหมด

สติ
 โทษครับพี่

ภายใน / รถสองแถวต่างจังหวัด / กลางคืน

หนอนั่งอยู่ด้านหน้า กับคนขับซึ่งก็คือ ไอ้ฤทธิ์นั่นเองปลอมตัวมา
 รถกำลังวิ่งอยู่บนทางหลวง

หนอน
 พี่แถว นี่พี่ช่วยจับช้าๆ
 หน่อยเดี๋ยวผมจะลงแล้ว

หนอกระแอมองข้างทางด้วยท่าที่ไม่แน่ใจ

ฤทธิ์
 บ้านน้องอยู่แถวนี้หรอ
 ไม่เห็นมีแสงไฟอะไรเลยนี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก

เอ้อ...ต้องเดินเข้าไปลึกลับอีกหน่อย
นะครึบ สงสัยไฟหน้าทางเข้ามันจะเลีย

ฤทธิ์

แล้วนี่จะไปเที่ยวไหนเนีย
ชื่อของชะเยอะเลย

ฤทธิ์มองดูข้าวของอยู่กองอยู่เต็ม รวมทั้งถังน้ำมันกระป๋องหนึ่งที่วางอยู่หว่างขาของหนอก

หนอก

จอดๆ พี่จอดตรงนั้นแหละ

หนอกตัดบท เขายื่นธนบัตร 500 บาท ให้คนขับ 1 ใบ แล้วพระรุ้งพระรังหอบข้าวของลงจากรถ

หนอก

ไม่ต้องทอนเอาไปเลยพี่

ฤทธิ์

ขอให้โชคคินะ ไอน้อง ดูท่าทาง
ไฟจะดับทั้งหมดที่บ้านเลยนะเนีย

ฤทธิ์ก็มลงมองข้างทางที่มีตสนิท

หนอกทำที่เป็นจัดการกับข้าวของที่ซื้อมา เขารอให้รถโดยสารสองแถวคันนี้กลับรถแล้วขับออกไป

ไกลเสียก่อน แล้วมองซ้ายมองขวา

จึงหยิบไฟฉายขึ้นมาแล้ว เดินลงไปในดงหญ้าข้างทาง

พอหนอกลงไปแล้ว เขาเห็นรถโดยสารคันนี้นั้นถอยหลังกลับมา

ภายใน / รถของหนอก / กลางคืน

รถถูกจอดอยู่ท่ามกลางความมืด ยังดี ที่คินั้นเป็นคินพระจันทร์เต็มดวง

เอกรู้ว่านี่อยู่ในรถ มองดูดวงจันทร์ท่าทางเข้าเหมือนกรุ่นคิดอะไรอยู่ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอกเดินลุยห้วยมา แต่ไกลเขาส่องไฟฉายไปมาเจอร์ดที่จอดอยู่ในทุ่งหญ้าสูง

หนอก
ทำไม ไม่เปิดไฟในรถทิ้งไว้วะ
ภูเขาเกือบตาย

ป๊าดไม่ตอบ

หนอกโยนข้าวของที่หอบหิ้วมาด้วยทิ้งไว้ข้างๆรถ
หนอกถือถังน้ำมัน เดินอ้อมไปหลังรถ เอาไฟฉายไปที่ถังน้ำมัน

หนอก
กูซื้อเสื้อผ้ามายะเยะเลย อาหาร ปลากระป๋อง
บุหรี เยอะเยะ...(เหต็อบไปมองป๊าดที่ยังคง
นั่งอยู่ในรถ) รีบกินเดี๋ยวะจะได้รีบไป กูว่า
เดินทางตอนกลางคืนน่าจะปลอดภัยกว่า

หนอกเติมน้ำมันอยู่

ป๊าด
มึงเคยคิดรีเปล่าว่า ถ้ามันไม่เกิดเหตุการณ์
นี้ขึ้น แล้วพวกเราจะเป็นยังไงจะตอนนี้

หนอกเดินมาหาป๊าด ที่ยังอยู่ในมุดมิด ในตัวรถ เขาเอาไฟฉายฉายที่หน้าป๊าด ป๊าดเอามือบังแสงไฟที่
แยงตา

หนอก
นี่มึงเป็นอะไรไปวะ ไม่สบายรีเปล่า

ป๊าด
มึงอย่าฉายไฟตรงๆ อย่างนี้ชิวะ
กูเสบตา ไม่เล่นนะโว้ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอกหันแสงไฟไปทางอื่น

หนอก

(ซีเรียส)

กว่าอย่างที่มีงเคยพูดเอาไว้ว่าจะดีกว่า
พูดไป ตอนนี้นั่นก็แก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว

ปัด

ก็กุสมมุติว่าแก้ไขยังไง
กลับไปใหม่หมดเลย

หนอก

เฮ้ย! ไอ้เหี้ยนี่ยังไง มีงรีบลงมาช่วยกู
ก่อไฟเลยดีกว่ากินเสร็จแล้วจะมารับไป
ยุ่งเม่งหุมซิบหาย มัวนั่งทำเทอยู่ได้

หนอกเอาไฟฉาย แกล้งฉายใส่หน้าจนปัดต้องลงมาจากรถ
ภาพใกล้ – หนอกกับปัดนั่งอยู่ข้างๆ กองไฟใกล้จะมอดแล้ว เขาหยคน้ำมันในกระป๋อง ที่เหลืออยู่
นิดหน่อย หยดลงไปกองไฟลุกพริบขึ้นมาอีกครั้ง
หนอกจุกบุหรีสูบ แล้วกางแผนที่ออกมา ให้ปัดดู

หนอก

ตอนนี้เราอยู่ตรงนี้

หนอกชี้แผนที่ตรงจันท

หนอก

แต่กว่าด่านจะเปิดก็เช้า

หนอกชี้ไปที่ปลายสุดของแผนที่ประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก
 กูจะว่าจะใช้เส้นทางสายเก่ามัน
 อาจจะมีหนอย แต่ก็ไม่ค่อย
 มีด่านตรวจ

ปู้ด
 ก็ได้แล้วแต่มีง

หนอกมองหน้าเพื่อนท่าทางเขารีบ

หนอกพับแผนที่เก็บ

หนอกยื่นบุหรี่ให้หนอก แล้วจุดไฟแช็คให้เพื่อน

ปู้ด
 ธรรมคามึงไม่สูบยี่ห้อ
 LUCKY STRIKE นี่หว่า

หนอก
 ก็เอาเป็นเค็ล็ดชะหนอย
 เก็บข้าวของดีกว่า จะได้รับไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน / รถของหนอก / กลางคืน

รถของหนอกค่อยๆ ขับไต่ขึ้นมาที่ทางหลวงแล้วขับออกไป พอขับไปได้ซักระยะ รถคันหลังที่ตามมาก็เปิดไฟสูงใส่

ป๊อ
(หันไปดู)
แม่งเป็นเหี้ยอะไรวะ

หนอกดูจากกระจกหลัง

หนอก
นั่นนะซิ แม่งจะเปิดไฟสูงทำเหี้ยอะไร

ภายใน / รถคันที่ตามหลังอยู่ / กลางคืน

เขาเห็น ไอ้ฤทธิ์กำลังพยายามจดเบอร์ทะเบียนรถของหนอกใส่เศษกระดาษที่ถืออยู่ขณะเดียวกันสองข้างสองก็ตื้อบั้งกับพวงมาลัย

ไอ้ฤทธิ์
(พูดตามที่จดทีละตัว)
ก...ท...1...6...4...5
คราวนี้เสร็จจุลละมิง

เขาเร่งสปีดแซงรถพวกหนอกขึ้นไป
ส่วนรถของพวกหนอกเลี้ยวหักกลางทางลูกรังที่อยู่ทางด้านซ้ายมือด้านหน้า

ภายใน / รถของหนอก / กลางคืน

ขณะเดียวกัน หนอกมองดูรถคันที่แซงขึ้นไปก่อนหน้าไม่ละสายตาถึงแม้ว่าจะเลี้ยวลงมาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิด
มีอะไรเหวอะ

หนอก
ไม่รู้สิ ภูู้สึกว่าไอ้รถคันนั้นมันคูนๆ

ภายใน / รถของครูตำรวจบนทางหลวง / กลางวัน

ภาพใกล้ – รถจอดอยู่ริมทางหลวง เราเห็นครูตำรวจที่คอและแขนข้างหนึ่งยังเข้าฝือก นั่งอยู่ พลนั่งอยู่ข้างๆ คนขับ เขากำลังกดโทรศัพท์มือถืออยู่แต่โทรไม่ติด เขาพยายามกดซ้ำแล้วซ้ำอีก เขาวางโทรศัพท์ไว้ที่คอนโซลรถ เราเห็นทั้งสองคนนั่งอยู่ในรถครูตำรวจที่สภาพตอนนี้ยังเหมือนเดิม คือกระจกข้างทั้ง 4 ถูกทุบรอบๆ รถมีสีฟันเต็มไปหมด

ครูตำรวจ
โทรไปเรื่อยๆ

พล

แต่เบตมันหมดแล้วครับครู

ครูตำรวจเอื้อมไปเปิดคอนโซล พลเหลือบไปเห็นปืนที่อยู่ในรถ มีอีกข้างที่เข้าฝือกพาดบนพวงมาลัยไว้ แล้วหยิบแบตเตอรี่โทรศัพท์ยื่นให้พล

ครูตำรวจ นั่งกางแผนที่อยู่ ครูตำรวจมองดูบรรยากาศรอบๆ ระวัง เขาหยิบปากกาวานที่แผนที่ตรงระยองจน กลายเป็นจุดดำสนิท แล้วครูตำรวจก็จุดแบบเดียวกันรอบๆ ระวัง เหนือ ใต้ ออก ตก ครูตำรวจยื่น โทรศัพท์มือถือให้พลอีกครั้ง พลจำใจรับมา

ครูตำรวจ
โทรต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พล

ทำไมครูไม่ให้ตำรวจจัดการล่ะครับ

ครูสำราญ

เพราะมันเป็นเรื่องของครูกับศิษย์

พลแอบมองสายตาสายตาของครูสำราญจากกระจกหลังที่มีรอยร้าว เขาสังเกตเห็นสายตาอาฆาตของครู
สำราญ

ครูสำราญ

ทำตามคำสั่งไป ครูอาจจะลดโทษ

เธอลงเหลือครึ่งหนึ่ง

ครูสำราญเหยียบคันเร่ง เจ็มความเร็วขึ้นถึง 180 กม/ชม. รถพุ่งออกไปด้วยความเร็วสูง หายลับไป
ในความมืด

ภายนอก / ริมนถนน / กลางคืน

เราเห็นรถของพวกหนอก กระจุก 2-3 ครั้ง และมีเสียงผิดปกติ ตลอดเวลาที่อยู่บนถนนลูกรังสาย
เปลี่ยว ในที่สุดรถก็หยุดเมื่อไม่มีเสียงรถยนต์ ถนนที่เปลี่ยวอยู่แล้ว ยิ่งเลดูเปลี่ยวขึ้นไปอีก มีแต่
เสียงแมลงจิ้งหรีดต่างๆ ที่พอจะมาให้ได้ยินเป็นระยะๆ

หนอกเดินลงมาจากรถ เปิดฝากระโปรงหน้า เอาไฟฉายส่อง แต่เครื่องยนต์ทุกอย่างก็ดูปกติ ไม่มี
ควันขโมง หรืออะไรเหมือนที่เห็นในทีวี

หนอก

แม่ง เอ้ย! ทำไมมันต้อง

มาเป็นเอาตอนนี้วะ

หนอกหยิบจับตามข้าวเบตเตอร์ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก
ป๊อด มิ่งลองสตาร์ทชิ

ป๊อดย้ายมาที่นั่งคนขับ แล้วบิดลูกกุญแจ แต่ไม่มีทีท่าว่าจะติด

ป๊อด
ไอ้หนอก มิ่งซ่อมเป็นหรวอวะ

หนอกกระแทกฝากระโปรงรถปิดลงมาอย่างแรง ทำทางหน้าเสีย

หนอก
ก็ไม่ใช่ที่น่าชิวะ ถึงได้โมโห

หนอกมาแล้ว เข้านั่งข้างคนขับ ทำทางเค้าหงุดหงิด
ป๊อดสงบนิ่งมองพระจันทร์ เขาหลับตาฟังเสียงแมลงต่างๆ อย่างสงบ
หนอกสังเกตเห็นเพื่อน

ป๊อด
ขอกุญแจป็นหน่อยซิ

หนอกมองดูเพื่อนด้วยสายตางงๆ ป๊อดยังคงหลับตาฟังเสียงแมลง และสายลมเอื่อย เหมือนเขา
ไม่สนใจหรือเร่งเร้าคำตอบจากหนอก

หนอก
ก็ได้ ถ้ามีงแน่ใจนะว่าไม่
เอาเป่าขมับตัวเองกระจาย

หนอกควักปิ่นออกมาจากเอวแล้วส่งให้ป๊อด
ป๊อดประคัมประคอง พลิกมันไปมาซ้ำๆ ดูจนทั่ว

ป๊อด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของจริงศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก

อ้อ.....

ปัด

มึงว่าถ้ามึงมีปิ่นอยู่ในมือ แล้วศัตรูที่ยืน
อยู่ตรงหน้ามึงก็มีปิ่น มึงจะรอให้มัน
ยิงมึงก่อนหรือรอให้มันยิงมึงก่อนแล้ว
ค่อยยิงกลับวะ

หนอก

ถ้ารอให้มันยิงก่อนแล้วยิงตรงหัวละ
จะตายหายไปแล้วยังตอบได้มันกลับ
ได้ไงวะ....แล้วถ้าเป็นมึงล่ะ

ปัด

ถ้าเป็นเมื่อก่อน กูจะยิงมันก่อน
แล้วมึงว่าใครผิดวะ

หนอก

ไอ้เหี้ย กูจะไปรู้ได้ไง มึง
นี่ชักประหลาดขึ้นทุกวัน ถาม
คำถามอะไรแปลกๆ เอาปิ่นคืนมา

หนอกดึงปิ่นมาจากมือปัดแล้วเก็บใส่ที่เองเหมือนเดิม

หนอก

เอาละ คราวนี้ตาถามมึงมั่ง

หนอกมองออกไปนอกรถ มีแต่ถนนลูกรังที่ว่างเปล่า กับเสียงจิ้งหรีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัด
 อ้าวไหนมึงว่าจะถามแล้ว
 ไหงเงียบไป

หนอก
 มึงว่าจะมีใครผ่านมาเจอแล้ว
 ใจดีช่วยซ่อมรถให้เรา รีเป่ล่าวะ

พุดยังไม่ทันขาดคำ แสงไฟสาดมาที่ด้านหลังของรถ พร้อมกับเสียงเครื่องยนต์ดังลั่น พวกหนอกรีบ
 หันไปดู รถอีแต่นคันใหญ่เข้ามาใกล้เรื่อยจนปัดต้องเอามือบังแสงไม่ให้เข้าตา รถอีแต่นจอด
 ชายรูปร่างสูงใหญ่ โคดลงมาจากรถเดินตรงมา
 พวกหนอกออกมาจากรถ ทั้งสองคน มองเห็นชายคนนั้นไม่ถนัดเห็นเป็นเพียงเงาดำเดินเข้ามา
 เพราะแสงจากรถอีแต่น ที่ส่องเข้ามาด้านหลังของชายคนนั้น เมื่อเขาเดินมาใกล้พวกหนอกถึงกับ
 ตะลึง เมื่อเห็นใบหน้า
 หน้าตาของเขามีรอยแผลเป็นพาดหน้า หน้าตาน่ากลัว อายุราว 60 กว่ารูปร่างที่สูงใหญ่กว่าปกติ
 ทั้งสองคนถอยหลังตั้งหลัก

ชายคนนั้น
 รถพวกเอ็งเป็นอะไร

ปัดกับหนอกหันมามองหน้ากันด้วยความงงวย เพราะเสียงของชายคนนั้นเล็กแหลมผิดกับหน้าตา
 น่ากลัวของเขา

ภายนอก / บนถนน / กลางคืน

เราเห็นรถอีแต่น หนอกกับปัด นั่งอยู่ท้ายด้านหลังกับเครื่องยนต์รถเต็มไปหมด ส่วนที่ต่อจากด้าน
 ท้ายเป็นรถของหนอกมีเชือกผูกลากตามรถอีแต่น ไปบนถนนดินลูกรัง

ภายนอก / บ้านหลังหนึ่ง / กลางคืน

ภาพไกล- เราเห็นบ้านหลังเล็กๆ เปิดไฟสว่างรอบๆ บ้านมีรถเก่าๆ จอดอยู่เต็มไปหมด รถอีแต๋น
เล่นซำๆ เข้ามาจอด

ภายใน / โรงรถข้างบ้าน / กลางคืน

รถของหนอกจอดอยู่ในโรงรถรอบๆ มีรถเก่าและเศษอะไหล่รถเต็มไปหมด หนอกกับปี่คนนั่งของๆ
อยู่ข้างๆ รถ เราเห็นขาของใครคนหนึ่ง ยื่นออกมาจากใต้ท้องรถ ซึ่งหนอกกับปี่ก้มมองอยู่

หนอก
เป็นไงมั่งลุงป्ली้ม

ชายคนเดียวกันกับที่ขับรถอีแต๋น เลื่อนตัวออกมาที่หน้าพวกมีไฟฉาย ตีหน้าพวกทำเองสวมอยู่
หน้าตาเนื้อตัวแก่และน้ำมันเต็มไปหมด

ลุงป्ली้ม
พวกเอ็งล่อเอาน้ำมันเบนซิน
ใส่เข้าไป ผสมกันอย่างงี้
แล้วรถมันจะวิ่งได้ยังไง

หนอก
ซ้อมนานมี่ยลุง

ลุงป्ली้ม
ก็กว่าจะถ่ายน้ำมันเสร็จก็ 2-3 ชั่วโมง
พวกเอ็งล่อเติมซะเต็มถังเลขนี้ ทำไม
จะรีบไปกันรีไรง หยิบกะละมังน้ำมันมาหน่อยซี

ลุงป्ली้มชี้ไปที่กะละมังเจลอะๆที่อยู่ข้างๆ

ปี่ดหยิบกะละมังยื่นให้แล้วลุงป्ली้มก็เลื่อนหายเข้าไปใต้ท้องรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลุงปลื้ม
 ดึกคืนแล้ว จะรีบไปไหน
 คืนนี้ก็ค้างมันชะที่นี้แหละ

หนอก
 (กระซิบ)
 เอาใจดีวะไปไอ้ปัด

ปัดสายหน้า

ลุงปลื้มเลื่อนตัวออกมาพร้อมกับกะละมังที่มีน้ำมันเต็มอีกอันยื่นให้หนอก หนอกเดินเอาไปเท

ลุงปลื้ม
 ข้าให้เมีย ทำข้าวต้มรอบดึก
 หม้อใหญ่ไว้ให้พวกเอ็งแล้วนะ
 นานๆจะมีแขกกับเค้าชะที่

หนอกยื่นกะละมังเปล่าส่งให้

หนอก
 (เสียงเกรงใจ)
 กงไม่ละลุง พวกผมรีบครับ

ลุงปลื้มรับกะละมังมา

ลุงปลื้ม
 (เสียงน้อยใจ)
 ก็แล้วแต่พวกเอ็ง

แล้วลุงปลื้มก็เลื่อนตัวหายเข้าไปใต้ท้องรถอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน / โต๊ะอาหาร / กลางคืน

หนอก ปืด ลุงปลื้ม นั่งกันพร้อมหน้าที่โต๊ะกินข้าวขนาดครอบครัว หญิงวัยกลางคน อายุประมาณ 40 กว่าๆ หน้าตาผิวพรรณสะอาดสะอาดอันผิดกับลุงปลื้ม เธอคือ ป้าพรเมียลุงปลื้มนั่นเอง ป้าพรเดินออกมาจากในครัวในมือถือถาดข้าวต้ม 4 ถ้วยครบพอดีคน ป้าพรเดินช้าๆ มาที่โต๊ะ ป้าพรวางถาดลงบนโต๊ะ แหกยิ้มด้วยข้าวต้มวาง แต่สิ่งที่ผิดปกติก็คือถ้วยที่ป้าพรวางให้ลุงปลื้มนั้นวางไม่ตรงหน้าลุงปลื้ม

ปืดสังเกตเห็นว่าป้าพรตาบอด ซึ่งถ้ามองตามปกติเราแทบจะดูไม่ออกเลยว่าป้าพรตาบอด ทั้งท่าทางการเดินต่างๆ

หนอกลุกขึ้นจะช่วยแต่ลุงปลื้มห้ามเอาไว้ ถ่ายหน้าเป็นสัญญาณให้ปืดว่าไม่ต้องช่วย

ป้าพรวางถ้วยข้าวต้ม จนครบทุกถ้วย แต่ไม่ตรงหน้าของแต่ละคนเลย

ลุงปลื้มเอื้อมมือไปหยิบมาไว้ตรงหน้า พวกหนอกและปืดทำตามทั้งสองหยิบ

ป้าพร

นี่ป้ายังเตรียมขนมไว้ให้

อีกนะเนี่ย รีบกินเดี๋ยวจะหาย

ร้อนหมด

ลุงปลื้ม

แม่...ดีใจจนออกนอกหน้าเลยนะ

รีบกินเถอะมัวแต่คุยกันอยู่ได้

ยังมีเวลาอีกทั้งคืน

หนอกเหลือบไปมองเห็นรูปที่วางอยู่ที่โต๊ะข้างๆ เป็นรูปป้าพรกับลุงปลื้มยืนรูปคู่กับลูกชายอีก 2 คน อายุไล่เลี่ยกับพวกหนอก
ทุกคนกินข้าวต้มกัน

ภายใน / บ้าน / กลางคืน

หนอกช่วยป้าพรตักขนม อยู่ในครัวแล้วถือออกมาเสิร์ฟที่โต๊ะ ในขณะที่ลุงปลื้มนั่งดูนูหรืออยู่กับปืด ปืดนั่งเกร็ง หนอกจะยกถ้วยขนม แต่ป้าพรแยงยกก่อน ป้าพรยังวางไม่ตรงหน้าแต่ทุกคนเหมือนเดิม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี๊ดเลื่อนถั่วขนมให้หนอก
 ลุงปลื้มยื่นนูหรีให้ปี๊ด

ลุงปลื้ม
 เอาเลย ไม่ต้องเกรงใจ
 เห็นนั่งเกร็งมาตั้งนานแล้ว

ปี๊ดรับนูหรีมาจุกจุก

ปี๊ดพร
 พ่อเอานูหรีให้เด็กมันจุกจุกอีกแล้ว
 มันไม่ดีต่อสุขภาพนะ

ลุงปลื้ม
 โอ๊ย ข้าจุกตั้งแต่อายุ 15
 ยังไม่เห็นเป็นไร คนเราถ้ามัน
 จะตาย เอาไม้จิ้มฟันแยงปาก
 ก็ตาย บางคนนะเม่งมาอย่างไร
 ก็ยังไม่ตาย ใจมันวะไอ้หนุ่ม

ลุงปลื้มหันมาขอความเห็นจากหนอก

หนอก

ครับลุง.....เออผมตัวนึงด้วยได้มั๊ยครับ

ลุงปลื้ม
 เอ้า....เอาเลย

ลุงปลื้มต่อนูหรีส่งให้หนอก
 ลุงปลื้มจุกนูหรีหมคววนพอดี้แกลอกจากโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป่าพร
 เข้าจะไปไหนล่ะพ่อ

ลุงปลื้ม
 รีบไปซ่อมต่อให้เสร็จ เดี่ยวไอ้พวกนี้
 มันจะต้องออกแต่เช้า

ลุงปลื้มเดินออกไปที่โรงรถ

ป่าพร
 แล้วขนมล่ะ

หนอก
 ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวผมจัดการเอง

หนอกหยิบถ้วยขนมของลุงปลื้มมาตรงหน้าข้างๆ เขามีถ้วยขนมเปล่าๆ สองถ้วยซ้อนกันอยู่

ภายนอก / โรงรถ / กลางคืน

ลุงปลื้มผิวปากอารมณ์ดี เดินออกมาจากตัวบ้าน เขาหยิบเครื่องไม้ จากชั้นวางของที่อยู่ด้านนอกของ
 ตัวบ้าน ลุงปลื้มหันหลังให้กับรถ

มีเสียงกอกแกกดังมาจากตัวรถลุงปลื้มหันกลับมาดู แต่ไม่เห็นว่ามืออะไร ลุงปลื้มหันกลับหาของจน
 เจอไฟที่คาดหัวเขาคาดหัวเรียบร้อยแล้วเลื่อนตัวเข้าไปอยู่ใต้ท้องรถ

ภาพใกล้ - ใต้ท้องรถ เราเห็นลุงปลื้มวุ่นอยู่กับการเช็คช่วงรถ แกกำลังไขน็อตอยู่ น็อตหลุดจากมือ
 กลิ้งไปที่ท้ายรถ แกเลื่อนตัวตาม พยายามจะหยิบน็อต ลุงปลื้มเหลือบไปเห็นมีน้ำหยดอยู่บริเวณ
 กระโปรงท้ายรถ แกเลื่อนตัวไป ตะแคงน้ำที่หยดมา แกถึงกับตกใจสุดขีดเมื่อฉายไปที่มือ มันคือเลือด
 นั่นเอง

ลุงปลื้มลนลานถอยออก พอขึ้นยืนเท่านั้นลุงปลื้มถูกปิดปากจากด้านหลังมีคคมกริบ ปาดลงบนคอ
 หอยลุงปลื้มอย่างรวดเร็ว และเลือดเย็น ลุงปลื้มตื่นอยู่พักหนึ่งแล้วแกก็ค่อยๆทรุดตัวลงเราเห็นคนที่
 ลงมือมันคือไอ้ฤทธิ์คนที่คอยลอบตามพวกหนอกนั่นเอง มันลากลุงปลื้มมาที่ท้ายรถ เปิดฝา
 กระโปรงออก แล้วยัดลุงปลื้มเข้าไปพร้อมกับศพของกุลสตรีที่นอนรออยู่แล้ว มันเลียเลือดที่ติดอยู่

เอกปลัยมีดี ยืนมองดูเหยื่อด้วยความภาคภูมิใจในการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีเงามืดของคนสองคนเดินเข้ามาทางด้านหลัง แล้วเขกกะโหลกไอ้ฤทธิ มันทันกลับมา ทั้งสองคนคือ บุญเพ็ง กับสติชัยนั่นเอง ทำทางวิปริตอำมหิตของไอ้ปัดหายไปกลายเป็นคนละคน

ไอ้ฤทธิ

(กระซิบ)

โธ! พี่นี่เอง ถ้ามีคมันบาดลิ้นชั้น
แล้วจะว่าไง...พวกมันอยู่ข้างใน

บุญเพ็งคิงตัว ไอ้ฤทธิออกมาด้านนอก สติชัยที่อยู่ด้านหลังปิดฝากระบองรถและเดินตามออกมา

บุญเพ็ง
กูบอกมึงแล้วไข่ม้อยว่าห้ามลงมือ
ให้รอพวกกูมาถึงก่อน.....นี่ถ้า
กูมาไม่ทันมึงคงฆ่าทั้งบ้านไปแล้ว
ไข่ม้อยเนี่ย

บุญเพ็งตอบหน้าไอ้ฤทธิ ไอ้ฤทธิก้มหน้าจุกๆ ไม่เสียงซังก้า

บุญเพ็ง
มึงไม่เชื่อฟังกูเลยไข่ม้อย...
ถ้ากูไม่สั่งอะไรมึงห้ามทำอยู่เฉยๆ
เข้าใจม้อย

ไอ้ฤทธิผงกหัว

ภายใน / คราว / กลางคืน

หนอกกำลังช่วยป้าพรล้างถ้วยชามอยู่ จากคราวเราเห็นพลนั่งอยู่บนโต๊ะกำลังขบเม็คแดงอยู่

หนอก

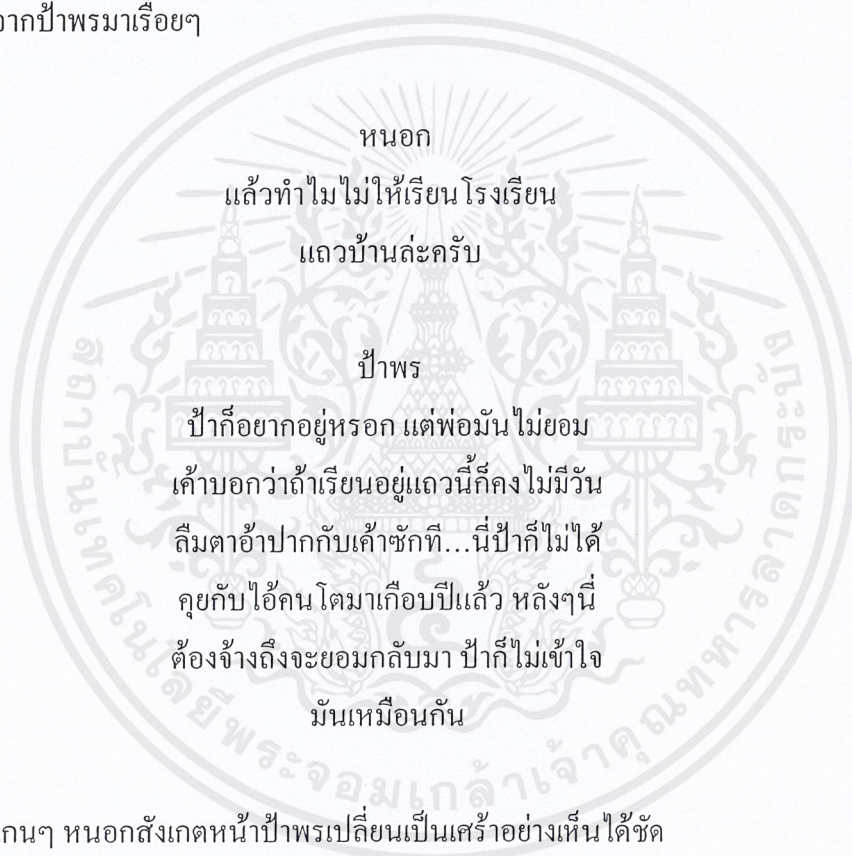
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับลูกป้า 2 คนไม่อยู่หรือรอนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอรับจากงานที่ล้างน้ำแป็บ จากป่าพร มาล้างต่อที่อ่างน้ำสะอาดที่อยู่ตรงหน้าก่อนที่จะเอาไป
คว่ำ

ป่าพร

พ่อ...เค้าส่งมันไปเรียนที่กรุงเทพ
ตั้งแต่ยังเล็กๆ โน่น ปิดเทอมที่ไอ้
พวกนั้นมันก็กลับมาเยี่ยมบ้านที่

หนอรับงานจากป่าพรมาเรื่อยๆ

หนอก
แล้วทำไมไม่ให้เรียนโรงเรียน
แถวบ้านล่ะครับ

ป่าพร
ป่าก็อยากอยู่หอรอก แต่พ่อมัน ไม่ยอม
เค้าบอกว่าถ้าเรียนอยู่แถวนี้ก็คงไม่มีวัน
ลืมตาอ้าปากกับเค้าซักที...นี่ป่าก็ไม่ได้
คุยกับ ไอ้คน โดมาเกือบปีแล้ว หลังๆนี้
ต้องจ้างถึงจะยอมกลับมา ป่าก็ไม่เข้าใจ
มันเหมือนกัน

ป่าพรหัวเราะแกนๆ หนอกสังเกตเห็นว่าป่าพรเปลี่ยนเป็นเศร้าอย่างเห็นได้ชัด

หนอก

ป่ารอเดี๋ยวนะเดี๋ยวผมมา

หนอรีบวิ่งออกจากครัว แล้วออกไปนอบบ้าน

ปัดที่นั่งตะเฆะเม็ดแดง โมอยู่มองดูหนอกที่ทำทางกระตือรือร้นวิ่งออกไปนอบบ้านอย่างงงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก / โรงรถ / กลางคืน

หนอกเดินลงมาที่โรงซ่อมรถ หนอกเปิดสวิตช์ไฟ แต่ไฟไม่ติด

หนอก

ลูงผมขอไปหยิบของในรถหน่อยนะ

เราเห็นขายนมาจากใต้ห้องรถ

หนอกเดินอ้อมไปที่ด้านหน้ารถพยายามเปิดประตูรถให้เบาที่สุด แล้วเปิดคอนโซลหน้ารถหยิบโทรศัพท์มือถือออกมาแล้วปิดรถให้เบาที่สุด แล้วหนอกก็รีบเดินขึ้นตัวบ้านไป ไอ้ฤทธิ์ที่ปลอมตัวเป็นลูงปลื้มเลื่อนตัวออกมาจากใต้ห้องรถ บุญเพ็งกับสตีลย์ออกมาจากที่ซ่อน

ไอ้ฤทธิ์

ซัวร์ไม่มัน้ม

ไช้มัยพี

บุญเพ็ง

เออ...ไอนี้ละ แต่เอ็ง

อย่าเพิ่งรีบร้อน เรายังไม่รู้

ว่าเงินอยู่ที่ไหน

ภายใน / ห้องครัว / กลางคืน

ภาพใกล้ – หนอกกดเบอร์โทรศัพท์แล้วยื่นโทรศัพท์ให้กับป้าพร เปิดเครื่อง

หนอก

ป้าไม่ต้องเกรงใจผมนะคุย

กับลูกป้าได้เต็มที่

ป้าพรน้ำตาไหล เสียงสัญญาณโทรศัพท์ดัง หนอกปลิกตัวมาจากห้องครัว ป้าพรรอดนมารับสาย

อย่างใจจดใจจ่อ แต่สุดท้าย สัญญาณก็หยุดไปเพราะไม่มีคนมารับสาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงสัญญาณโทรศัพท์ดังขึ้น

ป้าพร

ฮัลโหล....พูดกับใครนะ

ป้าพรเดินออกมาจากห้องครัว มาที่โต๊ะกินข้าว

ป้าพร

หนอกเอ๊ย! โทรศัพท์

หนอก! หนอก! ปีด!

มีโทรศัพท์เข้า เค้าบอกว่าเป็นเพื่อน

ป้าพรพยายามควานหาตามเก้าอี้รอบโต๊ะกินข้าว เมื่อไม่มีเสียงตอบ
ภาพที่เราเห็นนั้นในห้องครัวไม่มีใครเลย นอกจากป้าพร

ภายใน / รถครูสำราญ / กลางคืน

รถของครูสำราญจอดอยู่ริมถนน ครูสำราญกางแผนที่อยู่เขาจุดอีกจุดบนแผนที่ ที่อำเภออะไร
จังหวัดตราด แล้วลากเส้นจากจุดใหญ่ที่พัทธา ไปยังจุดที่เค้าเพิ่งเขียนลงใหม่บน แล้ววาดหัวลูกศรลง
ไปที่จุดนั้น แล้วกวาดสายตาไปที่ปลายสุดของแผนที่ประเทศไทย

ครูสำราญ

(พิมพ์กำกับตัวเอง)

กัมพูชา

ครูสำราญรีบดึงโทรศัพท์ จากมือถือพล เขาค้นสมุดจดเบอร์โทรศัพท์แล้วตามชื่อต่างๆ

ครูสำราญ

(พิมพ์)

ตราด.....ตราด.....ตราด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วรีบกดเบอร์เสร็จแล้วหนีบโทรศัพท์ไว้ข้างหู

ปลายสาย
สวัสดีครับ จำสิบเอก สมพงษ์ ผลดี
รับสายครับ

ครูสำราญ
เรียนสารวัตร สุรศักดิ์
มารับสายซิ

จำสิบเอกสมพงษ์
ตอนนี้สารวัตรยังไม่ว่างครับ

ครูสำราญ
บอกว่าครูสำราญ ใจดี จะคุยด้วย
เดี๋ยวนี้ได้ยินมั๊ย!

ครูสำราญ
สุรศักดิ์ นี่ครูเองนะ เธอส่งกำลัง
ไปที่อำเภอบ่อไร่ นะ มีอาชญากรเด็ก
สองคนกำลังจะพยายามหนีออกไป
ทางฝั่งเขมร เธอติดต่อกับพี่ชายแดน
ด้วยนะว่าให้ตั้งด่านกุมเอาไว้

สารวัตร
เดี๋ยวสิครับครู ใจเย็นๆ ซิครับครู
นี่มันเรื่องอะไรกันครับ แล้วเด็กพวก
นี่มันก่อกบฏอะไรมาครับ

ครูสำราญ
พวกมันพยายามฆ่า!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พลหันมามองครุตำราญเมื่อเขาไถ่ยีนคำนี้

พล
วางหูโทรศัพท์เดี๋ยวนี้

ครุตำราญหันไปมอง คอนโซลรถถูกเปิดอ้าทิ้งไว้ ปีนในนั้นหายไป พลถือปืนแกลงไปที่ครุตำราญ
ครุตำราญค่อยๆ วางหูโทรศัพท์

พล
ครุโกหก เป็นอย่างที่ไม่ปี๊ดมัน
พูดไว้จริงๆ
พลค่อยๆ ถอยตัวออกจากรถ มือสั่นทั้งที่เขาปี๊ด เป็นฝ่ายได้เปรียบ

พลยังค่อยๆ ถอยออกมา

ครุตำราญ
ส่งปีนมา
ครุตำราญ
คิดถึงพ่อแม่ ว่าถ้าหลังจากยิงไปแล้ว
จะเป็นยังไง คิดให้ดีถึงอนาคต
เธอยังมีโอกาส

พลมือยิ่งสั่นเรื่อยๆ

ครุตำราญ
(ตะคอก)
ส่งปีนมาเดี๋ยวนี้ !

พลโยนปืนทิ้งลงบนเบาะรถ ครุตำราญรีบคว้าปืนมา
พลยังคั่งยืนนิ่งอยู่ข้างรถไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครูตำราญ
ขึ้นรถ!

ครูตำราญเล็งปืนไปที่พล

ครูตำราญ
(พิมพ์)
พวกแกต้องได้ใช้

ภายนอก / หน้าสน.อ.บ่อไร่ / กลางคืน

ภาพไกล – เสียงหวอรถตำรวจดังตื้น รถตำรวจเกือบ 10 คัน ทอยกันออกมาจากโรงพัก

ภายใน / สุสานรถข้างบ้านลุงปลื้ม / กลางคืน

หนอก
ไอ้ปัด...ไอ้ปัด มึงอยู่ไหนวะ
เฮ้ย! มึงขึ้นไปทำอะไรบนนั้นวะ

ปัดนั่งอยู่บนรถฝากระโปรงบนรถเก่าที่ซ้อนกันอยู่ 2-3 คัน

ปัด
มึงขึ้นมาซิ

หนอกปืนขึ้นมา

หนอก
มึงว่าถ้าพวกเขาข้ามไปฝั่งโน้น
ได้แล้ว มันจะเป็นยังไงวะ เฮ้ย!
มึงได้ยีนที่ภูมามรีเปล่าวะ
มึงว่าคนเรานั้นก็ควรมีสติที่ที่จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เลือกไข่ม้อย คือ ฎีกว่าถ้าเป็นตัวกู
เองถ้ากูจะทำอะไร ๕๕ อย่างเนี่ย เราก็
ควรจะได้คิดซะก่อนไข่ม้อยว่าเราจะทำดี
หรือไม่ทำดี ทำ...ไม่ทำ ไป.....ไม่ไป

หนอก

มึงพูดเรื่องอะไรวะเลือก ทำ...ไม่ทำ
อะไรของมึง เออ! กูให้โอกาสมึงสารภาพ
รักกูอีกรอบ คราวนี้เอาแบบประโยค

เดียวรู้เรื่อง

ปิด

คือ.....

ยังไม่ทันที่ปิดจะพูดจบประโยค เขาได้ยินเสียงกรีดแทบจะขาดใจตาย ของป้าพรเป็นจังหวะกรีดสั้น
2 ครั้ง กรีดขยงหนึ่งครั้งสลับกันไป ดังมาจากตัวบ้าน

เสียงป้าพร

กรีด.....กรีด.....กรีด.....
กรีด.....กรีด.....กรีด.....

พวกหนอกรีบกระโดดลงมาจากรถ แล้ววิ่งกลับไปบ้านลุงปลื้ม

ภายใน / บ้านลุงปลื้ม / กลางคืน

ข้าวของในบ้านกระจัดกระจาย เกล็ดนอนเกลาด ไอ้ฤทธิ์กับสติย์กำลังรื้อข้าวของในบ้านกระจุย
กระจาย

สติย์

ไม่เจอเงินเลยพี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญเพ็ง
ไม่เป็นไรเดี๋ยวลามจากปาก
เจ้าตัวเลยละกัน

บุญเพ็ง ปิดปากป่าพรเป็นระยะ ระยะ ทำให้ได้ยินเสียงกรีดเป็นจังหวะตามที่พวกเราได้ยิน
ป่าพรถูกมัดติดกับเก้าอี้ บนตักป่าพรมีศพพลงปล้ำพาดอยู่

สถิตย์
พี่บุญเพ็ง ฉันทขอถามอะไรหน่อยซี

บุญเพ็ง
อะไรวะ

สถิตย์มองดูลูกพี่ ท่าทางอารมณ์ดีสนุกกับการเล่นปิดปากเปิดปากป่าพร

สถิตย์
ทำไม! ตอนม.6 พี่ไม่ไปสอบเรียนพวก
กิดงานโฆษณา สร้างสรรค์ขนาดนี้
เค้าเรียกว่า คณะอะไรนะ....

บุญเพ็ง
นิเทศศิลป์

สถิตย์
เออ! ใช้นั้นแหละ

บุญเพ็ง
กูไปสอบแล้วไม่คิด ตกสัมภาระณ์

คราวนี้บุญเพ็งเปิดปากให้ป่าพรร้องกรีด ยาวนานกว่าปกติ น้ำตาแกไหล เสียงสัญญาณโทรศัพท์
ของหนอกดงขึ้น ทุกคนหันไปมองหาที่มาของเสียงที่ตั้งมาจากใต้โต๊ะ ใต้ฤทธิ์ก็มลงหยิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไอ้ฤทธิ์
ฮัลโหล

แม่हनอก
ฮัลโหล นี่แม่นะลูก

ไอ้ฤทธิ์
(คัดเสียง)

อะแม่ หัวดีฮับ อะ...อา...อา...ไอ้ว

ไอ้ฤทธิ์ทำเสียงกรางใส่อารมณ์สุดฤทธิ์ แล้วแม่हनอกก็รีบวางสายไป

สถิตย์

ไอ้ฤทธิ์ มึงก็เคยไปสอบกับเค้า
ด้วยเหรออะ

ไอ้ฤทธิ์

เปล่า...เรียนช่างกล...แต่ไม่จบ
เพราะแทงครูตายวะ

สถิตย์

พี่บุญเฟิง นี่ตั้งนานแล้วนะ
ไม่เห็นพวกมัน โผล่หัวออก
มาเลย มันจะกลับมาช่วยอีแก่
นี่เหรอพี่ปานนี่มัน ไม่ไปไหนต่อไหน

บุญเฟิง

กลับมาซิ ยังไงพวกมันก็ต้องกลับ
แน่ รถมันก็ยังไม่ยอมไป ไหนไม่รอด
หรือ

แต่เรารู้จากสีหน้าแล้ว บุญเฟิงเริ่มที่จะไม่มั่นใจ เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไอ้ฤทธิ์ เดินไปเปิดทีวี เขาเปลี่ยนช่องไปเรื่อยๆ หารายการ

บุญเพ็ง
เฮ้ย! ทำอะไรวะนี่มาทำงาน
นะโว้ย

ไอ้ฤทธิ์
โธ่! พี่ขอคุณหน่อยเถอะ นี่นั่ง
รอเฉยๆ เงินมันก็ไม่ไหลออกมาหรอกพี่

บุญเพ็งชะเง้อดูรายการบอลที่บนจอทีวีกำลังเตะกันอย่างเข้าได้เข้าเต็ม สถิติ์เดินมานั่งดูด้วย

สถิติ์
พี่ก็มาดูด้วยกันซิ นัดชิงแล้วนะ
บุญเพ็ง
พวกเอ็ง ออกไปคอยเฝ้าคูรด
ของพวกมันเอาไว้

ป้าพรกัศมีบุญเพ็ง

บุญเพ็ง
อึบอดนี่วอนซะแล้ว

เขาตอบป้าพร หน้าหันเลี้ออกปาก

บุญเพ็ง
(ตะคอก)
พวกมึงกูบอกให้
ออกไปไม่ได้ยินรีไจวะ

ทั้งสองคนเดินออกไป ไอ้ฤทธิ์เหลียวหลังมามองคูบอลด้วยสายตาไม่พอใจ
เอกลีกรุ่นนี้ยังมีสิทธิ์เล่นหรือใครจะชิงมันเพื่อพี่สักซี่เท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอทั้งสองคนออกไปแล้ว บุญเพ็งเดินมาเบาเสียงทีวี แล้วนั่งลงดูแทนที่ไอ้สองคนนั้น ไฟในบ้านดับลง แต่ทีวียังไม่ดับ บุญเพ็งหยิบปืนด้วยสัญชาตญาณ เขาหันกลับไป แต่ปากกระบอกปืนของใครก็ไม่รู้จ่ออยู่ที่หัวเขาซะแล้ว

ภายนอก / ตัวบ้าน / กลางคืน

ประมาณ 10 เมตร ห่างจากตัวบ้านเราเห็นกำลังตำรวจสิบกว่านายค่อยๆ ย่องมาล้อมตัวบ้านเอาไว้ นายตำรวจคนหยิบกล้องอินฟาเรดขึ้นมาส่อง

ภาพมองผ่านกล้อง – ป่าพรธูมมืด สภาพบอบช้ำอยู่กลางกรอบหน้าต่างนอกเดินย่องเข้ามาหา

ป่าพร ป่าพร ร้องเอะอะขึ้นมาเมื่อรู้สึกว่ามีคนเดินใกล้เข้ามา

ภาพตัดไป – นายตำรวจวางกล้องลง หันมารายงานนายตำรวจอีกคนซึ่งถือโทรโข่งอยู่ข้างๆ

นายตำรวจ

ตรงตามที่เราสายรายงานมาครับ

สารวัตร

ภายใน / บ้านลงปลื้ม / กลางคืน

หนอกกำลังแกะเชือกที่มัดป่าพรออก

หนอก

ป่าพรนี่ผมเอง

ป่าพรค่อยๆ เงียบลง

ปี๊ดยื่นเอาปืนจ่อหัวบุญเพ็งอยู่

ไฟสปอร์ตไลท์สาดเข้ามาทางหน้าต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงนายตำรวจ
(ผ่าน โทรโข่ง)
ขณะนี้ตำรวจล้อมไว้หมดแล้ว
ปล่อยตัวประกันแล้วยอม
มอบตัวซะดี

บุญเฟิ่ง
นี่มันเรื่อง เหี้ยอะไรกันวะ

ไอ้ฤทธิ์กับสติชัยรีบวิ่งเข้ามาในบ้านพร้อมปืนกล

สติชัย
พี่บุญเฟิ่ง พวกตำรวจมาจากไหนก็ไม่รู้

ทั้งสองคนหยุดอยู่ที่หน้าประตูเมื่อเห็นพวกนอกปล่อยป่าพร และปิดที่จ่อหัวที่หัวลูกพี่

ปิด
วางอาวุธลง

สติชัยชักปืนที่พวกอยู่ที่เอวออกมาวางแต่โดยดี

ปิด
แล้วอีกคนล่ะ

ไอ้ฤทธิ์มองดูที่จ่อทีวีที่ยังคงเปิดอยู่แล้วหันมาทางบุญเฟิ่ง ด้วยความแค้น

บุญเฟิ่ง
มันบอกให้วางปืนมึงก็วางซิ

บุญเฟิ่งก๊วจนตัวลั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัด
ไม้จัน ไม้จันตายแน่

ปัดขึ้นนก

ไอ้ฤทธิ์หิบบลูกระเบิดในกระเป๋าทิ้งออกมาวางมิดสपाตาที่เห็นบไว้ที่ขาทางเกงแล้วก็ป็นอีกหลาย
กระบอกที่เห็นบไว้ด้านหลัง ปัดมองอาวุธแต่ละชนิดที่วางลงพื้นถึงกับอึ้งไป ไอ้ฤทธิ์อาศัยช่วงที่ปัด
ตะลึงกับอาวุธ หิบบป็นอีกอันที่ซ่อนไว้ยิงปัดกระเด็นหงายหลังไป

ตำรวจยิ่งเข้าเป็นท่าฝนทะลุผ้าบ้านเป็นรูพรุน แสงสปอร์ตไลท์สาดเข้ามาเป็นลำ พวก ไอ้ฤทธิ์ สติฉิย
ริบหาที่หลบแล้วยิงตอบโต้

หนอกกลาน ไปหาป่าพรที่นอนอยู่ไม่ไกล แต่ป่าพรไม่ขยับชะแล้ว หนอกกลานไปหลบกระสุนไป
แล้วหลบเข้าไปห้องข้างๆ ห้องครัว แล้วปิดประตูล็อก เสียงกระสุนดังยังกับสนามรบ “ปัง ปัง”

ประตูที่ปิดทะลุเป็นรูเหนือหัวหนอกไปนิดเดียว

หนอกแง้มบานประตูออกไปดูเขาเห็นปัดหลบอยู่หลังตู้เย็นมือข้างหนึ่งของปัดกุมพลที่หัวไหล่ ซึ่ง
ซุ่มไปด้วยเลือดเอาไว้

ประกายไฟจากปากกระบอก วูบวาบทั่วบ้านไปหมด บุญเพ็ง โคนยิงกระเด็นนอนตายอยู่หน้าหนอก
ไม่ไกล จากบุญเพ็งนัก เราเห็นสติฉิยนอนตายอยู่ก่อนแล้ว

หนอก

ไอ้ปัด ทางนี้

ปัดรีบกลานฝ่าท่ากระสุน เข้ามาหาหนอกในห้อง หนอกรีบปิดประตูเสียงปืนยังคงดังต่อไป

ภายใน / ในห้องเก็บของ / กลางคืน

หนอกกับปัดนั่งตรงข้ามกัน อยู่คนละฝั่งของกำแพง โดยมีแสงไฟสปอร์ตไลท์ที่ลอดผ่านรอย
กระสุนบนประตูไม้กั้นกลางระหว่างทั้งสองคน เสียงปืนด้านนอกดังไม่ต่างกับสนามรบ เช่นเดียวกับ
กับในห้องเก็บของที่สว่างขึ้นเรื่อยๆ เพราะกระสุนที่พุ่งเข้ามา

ปัง! รอยกระสุนเพิ่มขึ้นอีกรู ลำแสงไฟที่พาดเข้ามาเฉียดหน้าหนอกไปนิดเดียว

หนอก
คราวนี้ พวกเราคงไม่รอดแน่เลยวะ

ปี้ด
กูรู้.....โ้ย

ปี้ดพลิกตัวดูที่ด้านหลัง มีรอยเลือดไหลเยิ้มออกมาจากด้านหลัง

ปี้ด
แต่ถ้ารอดไปได้แล้ว
มึงอยากเป็นอะไรวะ

หนอก
โ้ยเหี้ย! แล้วมึงมาถามอะไรกันตอนนี้วะ

ลำแสงเพิ่มขึ้นอีกรู คราวนี้มันเจียดไปทางปี้ด แต่ปี้ดไม่มีแรงที่จะสะทกสะท้านแล้ว เมื่อดูจาก
สภาพของเขาตอนนี้

ปี้ด
กูก็ไม่รู้เหมือนกัน

หนอก
กูเคยบอกมึงไปครั้งนึงแล้วไง
ถ่ายหนังมึง

ปี้ด
โ้ยหนอก กูขอโทษ

หนอก
มึงมาขอโทษกูเรื่องอะไรวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัด

ครูตำราฯยังไม่ตาย ใ้อ์พลมัน
โทรมาบอกแต่กูไม่ได้บอกมิ่ง
กูกลัวว่ามิ่งจะหนีกลับไป

ปัดกระอักเลือดออกมา

หนอก

มิ่งก็บอกกูมาแล้วนี่ไง

ปัด

แต่มิ่งกับกูก็คงกลับไปไม่ได้แล้ว

หนอก

แต่ถ้ากลับไปแล้วทุกอย่างมัน
เหมือนเดิมกูก็ไม่รู้ว่าจะกลับไป
ทำไมเหมือนกันวะ ถ้าเป็นมิ่ง
มิ่งจะกลับไปเหอวะ

ปัดสายหน้า พร้อมทั้งหัวเราะ เลือดออกจากปากของเขารอบ

ปัด

ก็จริงของมิ่ง

ปัดยิ้มแล้วหลับตา

หนอกชักป็นขึ้นมาแล้วคอยคลานหลบลูกกระสุนมาฝั่งที่ปัดนั่งอยู่

หนอกประคองปัดขึ้นมา

ปัด

ใ้อ์หนอก มิ่งจะทำอะไรวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนอก
 พวกเราหนีออกมาไม่ใช่
 เพื่อมาตายในห้องแคบๆ
 นี่ไม่ใช่หรอวะ

หนอกประคองปี่ดขึ้นมา แต่ยังไม่ทันที่หนอกจะผลักประตูออกมา เสียงระเบิดดังตูม!

ภายใน / ตำบลบ้านสูงปลื้ม / กลางคืน

ตำรวจ 10 กว่าคนนอนตายกันเป็นเบือ บางคนคำเป็นตอตะโก ควันของระเบิดยังลอยคลุ้งอยู่ เศษดินกระจาย รดตำรวจที่อยู่ตรงนั้นพลิกคว่ำบางคัน ไฟยังไหม้อยู่

รถของครูสำราญขับเข้ามาจอด แกล้งมาจากรถ และดึงพลลงมาด้วย พลพยายามขัดขึ้น แต่ก็ต้องยอมเมื่อครูสำราญเอาปืนขึ้นมายิงู่ เกมองดูไปรอบๆ แล้วหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมากด 191

ภายใน / บ้านสูงปลื้ม / กลางคืน

หนอกแ้มประตูออกมา สภาพในบ้านแทบไม่ต่างจากข้างนอก ข้าของแตกกระจายไม่มีชิ้นดี รอยกระสุนนับไม่ถ้วนเจาะและถากฝาผนัง ศพของพวกบุญเฟ็ง สถิตย์ ป้าพร ลุงปลื้ม หนอกพุงปี่ดออกมา ปี่ดอยู่ในสภาพที่แทบจะไม่ไหวแล้ว

ปี่ด
 มึงทิ้งกูไว้เนอะกูไม่ไหวแล้ว

แต่หนอกไม่ฟังเสียงเขาเดินผ่านศพพวก บุญเฟ็ง แต่ก็หุ้ดมองที่ศพป้าพรและลุงปลื้มที่อยู่ใกล้กัน หนอกหลับตา เบือนหน้าหนี แล้วเขาก็เดินเลี้ยวผ่านไป

หนอกเดินออกมาที่รถ หนอกเปิดประตูหลังพยายามประคองให้ปี่ดนั่งลง ปี่ดร้องโหย เทบจะทุกลครั้งที่เขาขยับ แล้วหนอกก็ต้องหยุด เมื่อเห็นครูสำราญ ยืนเล็งปืนมาที่เขาแล้วใช้มืออีกข้างที่เข้าฝือกก้มลงหยิบปืนของตำรวจที่นอนตายอยู่ข้างๆ ด้วยผ้าเช็ดหน้า ส่วนปืนของเขาเองก็ยิงเล็งไปที่หนอก ครูสำราญเก็บปืนของตัวเอง แล้วใช้ปืนที่ก้มลงไปหยิบเล็งมาที่หนอก

หนอกหลับตา ปิง ปืนดั่งขึ้น ครูสำราญล้มลงฝือกที่ลำตัวมีรอบกระสุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีดลัมฟุบตกลงมาจากรถ ในมือของเขาถือปิ่นแต่ไม่มีควันเขมา
เราเห็นปิ่นอยู่ในมือของพล ควันเขมาลอยคลุ้ง พลนั่นเอง เขาหยิบปิ่นของตำรวจที่นอนตายอยู่
ข้างๆ ขึ้นมายัง

ภายใน / รถของหนอก / กลางคืน

ภาพใกล้ – เขาเห็นหน้าปีดเข้มไมล์เร่งอยู่ที่ 180 กม/ชม.
หนอกขับรถอยู่บนทางหลวง โดยมีพลนั่งอยู่ข้างๆ

พลสายหน้า

หนอก
เรื่องที่ถูกเจมาทั้งหมดมันก็เป็นอย่างนี้
ถ้ามีงเป็นตำรวจมีงจะเชือรีเปลาวะ

หนอกสายหน้า

พล
แล้วเรื่องครูตำรวจที่ถูกเล่าให้มีงฟัง
ละ ถ้ามีงเป็นตำรวจมีงจะเชือรีเปลา

เสียงปีด
มีงว่าครูตำรวจตายริยั้งวะ

พลหันมามองคูปีด ที่นอนอยู่ที่เบาะด้านหลังแล้วมองหน้าหนอก แต่ก็ไม่มีใครตอบคำถามนี้ได้

ภายนอก / ริมนอน / กลางคืน

เราเห็นรถตำรวจ 5-6 คัน กำลังขับไล่กวาดรถที่พวกหนอกนั่งอยู่เสียงไซเรนดังไปทั่ว
เสียงเพลงของเฉลียงดังขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้